Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

BÁO QUÁN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BÁO XIN TRẢ TIỀN TRƯỚC

Ngày nay

ra ngày thứ sáu mỗi tuần

Directeur : Dào-trinh-Nhât

GIÁ BÁO
1 nam 7 $ 00 — 6 tháng 3 $ 60 — 3 tháng 1 $ 80
Abonnement administratif: 10 $ 00 par an

NĂM 2 — 3 FÉVRIER 1939 — N° 72 — MỖI SỐ 20 TRƯƠNG: 0 $ 15

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° A18030

NĂM NAY CÓ THẾ-GIỚI CHIẾN-TRANH, AI THẮNG

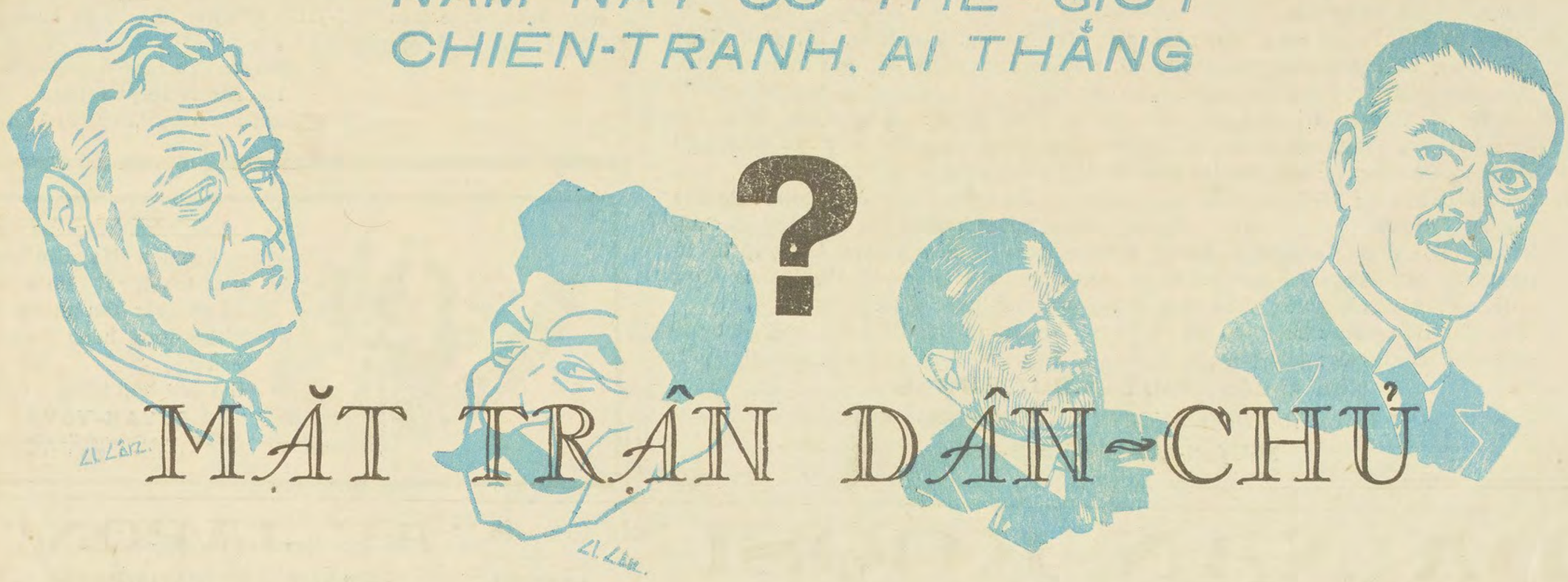

?

MẶT TRẬN DÂN-CHỦ

hay là

MẶT TRẬN PHÁT-XÍT

ĐÓN COI SỐ ĐẶC-BIỆT **THẾ-GIỚI 1939** XUẤT BẢN TRONG TUẦN TỚI

NÓI CHUYỆN VỚI ÔNG NGUYỄN-VĂN-SÂM

BỨC THƯ CỦA NGỰA GỞI CHO NGƯỜI

ÂU MỸ CHỈ DỌA NHỰT BẰNG NƯỚC MIỆNG

MỘT THI-SĨ VIỆT-NAM RẦY *MUSSOLINI*

V... V...

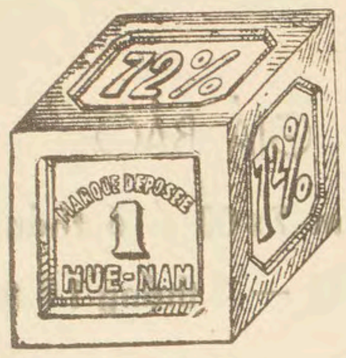

SAVON SO 1

HIỆU HUỆ-NAM 72%

Tốt nhứt giá rẻ. Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và Cholon mới và có bán khắp nơi : hỏi các tiệm tạp-hóa. Mua savon hỏi nài cho đặng **SAVON SO 1**

Cần dùng nhiều đại-lý : Mỗi tỉnh và mỗi quận

Savonnerie HUE-NAM

(gần cầu Palikao) — *34, Quai de la Distillerie* -:- *CHOLON*

MỚI PHÁT MINH DỔI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỬU-HOÀN : Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bịnh *phong đơn cùi.*

HŨI-HOA-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình bịnh nhơn ở nơi báo Điển-Tín rồi Qui vị không tin xin mời đến nhà sẻ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc nầy tôi dám cam đoan, hễ uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy đổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bịnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỔ-HUYẾT : Trị tuyệt bịnh : đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đâu tê đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỔ : Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không đặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mét, đầu hay chán váng, ngồi làm việc thận hư, hễ uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

ĐỔI S C NGƯỜI : Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không di tinh, không nhột, không nhức mỏi, không thèm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quí ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn : mỗi hộp giá 1p 20 — Vạn Linh Đại Bổ : mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bổ Huyết : mỗi hộp giá 0p.80 — Thuốc bỏ Á-phiện : mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỲNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BÀO-CHẾ

ĐẠI HY-SANH TOÀN XỨ ĐÔNG-DƯƠNG

BÁN MỘT BIẾU THÊM MỘT

hai thứ thuốc rượu bổ hiệu «ÔNG-TIÊN»

Sâm-nhung dưỡng tinh tửu (số 40)

uống với nước trà, hay là pha với rượu uống trị thận hư, huyết kém, dưỡng khí yếu, nhức mỏi, đau lưng, di-tinh, đàn bà đau máu, kinh-nguyệt bất thường. Mỗi ve 0p.60, pha đặng một litre rượu thuốc trị các bịnh trên hết sức công hiệu, hay là để dành trong các đám tiệc chẳng những thơm tho ngọt ngào, lại hết sức bổ khoẻ.

Tam hương thông vệ tửu (số 41)

Ngâm đặng một litre rượu bổ, trị nhức mỏi, đau gân, nhức xương, phong tê bại xuội rất công hiệu. Mỗi hộp giá 0p.80.

Để đền đáp các thân-chủ có lòng chiếu cố đến các nhà đại-lý chi-cuộc và thuốc ÔNG-TIÊN từ bấy lâu nay.

Các nhà đại-lý, chi cuộc ÔNG-TIÊN toàn xứ Đông-Dương đều bán một, tặng thêm một hai thứ thuốc rượu bổ nầy và các thứ thuốc khác hiệu ÔNG-TIÊN đều bán giá hạ *ba chục phần trăm (30%) từ 15 Janvier đến 8 Février 1939.*

Saigon 228 rue d'Espagne, Dakao 186 Albert 1er, Cholon 59 Tổng-đốc-Phương, P.Penh 57 An-dương

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, để cho các văn-phòng, ưa nhận dùng hàng thượng-phẩm.

Giá mỗi hộp trộng 0p.60

F. VAN-VOVAN

146, rue Colonel Boudonnet
SAIGON -:- Tél. : 21.475

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG

7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON

M. MATUSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON	*HANOI*	*PNOMPENH*
46, Rue Viénot	83, Rue des Paniers	2, Rue Ohier

BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BỔN

Sâm Nhung Bách Bổ Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dẫn ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy tráng dương cố khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bịnh di tinh, lảnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều ; bà nào có bịnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đái hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chửa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỏi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bịnh ho, bịnh thở dùng cũng khỏi cã. Trẽ con dùng thuốc nầy sạch cam sài, bổ tì, tiêu thực. Nói tóm lại tất cã nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bổ Hồng Khê nầy. Thuốc thơm ngon dễ ăn ; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bửa ăn sáng và tối, trẽ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiêu với chén nước rà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng-Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiêu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lảnh đạm trở nên người đa tình vui vẽ. Sau khi dùng thuốc nầy 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc nầy chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chửa bịnh liệt dương, bịnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1 p. 00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0 p. 25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoan đả phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giây thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ ! Hai câu Sấm truyền nầy, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hễ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghỉ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai ; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bịnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng :

Nhà thuốc *HỒNG-KHÊ*

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cã nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chửa đủ các bịnh nguy hiểm người lớn trẽ con. Bịnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rỏ cách dùng và nói rõ bịnh căn, hết rất ít tiền mà bịnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biếu hai cuốn sách thuốc : «Gia-đình Y-Dược» và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỷ dấu hiệu Phật 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — *SAIGON : Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao ; BẾNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau ; THUDAUMOT : Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG : Long-Hồ ; LONG-XUYÊN : Hữu-Thái ; SOC-TRANG : Trường-xuân 77 Đại-ngãi ; MYTHO : Mông-Hoa ; CẦN-THƠ : Au petit gain ; BAC-LIÊU Trang-hiếu-Nghĩa ; RACH-GIA : Vạn-Hóa Rue Gia-long ; TRA-VINH : Liên-Hiệp thư-quán.*

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Khắc vào tim óc
biết bao công-đức
sanh thành dưỡng-dục,
Trọn đời tưởng nhớ

THÂN-MẪU TÔI

Cô ai-tử
ĐÀO-TRINH-NHẤT

Mai

2e ANNÉE — N° 72

VENDREDI 3 FÉV. 1939

Direction & Rédaction : N° 150, rue Lagrandière - SAIGON
Directeur : **Dào-trinh-Nhât**

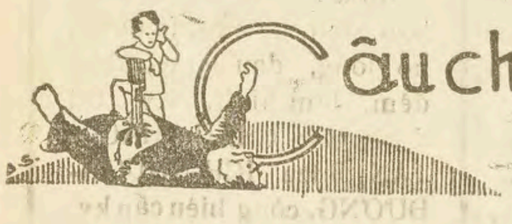

Câu chuyện hằng tuần

BÚ'C THO' NGỰ'A GỞ'I CHO NGU'Ờ'I

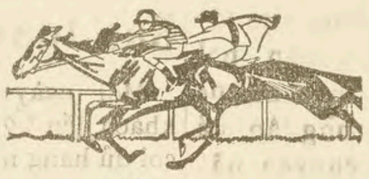

NGƯỜI TA ƠI!

DỜI xưa, chúng tôi chỉ giúp cho loài người có hai việc, lợi ích và chánh - đáng : một là xông pha chiến trận, hai là chuyên chở giao thông.

Gần một thế kỷ nay khoa học mở mang, chim máy xe tăng cướp mất của chúng tôi công việc trên và tàu hỏa xe hơi cướp mất công việc dưới. Hai chỗ ngày xưa chúng tôi đắc-dụng nhứt thì đời nay chỉ còn cầm chừng nhiều ít vậy thôi. Thành ra chúng tôi cũng bị nạn thất nghiệp vì lẻ quá dư, đến đổi chợ búa hầu khắp thiên hạ, mỗi bữa người ta củng sẵ thịt chúng tôi ra mà bán như trâu heo tôm cá kia vậy.

Nhưng người đời văn - minh quỷ-quái, đến phân tro, nước tiểu họ còn xoay bán có lợi cho họ ăn thay, huống gì con ngựa. Họ bày đặt ra cuộc chơi trục lợi, buộc chúng tôi chạy đua kiếm tiền.

Chúng tôi nói chạy đua kiếm tiền, chỉ là kiếm tiền cho họ, cho loài người. Chớ phần riêng chúng tôi có cần dùng tiền, có thèm đến tiền, có biết xài tiền đâu mà phải kiếm! Mỗi tuần lễ có chạy rả hai cặp giò, đổ mồ hôi, sôi nước mắt, để làm ra tiền, té ra lợi cho nhủng ai đâu an-hưởng, còn riêng thân chúng tôi thì lúc nào củng chỉ có mấy bó cỏ và ít hột lúa mà thôi.

Họ lấy chúng tôi làm vốn mà lập ra hội như hội cờ bạc công-khai, lấy xâu công khai.

Họ mượn tiếng lụa giếng mà làm chúng tôi mất cả tự do về ái-tình.

Họ đem danh nghĩa phước thiện ra để che đậy cái tiếng cờ bạc lấy xâu. Nhưng số huê-lợi thâu nhập chia ra cho bao nhiêu cuộc phước thiện chỉ bằng con muỗi ở bên cạnh tư lợi của một nhóm người lợi dụng nó lớn hơn con bò.

Họ làm cho bao nhiêu người thua cá đến sập nhà cháy túi, hay là thụt kết ở tù, cứ nhè tên ba con ngựa mà chuởi tới ông cố bà sơ chúng tôi, nhưng sự thật chúng tôi có tội gì đâu. Chỉ tại người ta khi thì làm côm binh, khi thì gian lận, miễn sao có lợi vô cho một nhóm người là đũ, còn bao nhiêu tuyệt-phích chết chùm thây kệ.

Họ lợi dụng đến cả oai - danh vua chúa để dẫn dụ người ta nô-nức đi coi đông đảo cho họ lấy tiền vô cửa, mà ai đả lọt vô bên trong trường đua ngựa rồi thì máu tham ngựa ngáy, chẳng nhiều thì ít ai cũng phải đánh cá cho họ lấy xâu.

Đáng buồn nhứt là chúng tôi đem bốn cái cẳng ra, mang lấy tiếng tăm trút túi của bao nhiêu người để kiếm lợi làm giàu cho một số ít có nhà lầu xe hơi, tiền muôn bạc ngàn, thế mà thỉnh thoảng họ lại chơi ngón ăn gian hay xử ức công chúng làm cho công chúng phát dóa. Tức như vụ lộn xộn xảy ra hôm chúa nhựt rồi thật là công phẫn của mấy chú tuyệt phích nổi lên tới cực điểm.

Chúng tôi tức mình không biết nói, củng không biết chữ mà viết báo. Phải chi biết nói biết viết thì chúng tôi tường thuật những mánh lới người ta gian xảo qua mặt bày ngựa và chơi lận trên đầu tuyệt - phích thuở nay ra sao cho mà nghe.

Chúng tôi thấy mà buồn dùm cho loài người các chú, máu mê cờ bạc thứ gì, biết mình bị ăn gian xử ức đủ cách mà cũng cứ vác tiền vác mặt đi theo ba con ngựa đua hoài. Các chú thử nhìn đở ít lúc xem có chút không nào!

Tình ngay lời thẳng chúc cho các chú còn hơn ngựa đua còn bị người ta ăn gian xử ức mãi. Mà với cách đó thì các chú chỉ thua hoài, chớ đừng trông gì hốt của trường đua về được nghe!

NGỰA ĐUA
— M —

Chung-quanh cuộc tuyển-cử quản-hạt sắp tới

BÀN CHUYỆN VÓ'I ÔNG SÂM

của PHAN-VAN-THIÊT

ĐỌC bài xả-thuyết của ông Nguyễn-v-Sâm đăng trong báo *TỰ-DO* số 15 rồi, tôi phải nhìn nhận rằng đại-khái lý luận của ông là đúng, nghĩa là : phải yêu cầu phổ-thông đầu-phiếu.

Sự yêu cầu ấy, trong một bài đăng ở báo « *LE POPULAIRE* » trước đây vài tuần, tôi cũng đã nói là một việc cần.

Tuy nhiên, tôi không đồng ý với ông Sâm ở mấy chỗ nầy :

1° — Ông nói rằng ngoại trừ một ít vị, phần đông mấy ông nghị biện thời không mua thăm.

Tôi, tôi nói trái lại : hết thảy đều mua thăm. Có đều sự mua thăm ấy có hai cách : mua trực tiếp và mua gián tiếp.

Sao gọi là mua trực-tiếp? Ấy là lấy số tiền đưa ra cho cử-tri, rồi cử-tri mới bỏ thăm cho mình. Một thăm bán một, hai, ba đồng tùy chỗ và tùy người.

Sao gọi là mua gián-tiếp? Ấy là : hoặc là tự mình đi đến, hay mượn người quen lớn thân yêu với cử-tri đến tại nhà hay chỗ làm của mỗi vị cử-tri mà vận-động : bỏ thăm cho ông X ngày nay thì mai sau có cần việc gì ông X sẻ rán sức làm mà đền đáp lại. Hoặc là cậy chũ-quận, cai-tổng, hộ-trưởng nói dùm với cử-tri. Hoặc là mướn nhà chứa cử-tri cho ăn cho uống. Hoặc là đem xe hơi đến nhà rước cử tri đi bỏ thăm, vân vân.

Ông Sâm có thể quyết rằng có một người nào trong mười lăm ông nghị biện thời đã thoát khỏi hai cái cách mua thăm nói trên không ? Chắc ông sẻ chịu rằng : Không ! Và tất cả cử-tri cùng độc-giả báo nầy cũng phải chịu rằng không, bởi vì những việc kể trên nó đả hiển nhiên quá, không có một người nào mặt dạn mày dày mà dám chối lướt !

2° — Ông Sâm nói rằng : phải xin cho được sự phổ-thông đầu-phiếu chớ không nên xin lập số độc nhứt, bởi vì sự ấy chỉ có lợi cho bọn hội-đồng lập-hiến, chớ không ích gì cho dân.

Phải, đành rằng cái phần tử dư-luận chân chính như báo Tự-Do và báo nầy, chúng ta phải lo kêu gào cho kỳ được phổ-thông đầu-phiếu mới nghe. Nhưng mà chúng ta phải biết : cái « phổ-thông đầu - phiếu » là cái cứu cánh dầu chánh-phủ có cho chắc củng không thể nhứt đán cho ngay một lần được. Nếu cứ để sự-thế như ngày nay (statu quo) mà chờ cho tới chừng đó thì sự hại sẽ còn lưu trữ hoài. Trong mỗi quận, mấy ông trọc phú, mấy cậu công tử bột, mấy ông quan hưu-trí củng cứ lợi dụng tiền tài, địa vị xả giao mà vào ngồi chình ình mải ở viện Quãn-hạt sao ?

Không ! Sự cải cách gấp, cần có, là bỏ chế độ năm quận mà lập ra chế-độ một quận. Đành rằng với chế-độ một quận, các ông nghị củ cũng còn có thể chen vai và nhưng chắc hẳn là không giành được cã mười lăm ghế như mấy kỳ trước đâu. Như thế bởi nhiều lẽ : số 30.000 cử-tri, ai muốn lo tiền cũng khó mà lo. Đến như sự phân chia ra mà lo thời củng có thể được, nhưng cái hiệu quã mười phần chắc mất hết năm, không được hoàn toàn như hồi trước. Ví dụ : 15 ông nghị tồn-cổ ra đứng chung một sổ, tuy chỉ có một quận mà họ vì sự cổ-động, phân ra làm năm như củ : ba ông ở quận thứ nhứt thì lo ở quận thứ nhứt, ba ông ở quận thứ nhì thì lo cho quận thứ nhì, vân vân. Nếu họ thật tình làm việc cho cã sổ thì củng có thể có hiệu quã giống như ba ông ra riêng một quận như thuở giờ, nhưng tôi dám chắc không khi nào họ được thật tình trọn trăm phần trăm bao giờ ! Lấy số tiền một ngàn chưa chắc họ dùng hết một ngàn trong việc cổ-động, và họ có dùng chăng nửa chưa chắc họ không dùng riêng về cho bộ ba của họ mà lơ 12 người đồng sổ !

Lấy đó mà suy, về sự lo tiền, ta có thể phỏng đoán rằng họ sẽ mất sức mạnh hết 50%.

Lại còn sự lợi dụng dựa dầm những nhà cầm quyền thì cũng thế : một ông chũ tỉnh hay ông chũ-quận có thể chỉ vì cãm-tình mà lo cho đôi ba ông trong bọn mà thôi. Nếu nhà nước có bắt buộc họ phải cổ-động cho cã sổ đi nữa, cử-tri cũng không sợ sệt mà tuân theo như xưa nữa, vì chỉ cái phong-trào đánh đổ phái thủ-cựu đũ làm cho cử-tri tỉnh ngộ một phần lớn rồi.

Chưa nói rằng mấy ông quận, mấy vị cai-tổng — vì họ củng là cử tri — có thể cũng giác-ngộ mà không kể sự bắt buộc của quan trên là khác.

Nói tóm, trong sự đặt ra một quận, nhờ mặt vật-chất một ít, về mặt tinh thần một ít, phái mới có thể làm bớt sức mạnh của phái cũ đi nhiều lắm.

Biết rỏ phe nghịch mà nhìn nhận sức mạnh của họ (tôi kể ông Sâm là một người nghịch của đảng lập-hiến) là một điều tốt, tỏ ra rằng mình dè dặt cẩn thận. Nhưng, trái lại, cũng không nên quên chỗ hay của mình mà lợi dụng nó cho trúng cơ hội.

Xin ông Sâm cùng với chúng tôi kêu gào cho được đặt ra một quận chung cho tất cã xứ Nam - kỳ trong khi đợi kêu gào

NĂM NAY : 1939

Người ta gởi bức thơ cho con cháu

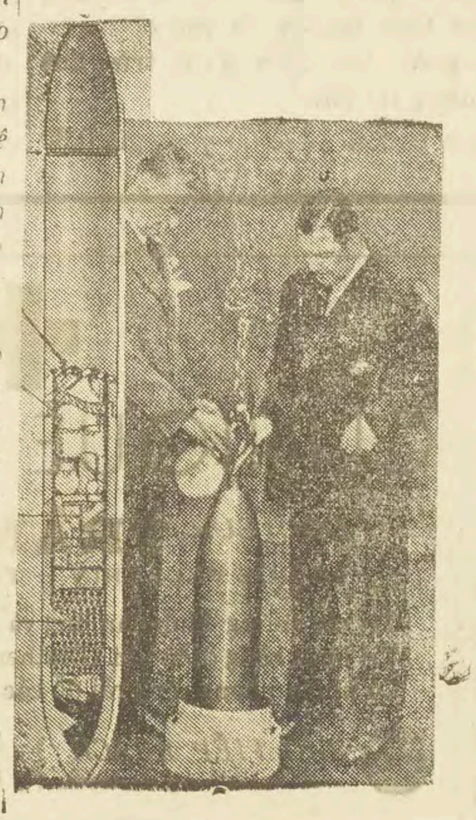

5.000
NĂM
SAU

Một chuyện lạ lùng, chư-vị sẽ thấy trong số đặc-biệt Tết, tuần tới xuất-bãn :

THẾ-GIỚI
1939

SỐ tới 73, dày 32 trương giấy tốt in hai màu, 0p. 30. Có nhiều bài khảo-cứu về tình trạng thế-giới đang nguy bây giờ, ai củng nên biết. Có nhiều hình đẹp, tin mới, chuyện lạ tích vui.

cho được phổ-thông đầu-phiếu Nhờ số độc nhứt, ông Sâm cùng một ít bạn đồng một xu hướng chánh-trị với ông sẽ chen vào nghị - viện Quản - hạt được một phần. Một phần ấy sẽ vận - động cho sự phổ-thông đầu-phiếu một cách đắc-lực hơn, rồi ngày kia tất nhiên sẽ được phổ-thông đầu-phiếu vậy! Chớ ta cứ chịu lỳ cái tình thế hiện thời mà đòi cho được phổ - thông đầu-phiếu thì tôi e còn lâu, vì đại đa số cái đám nghị-viên quãn-hạt hiện thời họ sẽ dùng dũ cách nọ thế kia làm cho chúng ta không đạt thành mục đích được...

PHAN-VĂN-THIẾT

Quí ngài đa thấy chac chan

Sâm-Nhung Bổ-Thận-Tinh

hiệu « MẸ CON » 1 ve 0p. 60 trị đau lưng, mỏi mệt, di-tinh, mộng-tinh huợt-tinh, đái đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bổ-Đào-Tiên chỉ khái lộ

Công hiệu linh nghiệm thế nào
Thì thứ thuốc
hiệu « MẸ CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho-lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cùng *Hoàn-toàn công-hiệu chắc chắn.*

Nhà thuốc PHỤC-ĐẲNG
130, rue de Paris — Cholon
Téléphone N° 30.383

Cô gái như một cánh hoa. Mới buổi sáng vừa khoe khoang hương nhụy, mà đến chiều đã tàn tạ một đời.

Làm thân cô gái nên lo nghĩ đến lúc tàn hoa, mà lo sợ những ngày da nhăn má cóp, bao nhiêu cái xinh tươi rực rỡ không thể trở về.

Đành rằng có son có phấn, làm cho cô trở lại với thời xuân, nhưng chỉ trong chốc lát bề ngoài.

Còn muốn cầm giữ mải cái sắc đẹp thiên nhiên. muốn kéo lại những ngày trẻ trung quang đãng, muốn giữ mãi hạnh phúc bên mình, các bạn gái còn phải nhờ đến Bạch-yến-Hoàn của Phục-Hưng Y-Quán.

Chẳng những Bạch-yến-Roàn sẽ giúp các bạn gái được hồng hào, trẽ mãi, đẹp từ cái thớ thịt mà nó còn giữ kinh-nguyệt luôn luôn đúng ngày, mạnh khoẽ, không đau vặt. Thuốc rất dễ uống giá mỗi hộp 1p.00.

Bào chế tại :
PHUC-HƯNG-Y-QUAN
Cholon

Trữ bán tại nhà thuốc Võ-đình-Dần, 323, rue des Marins Cholon, 118, rue d'Espagne Saigon, 4, rue Ohier Pnompenh.

(Gởi C. Rembt. từ 2 hộp)

Nên noi... Nên nghe...

ĐỨC Hoàng - Đế Bảo - Đại muốn mua một chiếc phi-cơ riêng để ngự dụng, vì ngài là một nhà thể thao 100% như ai nấy đả biết.

Nhưng lưởng-tôn-cung và trào-đình cản trở không cho.

Sự phòng xa ấy dễ hiểu và cũng phải lẻ.

Mặc dầu vua là con trời, tự xưng Thiên - tử, nhưng sự bay trên trời nguy hiểm lắm mà.

THẾ là các ông lâm le mơ ước cho được vô Hành-cung Norodom bệ - kiến thiên-nhan, tung hô vạn tuế, chắc hẳn thất vọng đến biếng ăn mất ngủ cã tuần nay.

Vì Hoàng-thượng ta, sáng bửa thứ hai, đả ngự cởi chim máy hồi loan rồi.

Giờ ai muốn được bệ - kiến thì ra Huế đi.

QUẢ như kỳ rồi chúng tôi đả thông tin, quan Toàn-quyền thể theo quyết định của cụ thượng Mandel đã lập ra ở xứ mình một cơ quan để thâu nạp, xem xét những đơn trạng của dân.

Từ nay, ai có chuyện gì oan ức bất bình, hay muốn sửa đổi việc gì, cứ gởi đơn trạng thẳng đến sở ấy.

CÓ ai biết vì sao cụ thượng Mandel có cái sáng ý đó không ?

Chúng tôi đoán là : hồi đó cụ làm tổng-trưởng bộ Bưu-chánh (*Ministère des P.T.T.*) đả sáng lập ra tại bộ, một cơ-quan tập trung mọi sự kêu nài của công chúng, hình như gọi là « Bureau des réclamations », thấy có thành tích tốt đẹp. Vì bao nhiêu tình tệ thuộc về bưu-chánh ngày càng giảm đi.

Nay ngài chũ bộ Thuộc - địa, đem cái sáng ý đó theo, nên chi các thuộc-địa mới có sở xem xét « tiếng dân kêu » đó.

MỖI lần ông «cựu thợ sơn» họ Hit sửa soạn diễn-thuyết, là mỗi lần thế - giới hồi hộp, đợi chờ, không biết thằng cha nầy nói chuyện ăn chay niệm phật hay là hâm he bóp cổ đốt nhà người ta đây.

Cã tuần lễ rồi, thế - giới — nhứt là Âu-châu — ở trong cái không khí hồi hộp đợi chờ nầy.

Thì tối hôm thứ hai tuần đó. trước mặt 855 nghị-viên Đại-Đức, Hit tướng quốc đả diễn thuyết luôn 2 giờ đồng hồ một bài « chánh-trị tổng-luận » quan hệ nhứt từ lúc bước lên chánh-đàn tới nay. Có thể tóm lại một câu :

— « Trả lại thuộc-địa cho Đại-Đức ta, nghe mấy chú ! »

Mấy chú đây là mấy nước đả chia phần xôi thịt, bằng thuộc-địa của Đức, sau trận Âu-chiến 1914-18.

NÓ là một vấn - đề đệ nhứt nghiêm trọng hiện thời, nhưng chắc hẳn có nhiều đồng bào ta chưa biết rõ những thuộc-cũ của Đức ở đâu, và đả bị mất cách nào mà bây giờ họ đòi ? Và họ đòi rồi sao đây ? Các nước có trã hay là lắc đầu để đánh lộn một phen chơi ?

Những dấu hỏi ấy, chư-vị sẽ được hài lòng với số đặc-biệt « *Thế-giới 1939* » của chúng tôi cho ra tuần tới, vì có bài nói chuyện nầy rõ ràng và có cả địa đồ minh bạch nửa.

Ai lưu tâm đến cái thời cuộc bắt đầu nghiêm trọng ở Âu-châu mà Hit tướng-quốc đã công-nhiên khui trắng ra tối hôm thứ hai rồi, đều nên đón mua số báo « *Thế giới 1939* » của *MAI* mà xem.

VIỆC đồng nghiệp « Dân-mới » công kích ông đốc-tơ Nhựt đả tống khám ông chủ-nhiệm Ng-bảo-Toàn và M. Ng-văn-Mại quãn-lý,

Xin nói rỏ : không phãi vì lá đơn của đốc - tơ Nhựt thưa về khoãn phỉ-báng mà hai nhà báo nầy bị giam. Chỉ bị giam vì lá đơn của M. Tỵ đả thưa về sự mất trộm bức thơ, chính là bức thơ « Dân Mới » đả đăng.

Việc nầy, chúng tôi cho là một việc đáng buồn và đáng tiếc.

Đáng buồn vì tình anh em đồng nghiệp gặp sự rủi ro.

Đáng tiếc là việc công kích ấy, chúng tôi nói ngay thiệt rằng nhà báo ở đường Sabourain đả làm bâng quơ và thái quá. Nhứt là lầm tin kẻ kia xúi bầy mình.

Lại còn một nỗi nữa, chúng tôi củng cứ nói ngay thiệt, là đáng bỉ kẽ nào kia ở trong bóng tối xúi bẩy anh Toàn làm việc nầy rồi bây giờ vở lỡ, họ nhát nhúa thun cổ lại trong xa như cổ rùa để anh Toàn ngửa eổ ra chịu.

Nhưng pháp luật đả mở cuộc thẩm vấn, chúng ta hãy chờ đợi sẽ biết « việc nầy sanh xuất tự thằng bán tơ » cho mà xem !

CHẲNG biết đốc-tơ Nhựt là ai, vả lại ông cũng không cần tới chúng tôi binh vực (thì chính ông chẳng tự binh vực lấy mình bằng cách thưa kiện phỉ báng kia sao ?), cứ theo những người công bằng trung lập đả nói rỏ nội dung câu chuyện nầy thì ông đốc-tơ Nhựt không có sự gì xâm phạm tới lương tâm, danh dự, nghề nghiệp. Chỉ vì kẻ kia tư thù nhỏ nhen rồi xúi bẩy người ta thêu dệt nên chuyện đó thôi.

CŨNG như ngoài Bắc, báo-giới tây nam ở đây đã hội nhau công-quyết một bức điễn-văn dài gởi ra quan Toàn-quyền, bày tỏ 9 lẽ thiết-yếu để kêu nài chánh-phủ nên bãi cái dự-án tăng thuế giấy nhập cảng.

Vì giá giấy hiện-thời đã mắt rồi, nếu nhà nước tăng thuế lên nửa thì các báo ngủm hết, tức-thị 5.000 người tây nam sống về nghề báo tất phãi ngũm theo.

Nước Pháp sẽ chịu thiệt thòi trong đó trước hết, vì không có báo chí thì lấy gì truyền bá những tư tưởng học thuật nước Pháp cho dân xứ nầy.

HẠM-đội Nhựt-bổn gồm 50 chiếc, đã bao vây cả Bắc-hãi và Hải-nam, chắc những đội hãi-quân lục-chiến của họ sắp đổ bộ lên hai nơi đó nay mai. Chủ ý họ muốn tấn công Quảng-tây do ngã Lôi-châu, như trước chúng tôi đả nói, và định làm một trường phi-cơ rất lớn ở cù-lao Vi-châu để canh gác những tàu đi lại trong biển Trung - quốc, không cho vận-tải khí-giới cho Tau.

Dào-duy-Anh

Việt-Nam Văn Hóa sử-cương 1.50
Khổng-Giáo phê-bình tiểu-luận 0 50

Tổng phát hành Nam-kỳ, Cao-miên.

Đồ-phương-Quế 31, Aviateur Garros Saigon. Ở xa mua V.N. V.H.S.C. gởi 1p.70 bằng cò thơ. Ở xa mua K.G.P.B.T.L. gởi về 0p.70 bằng cò thơ. Ở xa mua cả 2 quyển gởi về 2p.20 bằng cò thơ. Đại-lý ở các tỉnh cho người lên mua được trừ huê hồng rất hậu.

Có bán sỉ và lẻ *Cờ quan* giá 0.30

Thuốc trị bịnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhành Mai

Chứng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mắt lờ tai điếc, đau lưng mỏi gối, mình mẩy ốm nhom hay đái đêm, cũng là xón đái. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chơn nhức mỏi, trong bụng hồi hộp chán ván mặt mày. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu NHÀNH MAI Uống một tuần thì thấy sự linh nghiệm phi thường, tinh khí đầy đủ, dám cam đoan không hay trã tiền lại và thường các tổn phí. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đủ phương không hết sau nhờ thuốc nầy hết bịnh tôi mới mua toa bào chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi ve 0p.50. Do nơi nguyễn-văn-Lượng Boîte postale n° 336 Saigon, trữ bán rất nhiều nơi tiệm cô Nguyễn-thị-Kính ở góc Chợ mới Saigon.

Mua lẻ do nơi các Đại lý.

Giá mỗi ve *0p.50*

CLINIQUE PELLERIN

DOCTEUR **TRẦN-VĂN-ĐỖ**

93 RUE PELLERIN — TÉLÉPHONE : 20.912

Trị các chứng bịnh đàn ông và đàn bà.
Trị bịnh bằng điền khí (Diathermie) và rọi kiến RAYON X.
Có nhiều phòng rộng rải để các bịnh ở xa về nghỉ.

GIỜ TIẾP KHÁCH | Sáng từ 7 giờ tới 11 giờ
Chiều 3 giờ 5 giờ

AI HO?

Lúc nầy trời có hơi lạnh những người phổi yếu hay mắc chứng ho. Nếu quí vị có ai ho, nên dùng THUỐC HO bao sáp hiệu ÍCH-NGƯƠN - ĐƯỜNG, danh tiếng hơn 60 năm ; không có thứ nào bì kịp, vì nó trị đủ các chứng ho, dầu ho lâu năm, hoặc đàn bà ho sảng hậu, trị lẹ như thần, còn như mới ho, ho gió, thì uống một vài hườn thấy hết, dám cam đoan.

Giá mỗi hườn 0p.15

Nota : Con nít, Phong, ban, đẹn, ọc sữa, ỉa nước, ho nóng, đau bụng, khóc đêm, làm kinh, v.v. thì dùng thứ CHÂU-PHÁCH-TÁN, hiệu ÍCH-NGƯƠN-ĐƯỜNG, công hiệu cấp ky. Giá moi ve 0p.20. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

Tổng phát hành : 95 Phunhuân-Saigon.

Bài toán khoa-học

Mỗi ngày trung-bình 15 người khách đến *Coi tay*. Trong 14 năm coi đủ hạng người được eả thãy là 76.650 người. Con số 76.650 người khách đến *Coi tay* đũ chứng nhận *Giáo-sư Nguyễn-thường-Hiền* ở số *251 rue Lagrandière Saigon* là người thông thái, có học, học hỏi gồm no Khoa-học, nhiều kinh-nghiệm về koa *Coi tay* và *Coi bịnh*. (*Expérimenté sur la mort, les maladies, l'intelligence, l'héridité* par l'analyse des empreintes des mains). Chớ không phãi dốt nát như chú chàng thằng Mồng dần lộ thầy bói rồi đoạt gói mà ra làm thầy cãn.

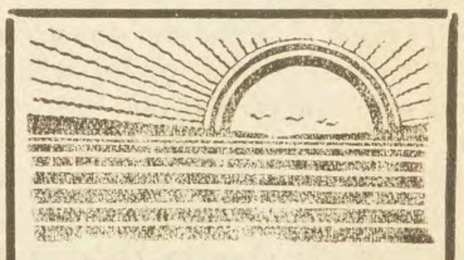

Đời nầy ai mà không biết sự công dụng của gió biển ? Gió biển trị được những bịnh lặt vặt, đem lại sức khoẽ cho người bịnh trầm trệ, nhứt là bịnh thuộc về bộ hô-hấp.

Bịnh ho mới phát hay lâu năm đều cần đến gió biển. Nhưng có ai ngờ đâu trừ gió biển ra, lại còn có thuốc Bão-Phế Linh-Dược mà sự công hiệu cũng tương đương, không kém gì gió biển ?

Nhờ bào chế, toàn bằng cây cỏ chọn lựa rất kỹ, thuốc Bão-Phế Linh-Dược có tánh chất sát trùng, sanh nhiều nước miếng, làm mát hai buồng phổi, nhờ thế nên nó trị các bịnh ho mới phát rất mau lẹ. Còn những bịnh ho lâu năm nếu được trường phục bằng thuốc Bão-Phế thì không bao lâu thế nào cũng mạnh.

Thuốc thật hay, hiệu nghiệm trong 24 giờ. Giá mỗi hộp 1p 00.

Bào chế tại :
PHUC-HƯNG Y-QUAN
Cholon

Trữ bán tại nhà thuốc Võ-đình-Dần, 323, rue des Marins, Cholon, 118, rue d'Espagne Saigon, 4, Ohier Pnompenh.

(Gởi C. Rembt. từ 2 hộp)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

40 GIA-ĐÌNH LAO-CÔNG

S.O.S.

Lá đơn kính dâng quan chủ-tỉnh Thủ dầu-một và quan Thanh-tra Lao-động Nam-kỳ

Bẩm nhị vị Thượng-quan,

Chúng tôi, một nhóm lao-động, gồm có trên 40 người, Khách-trú và Annam là nhơn-công giúp việc lò chén «NGỌC-HƯNG», của M. VƯƠNG-ĐĂNG, ở làng Hưng-định (Búng) Thủ-dầu-một,

Khép nép kính dưng lá đơn nầy nhờ lòng nhơn đức của nhị Thượng-quan đem ngọn đuốc công lý soi thấu giùm cảnh đói rách của 40 gia-đình chúng tôi vì chủ-nhơn không chịu trả số tiền công mà chúng tôi đã đem mồ hôi nước mắt làm ra.

Thưa nhị vị Thượng-quan: Nguyên vì Vương-Đăng là khách Foukien, giàu có, làm chủ một ngôi lò chén ở Hưng-định (Búng) ngót năm nay muốn chúng tôi làm công. Nhưng thuở giờ, mỗi kỳ phát tiền công chúng tôi đều phải chịu cho chủ giam lại một phần, tùy theo số tiền công nhiều ít (ví dụ như 10p. chỉ phát ra 6p. còn gác lại 4p.).

Ngày nay Vương-Đăng đã chết, tính sổ ra lớp cũ và mới, chủ còn thiếu lại chúng tôi trót ngàn đồng bạc. Trong số nhơn công bị giam tiền công đó chỉ có trên 10 người là có sổ con (1) còn bao nhiêu đều làm công tháng, bửa củi, cu-li, đều tin lòng chủ, không có nhận sổ con, song theo sổ cái của chủ thì vẫn có ghi rõ ràng số tiền công còn dư của họ.

Vừa rồi Mr Vương-Đăng chết, vợ y là người kế-hưởng sản nghiệp ấy, không bằng lòng trả số tiền công của chúng tôi đã làm.

Bẩm nhị vị Thượng-quan, chúng tôi là bọn cần lao vô sản, hằng ngày chỉ biết đem giọt mồ hôi nước mắt mà đổi bát cơm chi độ thê nhi, mà nay người chủ kế nghiệp nhứt định cất bát cơm, đập nồi gạo của chúng tôi như thế, thật là đau đớn. Bốn chục gia-đình chúng tôi, nào vợ chồng con cái đang trong cơn đói khát, chỉ còn có cách mong đợi ngọn đuốc công-lý soi thấu cảnh khổ cho chúng tôi rửa thôi.

Lá đơn thống thiết khẩn cấp nầy mà được có tiếng dội, thì chúng tôi muôn ngàn lần cảm ơn đức của nhị vị Thượng-quan.

Thay mặt cho 40 người thợ ký tên

Vương-Anh, công đạp đất.

(1) Theo lệ, công làm lò chén đều có 1 cuốn sổ của chủ phát để biên số công làm và số tiền dư.

◆ Chúng tôi đã báo tin lo ngại cho đồng bào biết về tiền cò sắp lên. Nay quả thật rồi.

Giá cò gởi thơ ở bên Pháp đã tăng lên do mạng lịnh ngày 12 Novembre 1938. Vì giá tiền tệ ở Đông-dương ăn theo với giá tiền tệ ở Pháp, nên chi chính-phủ Đông-dương cũng dự định nay mai sẽ tăng giá cò lên sau đây:

Thơ nặng dưới 20 grammes phải dán cò 0p 08,

Từ trên 20 đến 50 grammes 0p 12; từ trên 50 đến 100 grammes: 0p.16; từ trên 100 đến 200 grammes: 0p22; từ trên 200 đến 300 grammes 0p27 từ trên 300 đến 400 grammes: 0p32 v.v..

Giá gởi danh thiếp: (chỉ có 5 chử viết những lời chúc mừng) 0p04. Nếu viết trên năm chữ thì phải dán như giá thơ thường.

Giá tiền bảo-đảm một cái thơ 0p16. Như vậy tức là một bức thơ bảo-đảm sẽ phải dán 0p24 cò

Ngoài ra gởi những bưu-điện và « mandat » cũng sẽ bị tăng.

◆ Tuần báo « Tân-sanh-hoạt » đả xuất bản ở Mỹ-tho từ 21 janvier. Báo quán ở 36 rue Trần-v-Trân.

Từ lúc được xuất bản tự do, trong hàng các tỉnh Nam-kỳ ta, Mỹ-tho đoạt giải quán quân về số báo xuất bản, hình như bốn năm tờ gì rồi.

◆ Nhà nước tăng giá bưu-phí bao nhiêu, dân ta cũng bóp-bụng cắn răng mà chịu, nhưng phải làm sao trừ dùm cái nạn mất thơ mất báo ở thôn quê dùm chúng tôi mới được.

Thiên hạ kêu rêu lắm đó.

◆ Bà con mình thường la Đua ngựa ăn gian nọ kia, nhưng mỗi tuần cứ đem tiền lên trường đua cho họ ăn gian của mình mới tức. Chuyện lộn xộn hôm chiều chúa nhựt rồi sẽ làm cho trường đua vắng khách, nhưng mà ở xứ người ta kìa, chớ ở xứ mình thì bà con mình hào hiệp lắm. Thua đến cạo đầu khô và cháy hồ bao cũng vẫn để cho ngựa đá như thường. Đó, ai lên trường đua chủ nhựt nầy mà xem.

◆ Thấy những chuyện thường xảy ra ở trường đua như thế, chúng tôi càng có thể tự-đắc mình không đăng lời bàn đua ngựa mỗi tuần là phải lẻ.

Chúng tôi không thể cầu thêm mỗi tuần có vài ba trăm vị mua báo lẽ mà bày ra một trương chỉ vẻ cách mất tiền cho đồng bào.

◆ Trường Mỹ-ngọc Nữ-công đường Sabourain mới xuất bản cuốn sách « Bánh Mứt » chỉ vẻ cách thức làm bánh làm mứt cho chị em. Thật là cuốn sách cần dùng cho mỗi gia-đình ta.

◆ Ngày 27 février sắp tới, tức là mùng 9 tháng giêng, M. Trần-v-Tư, thông ngôn ty cảnh sát Hớn-quản cùng cô Nguyễn-thị-Kim-Huê lịnh-ái của ông bà Nguyễn-bá Mười, làm lễ thành-hôn. Bổn-báo cùng bạn Nguyễn văn-Tiến trân trọng chúc mừng hai họ.

◆ Có hai phòng trọ ở giữa thị tứ Saigon, gồm có nhiều phòng sạch sẽ, trang hoàng và đủ các vật-dụng còn tốt, chủ nhơn muốn sang với một số tiền mặt. Do nơi bổn-báo chỉ dẫn.

Kính cáo khẩn thiết

◆ Nhơn lúc nầy bạn Nguyễn đức-Kính lên Cao-miên thăm viếng chư-vị, luôn dịp cổ động và thâu tiền cho bổn-báo. Xin chư-vị sốt sắng trả giúp nhà báo lúc nầy thật là qúy hóa, vì năm hết tết đến, nào số đặc biệt, nào các việc chi tiêu trong nhà báo, chúng tôi cần dùng thâu nhập hơn lúc nào khác.

Chư vị vốn sẵn lòng với bổn-báo xưa nay, chắc sao phen nầy cũng giúp cho công việc của M. Kính được kết quả mỹ-mãn.

Cùng chư vị phái-viên

◆ Lúc nầy nhà báo cần dùng thâu nhập các số tiền mua báo, để tuần tới đây chi dụng vào số đặc-biệt và nhiều việc khác. Vậy xin tất cả anh em, khi đọc thấy tin nầy rán sức với công việc cho có kết quả tốt đẹp. Nhà báo đợi tin anh em mỗi ngày.

Cùng chư vị đại lý

◆ Xin chư vị làm ơn gởi Relevé tháng Janvier về sớm một chút. Nhà báo trông mong và cảm tạ.

XIN LƯU Ý

M. Võ-văn-Rớt đi viếng chư-vị độc-giả ở Longxuyên và Cầnthơ.

◆ Xin chư-vị độc-giả chiếu cố và trả tiền sốt sắng. Bổn-báo cảm tạ lắm.

Hu'o'ng Xuân

cũa DONG-CHI

Hương Xuân

của muôn hoa sẻ ươm khắp trời đất, và áp ũ cho những linh hồn trẻ trung, vui vẻ sẻ thấm nhuần vào những con tim đương sống trong bâng khuâng, mơ mộng.

cũa muôn sắc hoa tươi thắm sẻ tô điểm cho non sông, và đem đến cho bạn biết bao nhiêu sinh thú ngây ngất cũa một cuộc đời xinh như mộng.

Rượu đại-bổ Thanh-Yên
J. MARIANI

Rượu khai vị ngon nhứt, chuyên trị nhức mỏi, tê bại, đau lưng, mệt nhọc, tỳ vị yếu, mất ngủ, mất máu v.v... và dùng trong ba ngày Tết rất thích hợp. Muốn mua hỏi tại

M. J. Mariani
22, Testard-:-Saigon
Téléphone: 21.639

Mùa lanh

Quí ngài nên đề phòng bịnh ho và giử gìn cái phổi

bổ phế thánh dược Dai-Quang

Trừ hết thảy các chứng bịnh ho, chẳng luận là ho gì, ho có đàm, có máu, ho khan, ho sản hậu, ho lao, ho tồn, đàm siểng, ho lâu hay mới ho, dùng thuốc nầy trong giây lát kiến hiệu như thần, nhứt là phổi lạnh hay phổi khô. dùng càng hay lắm.

Bán tại: 27 Tổng đốc Phương Cholon. — Tél: 30.055
231 rue d'Espagne Saigon. — Tél: 21.816

Danielle Darrieux

Là một cô đào mà các bạn yêu mến nghệ-thuật thứ bẩy ham mộ nhứt, muốn có một tấm hình để làm collection hãy đến tại Nam-Hưng ngang đồng hồ chợ Saigon, mà căn dặn trước kẻo lở hết, vì chúng tôi làm đại-lý độc-quyền toàn cỏi Đông-dương cho Etablissement Erpé nên có đủ hình láng, hình màu, hình fórmat lớn nhỏ đủ cỡ. Bán lẻ giá rẻ hơn bên Tây, mua buôn tính giá thật rẻ xin gởi thơ thương lượng hoặc đến Librairie et Papeterie NAM-HƯNG Bureau 165 Bd de la Somme. Vente: 3 Halles Centrales Saigon.

Có bán sỉ và lẽ đủ thứ vật dụng cho học trò, pochette màu, cặp da bên Tây và nhiều món khác nhau. Giá thật rẻ.

HỈ TÍN

◆ Chúng tôi vừa tiếp đặng ông bà Nguyễn-hửu-Sanh, Đốc-học trường Phong-thạnh, Bacliêu cho hay bửa 28 Janvier 1939, định lễ vu qui cho lịnh ái nữ Nguyễn-thị-Ngàn, sánh duyên cùng M. Hồ-nhựt-Quang, Bác-vật diễn-học, con của ông bà Hồ-nhựt-Tâm, nghiệp chủ ở Long-xuyên.

Chúng tôi có mấy lời thành thật trên báo MAI để chúc cho Tân-hôn đặng loan phụng hòa minh, sắc cầm hão hiệp.

Mme & M. Quach-Cang dit Kiên
Phán-sự Điều-Dưỡng, à Tân-Duyệt
Càmau

Ngai thu'ong Bùa thi dâu

Không lấy tiền, làm lấy phước

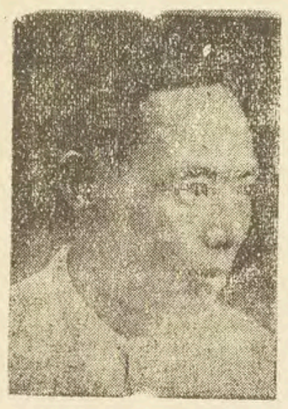

M. Nguyễn-hửu-Truyên
Pháp-sư
26, Bichot Hanoi

Nào ai bị chồng chê, vợ ghét. Nào ai lấy phải chồng nghiện, vợ bạc bài, nào ai thất vọng về tình, nào ai lao đao về công danh hãy mau viết thơ cho thầy Ba TRUYÊN Hanoi mà cầu xin đạo bùa gói ngãi.

Thầy Ba TRUYÊN sẻ chỉ bảo cho làm theo cách nhân đạo, không hại đến tinh thần, đến bổn mạng ai, không bị phai lợt.

Nhớ biên tên họ và gởi 1p.00 để làm cước phí, khi gởi đồ đi và một ít móng tay của mình thôi.

Dịp may cho những nhà nuôi ngựa

Muốn dùng yên ngựa đua, yên thường, đồ xe ngựa, mời ngài lại nhà **ĐÔNG.CHI** *173 đường Espagne Saigon* có đủ thứ yên, lại có cả giày, dép, valise, cặp da, bốp đầm và đủ thứ hàng bằng da, đồ tốt như của Tây mà giá rẻ hơn nhiều.

— Mời quý ngài lại coi sẽ biết —

Cân kíp cho ai mắc bịnh ho lao

Nguyên văn một bức thơ

Monsieur Lê-văn-Thành, đốc-phủ en retraite Phú-nhuận Saigon à Monsieur Trịnh-văn-Hào, Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne Tân-định Saigon

Kính ông,

Tôi có đứa con mắc bịnh lao lâu ngày uống đủ thứ thuốc không hết, chỉ nhờ 3 hộp thuốc gia-truyền của Trịnh-hải-Long (nội tổ ông) mà hôm nay bịnh ho nó đã tuyệt. Thật rỏ ràng là một phương thuốc hết sức hay. Tôi xin lấy danh dự mà đảm bảo và xin giới-thiệu cho ai mang bịnh nguy hiểm ấy nên mua dùng, khỏi lo tiền mất bịnh còn.

LÊ-VĂN-THÀNH
Secrétaire particulier du Gouverneur Général Pasquier
đốc-phủ en retraite à Phú-nhuận Saigon.

Mỗi hộp giá 3p.50 (uống nhiều ngày). Ở xa gởi mandat mua thuốc cho ông đốc-học Trịnh-văn-Hào theo địa chỉ trên đây.

NỢ VĂN

CỦA

LÀNG-TỪ

ĂN "BÔNG"

TÔI nhớ cách đây đã lâu, cái hôm mà anh em viết báo Saigon thiết một tiệc chay ở chùa Long-Vân đặng đãi đằng một đồng nghiệp Bắc-hà : ông Thái-Phỉ.

Lúc bấy giờ, hai chị Nguyễn-thị K. và Nguyễn-thị T. còn là những mạch suối đào giữa nơi sa-mạc, nên ở buổi tiệc ấy mọi người đều tranh nhau để vui chuyện, tôi toan kể cã « Sư Muôn »(1). Câu chuyện lần đi đến sự dùng mặn và dùng chay. Cuộc cãi vã hăm kéo dài đến không bao giờ dừng lại. Mỗi phe đều cực lực binh vực một lối ăn uống : ăn chay hay ăn mặn, làm cho sư Muôn phải im tiếng, chẳng dám ngả hẳn về một bên nào. Người ta đã kéo cả những danh-nhơn ra chứng cho lý lẽ của mình. Tuy ở đó, tôi biết rằng những ai binh vực sự ăn chay thì chẳng bao giờ gặp dịp để ăn, còn mấy kẻ binh vực ăn mặn thì lại sống đời kham khổ, « mần » rau muối đã nhiều mà không tự biết.

Giữa lúc người ta đã vì quá trung thành với việc mà mình binh vực đến toan to tiếng, thì bỗng một bạn vui tánh nhứt, đột nhiên hỏi :

— Nếu vậy thì có ai biết dân viết báo ta thường ăn gì mà sống không ?

Lặng im. Bực mình. Có kẻ suy nghĩ.

— Thưa các ngài, ăn chay, vì ăn toàn... bông cả !

Rồi chẳng để cho ai kịp suy nghĩ tại sao, anh bạn ấy liền cắt nghĩa :

— « Bông » đây là bông-bua (bon pour) !

Cả tọa rập một tiếng cười vang. Nhưng tôi không cười vì người bạn ấy đã gảy khúc đoạn trường đương lúc nhiều người muốn quên tất cả để vui, vui cho trọn vẹn. Tôi có cái nguyên tắc là hễ đã vui thì vui, đừng có chút gợn. Như Tuy-lý-Vương xưa mà một lần giữa tiệc rượu, một thực - khách kia được tin cha chết, liền biết ý lẳng lặng đi ra nói dối rằng mình bận đi có việc một lát ở đằng sau.

Câu nói trào phúng và vô tâm — tôi dám quả quyết là vô tâm — của anh bạn kia đã dựng dậy trong tâm-trí tôi cả bao nhiêu chuyện đầm nước mắt vì đồng lương trã... giọt. Những ai đã từng sống đeo theo cái nghề « bạc », đã nặng gánh chũ trương gia-đình, hoặc là mắc tráng cái bịnh dùng thêm một thứ cơm kia nữa, đến phải dậy sớm, ngũ khuya, để lo chạy cái « ăn » cho mình và cho vợ con, mà có lúc phải chảy lệ vì đợi chờ, nài xin năn nỉ, thì những người ấy hẳn thấu tất cã cái thấm thía, đớn đau của lời nói khôi hài : ăn bông !

— Nhà báo ăn toàn « bông... bua » (bon pour) !

Cô Nguyễn-thị-Kim

Có nhà báo mắc tiền những nhơn-viên trong tòa soạn đến đòi người nào cũng tới số hai ba trăm, mà vậy đó vẫn không cấm những kẽ bất hạnh kia siết chặt giây lưng vào mỗi lần bị « chó rượt ». Tôi còn biết những ông chũ báo gan dạ đến dám cầm từng... đồng bạc một để trả cho người giúp việc. Và còn biết bao nhiêu chuyện nhẫn tâm như thế nữa mà ngòi bút tôi vì khổ não quá không thể đưa đi xa hơn.

Tôi hối hận lắm, rồi đây và nếu như gia đình tôi, cha mẹ anh em tôi lỡ đọc những hàng nầy, thì lòng tự ái tôi sẽ chịu một vết thương không biết bao giờ hàn gắn. Vì tôi đã cãi lời giáo huấn, bỏ một địa vị có sẵn để đi vào một cuộc đời mà tôi đã nặng tin là phi thường tự do. Nhưng sau bao năm lăn lộn tôi mới biết mình lầm. Tuy nhiên vì có lòng tự ái quá to, tôi thường vẫn nói dối những kẻ thân yêu rằng tôi đã tìm được cái ước muốn của ngày xanh và chí nguyện thanh niên tôi đã được đạt thành. Tôi dấu kín cả những thất vọng, những cơ hàn những khổ nhục mà những năm trời đắng cay tôi đã nếm trải.

Tôi chỉ là người của quã đất thì dầu đi đâu cũng chỉ đạp thấy đất. Tôi tránh cái đời bó buộc quy lụy của một người làm việc nhà nước thì tôi lại gặp cái kiếp văn chương báo chí nó cũng có những cái khốn nạn chẳng phải thua gì. Thì ở đây có một vài tờ đại-nhựt-báo mà cách tổ chức do sự lòn cúi của một bọn cầm viết thiếu vẻ cao-thượng nhà nghề, nào có khác gì một Triều-Đình loạn-thế đâu !

Cũng có những phần-tử lên mặt mày, phãn động, kẽ vạch

Thành thử tôi chỉ tránh họa nầy để tìm một họa khác. Làm một anh công chức có lúc bị tây rầy rà tới mắng chưởi thì làm anh nhựt trình cũng thiếu gì phen bị chũ nhơn hắn dội nhục nhã vào đầu ?

Công việc bằng trí tuệ, nếu chẳng là nghề thanh cao nhứt thì nó cũng là nghề hạ tiện nhứt đời. Nhà văn-sĩ *Alexandre Dumas fils* lúc viết câu nầy hẳn không bao giờ ngờ rằng non một trăm năm sau lại có kẽ như tôi sẽ dẫn ra để chỉ vào những cái xấu xa của một làng báo

Người ta đã trã công chúng tôi với một đồng lương chết đói ; mà đã thế, người ta cho ăn toàn... « *bon* » nghĩa là chỉ trã nhõ giọt.

Và rồi còn cái cách trao tiền, lắm lúc nó mới khốn nạn làm sao ! Thường thường, ty quãn lý làm cái công việc ấy thay thế chũ nhơn. Bọn nầy phần nhiều hoặc là con cháu chũ, hoặc là những kẻ rồng học thức, nhưng chúng có xu. Chúng không hiểu thế nào là lòng tự ái của một nhà văn, một nhà báo. Thành ra có lúc làm cho chúng tôi đau xót mà họ không biết. Ví dụ sẵn tiền đầy trong «két » mà có bận chúng muốn chơi ngặt bão không. Ông Tú-Xương lắm khi trào nước mắt vì van nợ, thì chúng tôi củng gần trong cãnh ấy vì phãi van bọn giử « kết » nhà báo.

Một lần, chính tay tôi đã nghe ở tòa báo T.D, viên quãn lý trẻ tuổi nói với một anh bĩnh bút của báo ấy :

— Ông Huyện biểu khoá «két» lại đừng «*cho*» ai cã, nhưng tôi thấy anh tội nghiệp nên tôi mới «*cho*» anh xài đỡ.

Trời ơi! trả tiền công mà dám gọi rằng *cho* ! Quã chàng thanh niên, trẻ người non dạ — ngồi ở cái ghế nó già gấp mấy tuổi anh — đã dùng chử Việt - nam một cách sâu sắc bất ngờ.

Coi qua trang 15

(1) *Sư Muôn tức Nguyễn-kim-Muôn, độ ấy làm quãn lý báo Đuốc.*

TẾT NĂM NAY

Các ngài ở Lục-tỉnh muốn lấy rượu bổ **Néo-Toniq** để bán dịp Tết xin viết thơ cho biết trước không sợ trễ nãi cách gởi kỹ lưởng mau lẹ. Rượu bổ **Néo-Toniq** mua tặng bà con rất qui rất sang, rất lịch sự, lại được khen lây

Có bán trong các nhà thuốc Tây

ĐẠI-LÝ Pharmacie **KIM-QUAN**

90, Bonard SAIGON — Tél. : 21.464

N.B. Thuốc và rượu bổ Néo-Toniq có gởi cách lãnh hóa gioa ngân.

N° 2

TAM-TINH-HAI CÂU BỔ - THẬN - HOÀN

MUỐN cho thân thể được tráng kiện, trừ ra biết cách vệ-sinh, cần phải giữ ngũ-tạng là : Tâm, Can, Tỳ, Phế, Thận, và Tam-bảo là : Tinh, Khí, Thần cho điều hòa.

Đây nói về Tinh là một món báu nhứt trong Tam-bảo là tinh khí của người. Nếu tinh khí được đầy đũ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh khí hao tổn thì đời người chắc phãi thất bại.

Hiện thời nước Việt-nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phãi ba chứng bịnh về tinh khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tánh mạng ấy là bịnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huợt-tinh.

I.— Nằm chiêm bao thấy giao cấu cùng đàn bà rồi tinh khí xuất ra, là Mộng-tinh. Ví như bình đầy nước mà trên ra là bịnh nhẹ.

II.— Lúc đang ngũ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình bần thần, tay chơn nhức mỏi là Di-tinh. Ví như bình nước nghiêng mà chảy ra là bịnh nặng.

III.— Bất luận ngày đêm tinh khí cũng xuất ra là Huợt-tinh. Hoặc thấy gái động lòng dục, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh khí cũng xuất ra, hoặc khi đại, tiểu tiện rặ mạnh tinh khí cũng rỉ ra là Huợt-tinh. Ví như bình nước thủng đáy, ấy là bịnh rất hiểm nghèo và khó trị.

Nguyên nhơn ba chứng tôi kể trên có 3 điều :

a) Bởi thọ bẩm thiên-nhiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghi tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa động tướng hỏa tùy mà sanh ra.

b) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thũ dâm » làm cho ngọc quan lớn mà sanh ra.

c) Bởi người bị bịnh lậu độc, uống thuốc công kích, sát phạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thũy suy, ngọc quan lớn mà sanh ra.

Người mắc phãi ba chứng bịnh trên đây thì thường đau thắt ngang, nước tiểu vàng, tứ chi bải hoãi, trong mình mệt nhọc, ăn ngũ chẳng được, hình vóc tiều tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm.

Nếu không điều trị cho dứt, để lâu ngày thủy suy hỏa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hồi hộp và rang tức trong ngực, mà sanh ra ho, ho lâu ngày động tim và phổi thì phãi ho ra máu, lúc ấy bịnh rất hiểm nghèo.

Vì vậy bấy lâu nay, tôi hết sức tồn tâm khảo cứu nhờ sự lịch trị, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc nầy, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là **Tam-Tinh Hai-câu bổ-thận-hoàn**, tiêu trừ được 3 chứng bịnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây :

1°) Người mắc bịnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huợt-tinh, uống thuốc nầy vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bình phục sức lực lại.

2°) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tình dục không được lâu, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc nầy bổ thận bồi tinh, tráng ngọc quan, cửu chiến bất quyện, tiến tinh trục xạ tử cung mới có thể kết tử nhâm thần sanh con nối hậu.

3°) Người bởi tửu sắc quá độ, hao tổn tinh thần, thận suy, tinh kiệt, dương hoãi, kiến sắc diệc hoa, uống thuốc nầy thì bổ thận, tráng dương, điều tinh, ích chí.

4°) Người bởi lao tâm, thận suy đau thắt nganglưng, tay chơn nhức mỏi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tế, đêm thường tiểu tiện, da mặt ám đen ù tai, mắt không tỏ, tối tăm mày mặt, chân rang sưng nhức, uống thuốc nầy, gương mặt trở lên tươi tốt.

Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

Lưu ý. — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc nầy vào càng thấy hiệu nghiệm bội phần.

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG

Thudaumot

Chi-cuộc Hanoi : 86, rue du Coton — Haiphong : 75, PaulDoumer — Hadong : 27, Bd de la République — Saigon : 229, rue d'Espagne

NHỮNG GIẢI VĂN-CHƯƠNG

Nguyên-tân-Phương

Đi qua mấy nhà bán sách lớn ở đường Catinat, mấy hôm nay, tôi thấy nhiều bạn trẻ đứng dán mũi vào những tủ kiếng, im lặng, kính cẩn, hay tỏ vẻ ước muốn một cách cảm động.

Trong những tủ kiếng kia có gì quý báu ?

— Cũng chỉ là những sách thôi !

Nhưng là những sách in rất đẹp, bán rất đắt...

Những sách ấy, chúng ta mong chờ từ lâu, từ ba bốn tháng nay. Bỗng chiều nay, tan việc ra về, lượn qua các phố, ta loá mắt, dừng chon lại. Trong tủ kính sáng choang, những quyển sách lộng lẫy phô bày mấy hàng chữ lớn đậm màu, những chữ làm cho ta hồi hộp, nao-nao cả lòng, như lần đầu tiên ta được thơ của người yêu dấu.

Từ ba bốn tháng nay, các báo ở Pháp sang đả bao lần nhắc nhở cho ta những giải văn-chương sắp tặng thưởng nay mai.

Người ta xôn - xao bàn tán, người ta nêu ra những tên danh giá trong văn-học-giới — những tên ta hằng đọc đến một cách thân ái, hay những tên ta hằng oán ghét.

Rồi trong khi bạn bè hội họp, chúng ta đả có lúc nhiệt liệt binh-vực, tán trợ một văn-sĩ, hay cực lực phản đối, chế-bác một tác-giả nào, ta chưa hề quen biết mặt.

Những giờ hăng hái của tuổi trẻ ấy gạch lên cuộc đời bằng phẳng, vô vị hằng ngày của ta những nét sáng như tia mặt trời xuyên qua lớp sương mù ẩm đạm một ngày đông.

Ta không cần hiểu rỏ những hăng hái đột khởi ấy phát nguyên ở đâu, và kết quả là thế nào. Ta không cần để tâm đến những phân - tích tình - cảm vô - bổ ấy.

Đều ta biết rõ là ta còn hăng hái, còn tuổi xanh, trái tim ta còn xúc động được với những cái hoàn toàn tr ng sạch không bợn một chút tư-lợi ích-kỷ nào.

Chiều nay, trong lúc quanh ta tất cả những lộng lẫy kiêu-xa của một đô-thành rộn rịp tranh nhau những mắt nhìn ham mộ hay thèm thuồng, trong lúc những ánh sáng của lụa-là châu-ngọc đang kiêu căng phô diễn vẻ hoa lệ như quyến rủ tâm hồn ta theo những ước muốn thấp hèn, ta cảm-xúc biết bao khi thấy những tuổi trẻ cúi đầu vào tủ kiếng mà ánh sáng phản-chiếu với ánh sáng của những cặp mắt tinh-anh !

Nầy đây, những ao ước của họ, những mộng đẹp của họ từ mấy tháng nay :

Goncourt, Fémina, Renaudaut, Interallié.

Những giải văn-chương mà tất cả những ai mến yêu văn-học Pháp củng quan tâm và mong đợi.

Ấy là chưa kể những giải mới lập như : Grand Prix de la Ville de Paris, Prix de l'Age Nouveau, Prix Sévigné...

Cứ mỗi cuối năm, chúng ta lại một lần hồi hộp ngóng trông tin tức Paris.

Nào chúng ta có được lợi-lộc gì ? Nhưng chúng ta vẫn muốn ngày tuyên-bố kết quả những giải thưởng ấy đến mau mau.

Không phải chúng ta ai củng là văn-nhân thi-sĩ, hay ai củng viết được văn hơ bằng chữ Pháp.

Song hiểu được chử Pháp cũng đủ khiến ta ao ước, đợi mong những quyển sách rực rỡ hào-quang đó rồi.

Nhứt là đối với giải Goncourt, ta có một cảm-tình đặc-biệt.

Ta nghĩ đến những văn-nhân trẽ tuổi đả được lừng lẫy tiếng tăm nhờ giải thưởng ấy — những nhà văn không theo khuôn sáo cũ, không nô lệ cho những ý-tưởng hẹp-hòi, nhỏ mọn, không phân biệt màu da, xứ sở, những nhà văn dám công nhiên công-bố những quan-niệm rộng-rải và nhân đạo của mình.

Ta bao giờ quên được H. Barbusse, M. Elder, A. Malraux, R. Dorgelès, với những tác phẩm đả đem lại cho ta những giờ giải thoát say sưa.

Bọn trẻ ta thường không có thiện-cảm với những tác-phẩm được giải Hàn-lâm-viện 40.

Vì ta luôn luôn nghĩ đến những điều cằn cỗi, hẹp hòi có thể ở trong đó. Ta không chắc tìm được một chân trời khoáng đạt, tự do..

Năm 1937, hàn-lâm-viện Goncourt đả phát giải thưởng cho một văn nhân nước Bỉ. Năm 1938 đến lượt H. Troyat, người nước Nga.

Ta nhận thấy trong cử chỉ ấy một cái gì cao quý và mảnh liệt chỉ riêng những văn hào ở Goncourt mới có mà thôi.

Người ta ồn ào (một cách tiểu !) bảo rằng văn-hào ấy kiêu ngạo hay mỉa mai.

Henri Troyat là người ngoại-quốc, mới có 27 tuổi thôi !

Một nhà văn trẽ tuổi quá như thế chưa đủ khiến cho họ tin ở chân tài, dù nhà văn ấy đả được 2 giải thưởng có giá-trị, trước kia ?

Người ta công - kích quyển L'Araigne, cho là một tác-phẩm tầm-thường vô-vị.

Người ta đây là những bạn bè của François de Roux (tác-giả quyển Brune) địch-thủ của Troyat Thêm vào những người tất nhiên thiên-vị ấy, còn bao nhiêu người có óc phân - biệt quốc-gia nửa.

Nhưng tục ngử Tây đả có câu : « Mặc chó sủa, đàn lạc-đà cứ qua ! »

Đàn lạc-đà đả qua, một cách ngạo - nghễ... Và Henri Troyat đã thành một văn-nhân mà văn-học-sử của Pháp sẻ phải ghi tên sau nầy.

Một ý nghĩ chua-chát bỗng đến.

Tất cả nước Pháp nếu ai ai cũng có lòng quảng - đại như những văn-hào ta hằng yêu mến ấy, thì sự hợp-tác giữa hai giống trắng, vàng, có còn là một vấn-đề ta phải đặt lên tấm thảm nữa đâu. Nhưng !..

Nhưng thôi, ta không nên có ý-niệm hão-huyền ấy.

Nếu tất cả dân-tộc Pháp đều là những văn-nhân như Barbusse như Malraux thì ngày nay ta đâu có hân-hạnh đọc được văn-chương nước Pháp !

Người ta thường nói tiếng Anh là tiếng phổ-thông thương-mãi, tiếng Đức là tiếng của triết - lý và hùng-biện, tiếng Ý là tiếng của ái-tình Duy có tiếng Pháp là gồm được tất cả những đặc-sắc ấy.

Kể ra, ta cũng còn được chiều đãi bởi số-mạng, tuy số-mạng có khắt-khe, tàn nhẫn !...

Không khí náo nhiệt của những giải văn-chương bên Pháp khiến ta liên tưởng đến cảnh tiêu điều vắng lặng của văn - chương ta.

Suốt năm, chẳng ai nghĩ đến một văn-nhân nào, một tác-phẩm nào. Người ta vẫn coi sách như một cuộc đá banh đua ngựa — một trò giải trí cho kẻ nhàn rỗi !

Để ý đến văn-chương chỉ có bọn nhà văn, nhà báo. Bọn ấy cọng lại được mấy phần trăm của số dân chúng trong nước ?

Có ai chịu nhận là dầu sao bọn nhà văn nhà báo cũng đáng cho quốc - dân quan tâm đến không ?

Nhà văn, nhà báo là thế nào ?

Là những người có học thức. Nhưng họ chẳng phải có học thức suông mà thôi. Họ lại có tư tưởng nửa. Chính đều sau nầy là đều đáng quý trọng hơn hết. Học thức không chưa đủ. Phải có tư tưởng. Không tư tưởng, kẽ học thức chỉ là một thứ máy — một thứ động - cơ chỉ cốt để người ta lợi dụng.

Một dân-tộc muốn văn-minh phải có nhiều nhà tư tưởng. Chính tư tưởng dắt dẫn ta đến những phát-minh mới lạ.

Ở một nước như nước ta, những người làm việc để giúp tư tưởng cho quốc-dân càng phải được khuyến khích, trọng vọng hơn đâu hết.

Vì từ thượng-cổ, dân tộc Việt-nam luôn luôn bị đè ép trong tư tưởng giới. Nước ta chỉ có những anh hùng trong quân-nhung và chánh-trị. Chúng ta chưa từng có một Galilée, một Jean Huss, một Calvin.. là những bực vĩ-nhân mà tư tưởng mãnh liệt đả lay chuyển thế-giới !

Chúng ta hảy bắt đầu khinh những công trình nghệ thuật không chứa một tư tưởng nào.

Hay chúng ta hảy « tạm » khinh những công trình ấy để lo vun đắp một nền tư tưởng cho văn-chương và mỹ thuật Việt-nam trước đã.

Chúng ta chưa đến thời kỳ nhìn Nghệ-thuật bằng đôi mắt kiêu hãnh và nói lại câu của Verlaine :

— Tượng nử-thần Vénus Milo có phải bằng cẩm-thạch hay không ? Ta phải tạm quên cái « đẹp cẩm-thạch » để chăm chú vào « cái đẹp tư tưởng » !

Mỗi năm, ở nước ta chỉ có một giải-thưởng văn-chương của Tự-lực Văn-đoàn ở Hanoi. Có nhiều người công-kích Tự-lực Văn-đoàn. Nhưng sự thật là từ xưa đến giờ chưa một văn-đoàn nào đã có nhiều sáng-kiến tốt đẹp bằng văn-đoàn Tự-lực. Ta phải lấy công-tâm mà nhận đều đó.

Giải thưởng Tự-lực năm 1938, không nhà văn nào xứng đáng lảnh cả. Hội-đồng giám khảo đả tuyên-bố như thế. Đáng tiếc ! Tôi sở-dĩ quan tâm đến giải Tự-lực vì hiện thời chỉ có một giải thưởng văn-chương đó thôi. Còn chẳng có ai nghĩ đến văn-chương nữa cả.

Song mấy năm nay, trong những tác phẩm được văn-đoàn Tự-lực phát giải thưởng, chưa có quyển nào tôi bằng lòng hết.

Tôi muốn tìm một quyển sách có ít nhiều tư tưởng. Tôi chỉ thấy những sách có ít nhiều nghệ thuật !

Tôi thiết nghĩ văn đoàn Tự-lực nên quan tâm đến tư tưởng hơn là nghệ-thuật, vì những công việc của T. L. V. Đ. định làm trong sự cải-tạo xã-hội đang cần những người có tư-tưởng tán trợ.

Một giải thưởng văn-chương cho một dân-tộc ngót 20 triệu !

Thật là vô lý, và nhục nhả !

Năm ngoái, ở Nam, người ta được nói đến một giải văn-chương vĩ đại.

Ấy là giải thưởng của ông Pierre Pagès. Hãy nghe : 1.200p. 600p, và 300p. !

Thế mà không ngờ cái giải vĩ-đại ấy chỉ là một trò đùa, một « con cá tháng tư » (poisson d'Avril) của quan cựu Thống đốc !

Rồi người ta lại mong giải văn chương của chánh phủ Nam triều. Người ta hy vọng chứa chan. Vì người ta không quên rằng ở Nam-triều có một nhà văn thế lực quí danh là Phạm-Quỳnh.

Ai ngờ cũng lại trò đùa nốt

Thôi từ rày tôi xin những văn - nhân, thi-sĩ trong nước đừng có ai tin và hy - vọng ở giải chánh thức (prix officiels) nửa.

Ta nên tin ở sức ta thôi. Mấy ông phú-gia ta cũng đừng nghĩ đến nữa. Đả biết bao lần ta bị thất - vọng bởi các quan và những phú-gia hứa hẹn giải thưởng văn chương mỹ-thuật rồi ?

Trước khi thành lập được một Hàn-lâm viện Việt-Nam ta hãy lập văn-đoàn. Và đoàn-thể cuối cùng của chúng ta sẻ là những nghiệp - đoàn theo cách « Société des Gens de Lettres » bên Pháp.

Chúng ta sẻ trích trong huê lợi những sách bán được một số tiền để lập giải thưởng văn-chương hằng năm.

Chỉ có cách ấy là « có thể được » mà thôi. Còn trông mong ở những quan và những nhà tư-bản là lấy huyền-tượng làm thực sự !

Cái xứ nầy vẫn thế đấy.

N.T.P.

Anh em mất tiền hảy thận trọng. Trước khi mua GUITARE, MANDOLINE VIOLON hãy lựa chọn kỹ càng ở các nơi rồi hãy lại đờn thử ở :

MELODIA

104, Lagrandière

CÓ NHIỀU THẦY DẠY

— ĐỜN CÓ GIÁ TRỊ —

Một nhà thuốc chuyên môn chữa bịnh phong-tình

TRUNG-NAM Y-VIỆN

113, rue Hamelin -:- Saigon (*Trước rạp hát bóng CINÉMA REX*)

Nhận chữa bảo kiết các chứng lậu, giang-mai, hạ cam dầu nặng tới bực nào cũng cam đoan trong một tuần lễ là khỏi dứt nọc

THUỐC PHONG-TÌNH TRUNG-NAM ĐÃ CHỮA HÀNG MUÔN NGƯỜI

Thuốc lậu số 1 : Trị chứng bịnh lậu mới mắc đau, tức, buốt, xót, ra mủ xanh, mủ vàng lẫn máu. Dùng 4 hộp là khỏi hẳn. Mỗi hộp giá 0p.60.

Thuốc lậu số 2 : Trị chứng lậu kinh niên, đi tiểu thông, không đau đớn, ra ít mủ hoặc sáng dậy mới có một tý. Mỗi hộp giá 0p,60. Chỉ uống 6 hộp là dứt nọc.

Thuốc Giang-mai số 3 : Chữa đủ 3 cử giang mai, từ lúc mới phát lở loét cho đến lúc bịnh đả nhập cốt. Mỗi hộp giá 0p.50.

Bị Lậu, Giang-mai mà chưa hết nọc, trong máu thường hay nhức đầu, chóng mặt, ù tai, mờ mắt, tóc rụng, nhức mỏi xương cốt uống thuốc Tây Huyết trừ căn số 7 sẻ trừ được hết nọc độc còn lại trong máu và khỏi tuyệt căn bịnh.

Tháp - Chàm

Chiêm-thành di tích vẫn còn đây,
Tháp dựa đầu non lụn tháng ngày,
Mặt gạch rêu lỳ nương đất Việt;
Màu hồ còn đó dựa lầu Tây,
Mòn đầu chẳng phụ người du-khách,
Tróc cẳng mong chờ kẻ đắp xây,
Đòng mãn, xuân sang theo tuế-nguyệt,
Chũ nhơn tiêu diệt tự xưa rày!

Khó muốn nhàn

Ta muốn cho ta đặng chữ nhàn,
Nhưng mùi tục lụy vẫn chưa tan,
Sông Thù núi Thánh tìm thâm thần
Bốn giác bờ mê thấy chán chường,
Lo sống lợi danh e thế giận.
Sợ nghèo duyên nợ chẳng người thương.
Nghĩ đời đã vậy, tình đời vậy,
Cái buổi trần-hoàn phãi vấn vương.

L-T-TONG (Phan-thiết)

Bên gót thùy dương

Năm xưa bên cạnh gốc thùy-dương
Chàng đi, thiếp ở với nhớ thương
Gió đông tản tác, thùy dương rụng
Mà vẫn còn ôm mối hận trường,

Hận trường nào biết tỏ cùng ai.
Chỉ biết năm canh lệ vắn dài
Lá vàng bao phũ đường gió bụi,
Mà dấu ngựa chàng há dễ phai,

Tựa cửa em trông chiếc nhạn về
Đưa tin chàng ở chốn « sao khê »
Đem chi tang bồng đền nợ nước.
Quản gì dấu thỏ với đường dê,

Nhạn về, hờ hững, chẳng đưa tin
Vò võ phòng không luống tũi mình
Mòn mỏi ngày xanh đôi ngấn lệ,
Khóc thầm cho chữ nợi ba sinh,

Âm thầm, mau chóng tháng ngày trôi,
Thu lại, đông qua mấy độ rồi,
Theo với tuyết sương hoa lá rụng
Tin chàng vẫn bặt chốn ngàn khơi

J. LAMER

Gái hai chồng

Sớm Lử Ôn-Hầu tối Đồng-công,
Hồ han cam chịu gái hai chồng,
Khanh-khanh nễ-nề đôi duyên thắm,
Ái-ái ân-ân một điểm hồng.
Giọt lụy rưới tan trường oán nghiệt
Trận cười thâu gộp ải tình chung
Mảnh thân chen chúc trong Tề, Sở.
Mai đó chiều đây nghĩ thẹn lòng,

Trớ trêu

Cũng dở khóc nhưng cũng dở cười,
Kìa xem bao cảnh cỏ trần ai
Bạc phơ tóc vẫn còn ham gái,
Trắng hớ răng sao đả chán đời.
Nghĩ tội tình qui kêu suốt sáng,
Dòm trơ-trẻn cú đậu cành mai,
Mà ai bắt cã loài con nữa,
Cho Dạ tràng xe đống cát hoài.

Sóng bể

Dưới trời gào thét nước ra oai,
Kìa gớm ghê cho sóng bể dồi,
Nối ngọn lớp sau dồn lớp trước,
Thúc nhau cồn tới gặp cồn lui.
Bao hồi đập mũi moi gan đất,
Những lúc gầm vang chuyển cửa trời
Sức cũa hóa-công như thế đó,
Người cùng cậy mạnh khéo khen ai

LÊ-VIÊN

Đợi hè

Tâm hồn tái lạnh với sông non,
Vạn vật tuồng như ũ-rũ lòng...
Người dội gió vàng khôn nẩy nở,
Cây dầm sương bạc khó đơm bông
Cỏ xanh chán núi pha màu úa,
Má đỏ cô em lạt vị nồng.
Những ước thời gian thay đổi lại
Giang sơn tắm gội ánh vừng đông

TRÀ-NGÂN

Khoãng trời xa

Qua bao trái núi gồ ghề yêu mến,
Rẻ lau khô tôi tìm tới sơn thôn.
Nắng chiều hóm xuyên chếch khóm tre cồn,
Trong xa thẳm bay về đôi chim én
Tôi ren rén dẻo sườn non suối bạc,
E động rừng chim cú giật mình bay,
Và tôi mong có nhà cửa đâu đây,
Để tạm trú, sau những ngày linh lạc,
Nhưng tìm mải, chân chồn, rừng, bát ngát,
Lũy tre kêu ken-két, gió chiều rung.
Gợi kẻ lử-hành trong cảnh mung lung.
Những tình cảm : đau, thương... ôi ! rào rạt..
Tôi ngại ngùng trông mây chiều man-mác.
Tối hôm nay đành hẳn tối không nhà,
Sương mờ xa như lần khuất bóng ma,
Lá chán cãnh lìa ngàn rơi lác đác

Tôi ra đi đem theo một niệm hoài,
Để vỗ về an-ũi những ngày mai,
Nhưng đến đáy tâm hồn tôi trống trải.
Nỗi quạnh hiu biết cùng ai bầy giãi
Hỡi tấm màn trời, khoan đả ! khoan buông !
Để tôi đi tìm quán ở tha phương.

ĐỖ-THỊ-QUẾ

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRỰC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet -:- Saigon

Lãnh sửa đũ hiệu đồng hồ. Chuyên môn sửa compteur xe hơi, máy chụp hình và máy đánh chữ v. v.

MỚI RA

M. THANH TẠO ca :
Lệ thâm canh trường
(Guitare)

CÔ Ba HUÊ ca :
Bóng nhạn mồ
(Violon kim)

Dĩa *ASIA* củ đổi mới bù 1p.20 ở khắp đại-lý

asi

Hàng trăm giấy làm chứng cho sự thần hiệu rất Chắc cuả **BLENYL** Thuốc uống

Hiệu nghiệm để chữa tất cả
CÁC BỆNH ĐAU ĐƯỜNG TIỂU TIỆN

Bệnh lậu, sưng bàng quang, sưng đường tiểu tiện, hư phong tầu chủ, vân vân...

BLENYL

làm khỏi phảiidùng thuốc rửả, thuốc tiêm

Có thuốc riêng để chữa bệnh kén
Ở Nam-kỳ : Pharmacie Normale 119-123, đường Catinat, ở SAIGON *và các hiệu bào chế tốt.*

Laboratoire BLENYL, 14, Bd Poissonnière, PARIS

CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÀM để chữa

BỆNH GIANG-MAI

bằng thuốc bánh

SIGMARGYL

Thuốc **SIGMARGYL** trắc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc **SIGMARGYL** này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ cuả bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tì vị, thuốc này là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE
số 2, Place du Théâtre Français, PARIS

Thuốc **SIGMARGYL** bán tại các hàng bào-chế tây ở thuộc-địa.

Madame
Tương-van-Huân
200, rue d'Espagne. — SAIGON

BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU

REN, CHỈ LAINE (Gởi contre remboursement)

Chính-Phủ Đông-Pháp

CUỘC XỔ SỐ DÔNG - PHÁP

KỲ THỨ NHỨT 1939

800.000 đồng bạc chia ra làm bốn bộ 200.000 vé, mỗi vé 1 p.

Bộ thứ nhứt		*Bộ thứ nhì*	
Từ số 000.000 đến 199.999 có 4.705 số trúng		Từ số 200.000 đến 399.999 có 4.705 số trúng	
Xổ tại Hànội ngày 4-2-39		Xổ tại Hànội ngày 4-3-39	
1 lot de	4.000 p.	1 lot de	4.000
8 lots de	1.000	8 lots de	1.000
16 lots de	500	16 lots de	500
80 lots de	100	80 lots de	100
200 lots de	50	200 lots de	50
400 lots de	25	400 lots de	25
4.000 lots de	10	4.000 lots de	10

Bộ thứ ba		*Bộ thứ tư*	
Từ 400.000 đến 599.999 có 4.705 số trúng		Từ 600.000 đến 799.999 có 4.705 số trúng	
Xổ tại Hànội ngày 1-4-39		Xổ tại Hànội ngày 6-5-39	
1 lot de	4.000 p.	1 lot de	4.000 p.
8 lots de	1.000	8 lots de	1.000
16 lots pe	500	16 lots de	500
80 lots de	100	80 lots de	100
200 lots de	50	200 lots de	50
400 lots de	25	400 lots de	25
4.000 lots de	10	4.000 lots de	10

BỐN SỐ LỚN và 52 số an ủi 500 p. chung cho cả 4 bộ XỔ TẠI HANOI *Ngày 6 tháng 5 năm 1939*	1	số trúng	60.000p.
	1	«	30.000
	2	«	6.000

Có 52 lô an ủi 500 p. để cho những vé chỉ sai vé trúng lô độc đắc một con số, còn các con số khác đều phải y nguyên và đúng thứ tự. Thí dụ số 275.506 trúng lô độc đắc, những số 375.506, 205.506, 275.508, vân vân... đều được lô an ủi 500p.

Những vé hoặc trúng hay không trúng về bốn kỳ xổ của bốn bộ đều được dự vào cuộc xổ chung lấy 4 lô lớn và lô an ủi.

NGƯỜI TA LỢI DỤNG HAI CHỮ « CHÁNH-TRỊ »

của HẢI-ĐƯỜNG

CHÁNH-trị ! Chánh - trị ! Người ta đã lấy tên mầy mà làm biết bao nhiêu việc bất chánh...

Làm chánh-trị, có khi chống lại với chánh-phủ đặng bảo thủ quyền lợi của đám dân họ không tự nói được hoặc không biết nói.

Làm chánh-trị, khi hiệp tác với chánh phủ lo một việc ích lợi cho đám đông. Thế thì ra làm chánh-trị phải có gan óc dám hy sanh cho kẽ khác, — phải có gan dám quyết định đứng trước một dư-luận, phong trào, có can hệ đến quyền lợi chung. Thế thì ra làm chánh-trị là hiến thân cho dân, là người của xả-hội, phải sống cho xã-hội nhiều hơn cho mình.

Nhưng mà phần đông, tôi nói phần đông họ làm chánh-trị là vì mình thôi, nghĩa là vì quyền lợi và gia-quyến họ trước hết.

Tôi muốn chỉ ra đây một số «dân biểu» của Annam, hô hào vỗ ngực la lớn rằng : « Tôi ra thay mặt để lời Annam vì tôi thương dân và nước Annam. Tôi sẽ thề nguyện với cử-tri làm hết phận sự một nhà đại-biểu. Tôi chẳng dựa vào chức «hội-đồng quản-hạt» hay «thành phố» để leo lên lung đám dân câm, lao khổ, đặng bước lên lâu đài danh vọng gì. Bất cứ lúc nào anh em cần dùng đến tài hùng biện, gan óc tôi thì lúc ấy có tôi ngay. Tôi không làm chánh-trị để bợ đở và gạt dân ; dẫn người ta đi từ chỗ yên tịnh, đến chỗ lao khổ... Tôi lo cho dân đến hơi thở cuối cùng (!) cũng còn lo. Nói tắt là tôi không lợi dụng quần chúng v. v. »

Sau ngày in lịch-trần đầy lời «tâm huyết» ; sau ngày khui thăm ra, ông.. ông.. ông.. đắc cử. Công chuyện thứ nhứt mà các ông phải lo là làm cho ra mặt « quan lớn » buộc người đả công cử mình kêu mình lại bằng « quan lớn ». Thế là ông được một sở vọng.

Đến phiên nhóm lần đầu hết của... hội đồng quản hạt, quan thống-đốc Nam-kỳ thết tiệc đãi các ông nghị mới được vào dinh dự tiệc. Lần đầu ngồi một bàn với các quan to, ăn đối diện với « ông soái ». Lại được một sở vọng nữa.

Đi ra khỏi tiệc, bao nhiêu lời hứa lúc nọ theo lẳng khói điếu thuốc « si-gà » victoria mà bay mất.. Bây giờ tôi nghiêm nhiên là một ông hội-đồng dầu thế nào chức đó cũng đả máng vào thân tôi rồi... Theo chánh-sách « vinh thân phì gia » là hay hơn cả ; còn ai chết sống thì mặc bây mà !

Một năm, hai, ba, bốn năm tại nghị viện nào bất cứ, phần nhiều chỉ ngồi như khúc gỗ. Biết cái gì mà nói, mà bàn cãi. Ra làm chánh trị, nếu ai cắc cớ hỏi họ các chánh-kiến của các đảng phái chánh trị thì họ ú ớ không biết « cọng-sản » «tư bổn » là gì hết. Họ dốt việc năm châu thế giới và quốc - kế dân - sanh ; đến mấy đạo sắc lịnh hay nghị định có dính đến sự sống của dân mà họ phải thay mặt, họ cũng chẳng biết chi ráo ! Nói chuyện tiếng Pháp để tỏ ý kiến người Nam mà người Pháp đang chờ nghe, họ cũng không biết họ muốn nói gì. Làm sao cải, trời ? Mà làm hội-đồng cần có « ngôn ngử » đặng tỏ ý-kiến của dân tại nghị-viện.

Họ dốt, họ kém tài binh dân... nhưng họ còn một tài khác là...

Một dân quê muốn khẩn đất ; một anh trợ giáo bị hội-đồng nghiêm luật sẽ xử ; một cậu học trò học giỏi muốn xin học bổng hay muốn kiếm trường học ; một thầy thơ ký muốn đổi về gần nhà ; một đám người bị quyền thế hiếp đáp, chạy, chạy u lại các ông đại-biểu của mình, các ông mà mình mới cử họ lên ghế « dân biểu » đó, chạy kiếm họ cứu mình ra khỏi tai-ách.

Nhưng... mặt suội lơ, lòng buồn tức, mấy thằng nhà quê, mấy cậu « giáo quèn » mấy thằng nhỏ đó lúc khép nép ra khỏi cửa sắt lớn dinh « ông lớn » còn nghe lập lại mấy câu nầy mãi : « Đừng lo, để tôi chạy cho. Nếu có phải thì cũng rán chịu.. trở lại cho tôi biết... »

Hai ngày sau, trở lại, mấy kẽ có việc ân cần nhắc nhở công chuyện, « ông lớn » nói ra có oai lắm : « — Không sao, để đó rồi tôi nói với « Gouverneur » và « chef de service » cho... »

Đợi, đợi, đợi... im lìm ; hư việc... Chừng rõ lại là mình mắc mớp. Một vố đau đó tôi có bị rồi nhưng đến khi tôi cậy một người không có mang chức hội-đồng vào mình lại làm xong việc cho đám người tôi binh vực. Mâu-thuẫn thay !

Có người nói làm chánh - trị phải nói láo cho nhiều... Tôi thấy mấy ông lảnh-tụ ở Pháp mà ngày nay lên tới chỗ cao chánh quyền thì họ đâu phải toàn là «bọn láo cá» hết sao ?! *Nói láo* không đi đôi với *chánh trị*. — Trái lại phải trung thành mới trong sạch, mới thẳng trận, mới đi xa được.

❋

Ngày giờ qua thật mau. Ba năm 5 tháng, gần mở khóa hội-đồng. Họ giựt mình phải lo khóa khác. Họ phải giải mối ngờ vực với dân tình và quan lại. Chờ dịp, họ làm như kẽ sốt sắng, viết thơ, đăng báo rùm lên... kỳ nhóm sau cùng của hội-đồng binh vực « thầy giáo quèn », binh vực đám người có quyền bỏ thăm cho mình... binh binh... binh... cải... họ cãi trợt hết, họ vuốt ngực dân, họ bợ làng, cai-tổng, chũ-quận bằng mấy lời hay hay học trước bởi nào.

Có lẽ người ta nói dân Annam dễ dụ lắm, mới tát một tai đó đau điếng làm cho dân oán hận gắt ; nhưng họ tìm cách dỗ ngọt cho dân ăn bánh để họ êm dịu lại, quên hết, đến đổi dân lại kính thương kẽ « lừa đảo » như « ân nhân ».

Thằng dân bây giờ có lẽ khá hơn lúc trước. Nó đả bắt đầu hiểu giá trị lá thăm của nó. Ước ao, cuộc nhơn dân đầu phiếu — từ lớp sơ-đẳng trở lên — được thiệt hành. Bọn tư-bổn không đem tiền ra mua thăm nổi nữa. Thằng dân sẽ có mặt tại nghị trường như ý muốn của ông Pagès. Có kẻ thật bụng thật tài, đủ tư-cách ra mà gánh lấy một phần trách nhậm cho dân. Tụi dối dân gạt người, chúng ta nên vạch mặt nó và lôi ra khỏi chốn đó.

Hãy coi chừng ! Họ đương vận động ngầm.

Họ thừa dịp quan lại bị sang ngạch, bớt lương, chạy ra làm quảng-cáo.

Anh em công chức hảy coi chừng bọn phỉnh dân gạt người.

H.Đ.

Chuyên trị các chứng bịnh thuộc về thần-kinh như là : tay rung, trong lon chồ hộp, sầu cảm, hay giận hờn tánh tình không chừng đổi hay rầy rà quạo quọ. Ban đêm hay thao thức, toan tính mơ-màng những chuyện đâu đâu Trị những chứng hay nhức gân ban đêm, giựt tay chơn trong khi ngủ, mỏ mê trong lúc trở mình.

Nhưng người toi ngày làm lụng mệt nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc làm việc bằng trí nếu đêm nằm xuống thì bải oải, đau nhức từ chồ, không ngủ yên, uống KIM-TINH-DƠN nầy thiệt hiu nghiêm. Ngủ được ngon, mà sáng ngày được thơ thới vui vẻ. Những người có bịnh nhức đầu đồng uống vài ve hết tuyệt. Nhức đầu thường, uống một ve thì hết liền. Đàn bà có thai, mỏi mê đau nhức, uống KIM-TINH-DƠN hay lắm. Khi nằm cnồ trong mình rêm đau uống một ve thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi ve : 0p.25

Nhà thuốc VỎ-ĐÌNH-DẦN
323 Marins Cholon
118 Espagne Saigon
4 Ohier P. Penh.

THỜI-CUỘC VIỄN-ĐÔNG SẮP THÊM RẮC RỐI

Máy bay Nhựt dám bắn phá đường xe lửa Vân-nam Ha - nôi chăng ?

Pháp sẽ can thiệp nếu binh Nhựt đổ bộ lên cù lao Hải-nam chăng ?

Đông - kinh (tin của Nhựt).— Takeshi Azuma, một nghị - viên thế lực trong đãng Chính-hửu, trong khi chất vấn trước Nghị-viện, có yêu cầu các ông tổng-trưởng các bộ chiến - tranh làm sao đình chỉ cuộc vận-tải của con đường xe lửa Hanôi đi Vân-nam, là con đường hiện chở nhiều khí giới nhứt cho Tàu. Azuma nói quả quyết rằng nếu làm đoạn tuyệt được con đường xe lửa đó, thì sẽ đánh đổ được chánh-phủ Tưởng-giới-Thạch.

Theo lời Azuma, từ khi Quảng-châu và Hán - khẩu bị thất thủ đến giờ, các nước Anh, Mỹ công nhiên giúp đở Tàu rất nhiều. Anh cho Tàu vay tiền và Mỹ áp bức Nhật về mặt kinh - tế, tỏ ý các nước đó ra mặt chống trọi với Nhựt. Azuma yêu cầu chánh-phủ Nhựt phải giữ thái-độ cương-quyết đối với 2 cường-quốc đó, làm cho họ biết rằng nếu không có Nhựt thì quyền lợi của họ ở Viễn-đông không thể giữ được.

Azuma kết luận yêu cầu một cách rất cương quyết rằng quân-lực Nhựt nên phá hủy ngay tất cả các đường vận tải khí-giới cho Tưởng-giới-Thạch đi.

Hương-cảng. — Theo tin một tờ báo tây ở đây, thì một chiếc tuần-dương-hạm của Pháp đột-nhiên dời khỏi Thượng hải xuống miền nam, liệu chừng có dính dáng đến tình hình quân-sự ở miền Hoa - nam đang nghiêm trọng. Nghe nói quân Nhựt đả chuẩn bị tiến đánh Bắc-bãi và đảo Hải-nam. Cứ tin tức ở bên Việt-nam, thì nhà đương cuộc Pháp thấy cuộc diện bán đảo Lôi-châu càng ngày càng nghiêm trọng, đả ra lịnh cho hạm-đội Pháp ở Viễn-đông tập trung cả ở vịnh Bắc-kỳ.

Lại cứ sự quan sát của người Pháp, thì quân Nhựt dự bị trong vài ba ngày nữa đổ bộ ở Bắc-bãi, mục đích để cắt đứt đường giao thông từ Haiphong sang Nam-ninh. Tàu Nhựt đậu ở vùng Vi-châu rất nhiều, ngày ngày phi-cơ Nhựt hoạt-động ở miền duyên hải phía tây nam Quảng-đông, có thể thấy rỏ miền đó nay mai tất là có đại sự.

NÊN CHỦ Ý — SỰ THẬT NÓI NGAY

SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỨ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau oẹ ngan lung, di-tinh, mộng-tinh, Lượt-tinh, ăn ngủ thất thường bởi sự chơi bời quá độ.

Mời quí ngài nên uống ngay thuốc SÂM-NHUNG-TINH BỔ-TINH hiệu hai thằng nhỏ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC đả dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khoẻ bồi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, để dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội, Mùi nó thơm ngon.

Ai mắc phải lịnh lo, đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết khuyên dùng ngay thuốc HÓA-PÀM CHỈ-KHÁI-TÁN hiệu hai thằng nhỏ gói thuốc hình ba góc.

Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC 12 Bd Bonhoure Cholon.

Khi các ngài đã đi khắp các tiệm may rồi đều phải công nhận

Le Parfait Coupeur

79, BOULEVARD CHARNER -:- SAIGON

là hoàn toàn, vì có đủ các thứ hàng mới lạ để lựa chọn. Chủ-nhơn tự thân hành tiếp khách, trông coi về việc cắt may. Có nhiều thợ chuyên môn lâu năm rất đúng đắn, kỹ lưởng, giá cả phải chăng. Quí ngài sẽ rất vừa lòng.

Quí ngài muốn mua đờn GUITARE và MANDOLINE thiệt kêu tốt và đẹp, xin mời lại tiệm :

HARMONIA

23, *RUE SABOURAIN - SAIGON*

Giá thiệt rẻ, bán chiêu hàng

Đã được các thầy đờn đều công nhận, là tuyệt xảo do những tay rành nghề, đã lâu năm nghiên cứu để chế tạo ra.

— Có thầy đờn dạy tại tiệm —

Docteur LÊ-VĂN QUYỀN

Diplômé de Médecine Coloniale Diplomé en Dermato-Vénéralogie de l'Hopital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie

và Mme Marie QUYỀN

Diplome d'Infirmière et Diplome de Puériculture de l'Université de Bordeaux

33, Colonel Grimaud (Sau ga xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỊNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT

Có phòng riêng để trị bịnh con nít và đàn bà sau khi sanh sẵng (đau tử cung) đau bộng đái v.v., do tay Mme Marie QUYỀN săn sóc. Chuyên-trị bịnh ngoài da và trong máu, bịnh phong-tình các thứ. Có trị bịnh trong miệng và răng.

GIỜ KHÁM BỊNH : Sớm mai : 8 giờ đến 12 giờ — Chiều : 4 giờ đến 7 giờ. Chúa-nhựt và lễ : 8 giờ đến 11 giờ.

Trong giờ nghỉ muốn rước gấp, xin đến số 6 đường Jean Moniau

MỘT NHƠN TÀI CHUYÊN MÔN

TRỊ BỊNH HO LAO

Ông TRẦN-QUANG-MINH ở Cây-quéo

Tôi là người Ấn-độ, lâu nay không tin dùng thuốc Annam. Gần đây tôi có nghe nhiều người đồn thuốc ho lao và đau tim của thầy Trần-quang-Minh, nhà số 45 bis, Route Communale n° 21 ; ngả tư Cây-quéo Gia-định, ngang sân banh Bình-Hòa rất hay. Vợ tôi tới mua rồi ép tôi uống, không dè nội đêm đó tôi bớt ho, bớt mệt, hết nóng ngực, tội uống không đầy nửa tháng mà đàm đặc và nước nhớt vướng cổ hết dứt. Sau tôi lại chỉ cho người bạn đồng hương là M. A. Pacha buôn bán vải ở đường Tổng-đốc Phương Cholon uống về bịnh lao cũng hết tuyệt. Tôi thấy phương thuốc Ho Lao của người Annam sao hay quá, nên để vào đây mà khen ngợi thật tình.

A. Abdoul Gafar

Bán hột xoàn mới và hột đã, hột Simili v.v.,
N° 10 RUELLE FRÈRES LOUIS — SAIGON

Cam đoan trị tuyệt nọc bịnh phong-tình chỉ có nhà thuốc chuyên-môn Lậu-giang :

Phong tình dược cục

n° 4 rue Martin des Pallières (Saigon) Dakao và n° 191 rue Frères Louis Saigon

Bịnh lận mới mắc, đau tức, ra mủ xanh vàng hoặc lâu mà u, chỉ 5 ve thuốc số 40 giá mỗi ve 0p.60 là hết tuyệt nọc.

Bịnh kinh-niên (chronique) đã uống nhiều thuốc hoặc bơm rửa mài mà sa'ng ngủ dậy vẫn còn tí mủ thì dùng thuốc số 42 giá mỗi ve 0p.60, cũng chỉ 5 ve cam đoan tuyệt nọc. Bịnh phong-tình trị chưa tuyệt cần trong ma'u còn dư độc (toxine) cho nên sanh ra : nước tiểu vàng đục, đau lưng, điếc tai, mờ mắt, nhức mỏi gân cốt v.v. chỉ uống 2 hộp TÂY HUYẾT TUYỆT TRÙNG (Tonl déparatif) giá mỗi hộp 1p.50 thì ma'u sẽ trở nên trong sạch, ca'c bịnh đều tiêu hết.

Nhận chữa bảo kiết có giấy giao kèo ca'c thứ bịnh phong-tình dầu nặng và lâu đến mấy cũng mau hết tuyệt nọc.

Ở xa biên thơ kê bịnh sẽ gởi thuốc lảnh hóa giao ngân, rất kín đáo.

Đại-lý : Bazar Vạn-Tân (góc đường Viénot d'Espagne) sau Chợ-mới, Trần-nguyên Cát 81 đường Charner (Saigon), Bạch-Loan, 300 rue des Marins (Cholon), Bazar Vũ-Lai (ngang chợ Tân-định).

Cần thêm nhiều đại-lý xin viết thơ (kèm có trả lời) về thương lượng nơi :

Tổng đại-lý: Dépôt KIM TIÊN

n° 191 *rue Frères-Louis. — SAIGON*

Hoa-Nhựt chiến tranh

SỬA LẠI VIỆC QUÂN

cho được kháng-chiến lâu dài

TRÌNH-TIỀM LÀM CHỦ MẶT-TRẬN TÂY-BẮC
BẠCH-SÙNG-HY LÀM CHỦ MẶT-TRẬN TÂY-NAM

TƯỞNG-giới-Thạch đã sửa sang lại cách thức tổ-chức quân sự để kháng Nhựt lâu dài vì Nhựt bây giờ đã quyết kế tiếp xâm Hoa tới cùng, cho nên Tưởng bố trí việc quân, cũng để đối phó kháng chiến tới cùng.

Ngoài những số lính cường tráng mới mộ ở Tứ-xuyên và Vân-nam, Tàu đã mua thêm nhiều phi-cơ mới, súng đạn mới chở vô nội-địa do ngả Miến-điện, những nhơn-tài chuyên môn của Âu-Mỹ cho qua để huấn luyện tướng sĩ Tàu mới biết dùng những thứ máy bay và súng đạn tối tân đã mua về đó.

Mấy tỉnh còn lại cho Tàu, giờ Tưởng-nguyên-soái chia ra làm hai nơi chủ chốt, gọi là «hành dinh chỉ huy quân sự.» Nghĩa là chia làm hai chiến-khu lớn : Tây-bắc và Tây-nam. Mỗi chiến khu có một viện đại tướng thay mặt cho họ Tưởng trông nom việc quân, chỉ huy cuộc đánh.

Hai người ấy đều là người tin cậy của Tưởng, ấy là *Trình-Tiềm*, tổng tham-mưu trưởng và *Bạch-sùng-Hy*, phó tham-mưu trưởng.

Trình phụng mạng làm chủ-nhiệm chiến khu Tây-bắc.

Bạch chủ-nhiệm chiến khu Tây nam.

Thế nghĩa là từ nay bao nhiêu công việc sai binh cắt tướng, giao chiến với giặc ở trong mấy tỉnh Hồ-nam, Giang-tây, Tứ xuyên v.v.., đều do *Trình-Tiềm* phụ trách. Cũng như ở miệt ba tỉnh Quảng-đông Quảng-tây, Vân nam dưới nầy thì về trách nhậm của *Bạch-sùng-Hy*.

TRƯƠNG PHÁT-KHUÊ

Tưởng-giới-Thạch tự lảnh trọng chức Tổng-tư-lịnh toàn quân, và phong Trương-phát-Khuê làm phó-tư-lịnh. Để coi với quân-đội mới, khí-giới mới, và công cuộc bố trí tổ-chức mới, binh Tàu sẽ giao chiến với Nhựt chuyến nầy để thâu được cái kết-quả tối-hậu thắng lợi chăng ?

MỘT MÌNH MAC-HY-DU'C BỊ TỘI MÀ THÔI SAO?

AI cũng nhớ câu chuyện lúc Nhựt-quân đổ bộ lên ở Đại-á-loan để đánh vào Quảng-châu, viên đại-tướng trấn thủ Đại-á-loan là *Mạc-hy-Đức* bỏ thành đi ôm mèo hay đánh mà-chược đâu mất. Đến đổi người ta phải nhẫn tin cấp báo trên màn ảnh bóng chẳng không thấy Mạc đâu.

Nhờ vậy mà Nhựt binh lấy Huệ-châu dễ dàng và mấy ngày sau hãm được Quảng-châu, như một cuộc binh lịnh đi dạo mát (*promenade militaire*) vậy.

Hồi đó Mạc bị bắt, sau lại giải đi Hàng-dương cho Tưởng-giới-Thạch thẩm vấn. Gần đây Mạc đã bị giải về Quế-lâm tỉnh Quảng-tây để đợi ra trước tòa án Quân-sự định tội.

Nhưng việc mất Quảng-châu dễ dàng, không phải chỉ có một mình họ Mạc có tội, kỳ thiệt trên Mạc còn có mấy người nữa, tội lớn hơn nhiều.

Nay Tưởng-giới-Thạch chỉ bắt giam một mình Mạc, còn mấy ông to đầu lớn tội kia thì vẫn tiêu dao pháp-ngoại, thành ra dân-tâm Quảng-đông bất phục nhiều lắm.

Báo *Tự-nhiên* đã viết mấy hàng nhẹ nhàm nhưng chứa đầy thâm-tâm phẫn-uất bên trong :

— « Cầm quân tỉnh Việt, lảnh « lấy trọng trách quốc-gia, còn « có những người khác ngồi cao « hơn Mạc, trách nhậm nặng nề « hơn Mạc.

« Mạc giữ Đại-á-loan mà để « mất Đại-á-loan cho quân giặc « lấy mau lẹ như thò tay vào « túi áo, nay Mạc bị bắt bị giam « để hỏi tội là phải lắm.

« Có đều là ai kia tọa-trấn « Quảng-châu mà để mất Quảng-« châu củng dễ dàng mau lẹ, « trách nhậm người đó lớn hơn « của Mạc trăm lần, ngàn lần, « tức là có tội với quốc-gia cũng « hơn Mạc trăm lần ngàn lần.

« Giờ Mạc bị giam để nửa xử « tội đó, còn người kia thì tính « sao ? Ấy là một chỗ dư-luận « phải ngẫn ngơ lấy làm khó « hiểu, bảo sao nhơn-tâm không « than thở cho được ? »

Khỏi nói thì độc-giả cũng đoán ra chữ ý người viết mấy hàng trên đây ám-chỉ Dư-hớn-Mưu là chữ tướng ngồi trấn Quảng-châu mà trước hôm binh Nhựt tới, chỉ lo chạy vợ con và đồ đạc quý báu, chớ không dám đánh một trận nào hết.

Ngô thiết Thành, Tăng dưỡng Phủ cũng vậy.

Có lẽ Mạc-hy-Đức sẽ bị xử bắn nay mai để che mắt thế gian, nhưng oan-hồn của Mạc đêm khuya có thể hiển-linh về hỏi nhỏ Tưởng-đại-nguyên-soái trong mộng :

— Thưa ông, còn mấy bác kia.

X.

Chỉ vì sợ vợ

MÀ HỌ UÔNG MUỐN HÒA VỚI NHỰT CHĂNG ?

VIỆC Uông-tinh-Vệ chủ-trương hòa-bình, chính Uông đã tuyên-bố trong bức thông-điện là hòa cho khỏi hại thêm nhơn-dân hòa cho Trung-quốc khỏi bị hoàn toàn diệt vong v. v... Như-ng dư-luận chủ-chiến vẫn tìm cớ nầy cớ kia bảo Uông là phản nghịch, hèn nhát.

Một tờ báo Tàu lại tìm ra cái nguyên-nhơn kỳ ngộ nầy : sợ vợ.

Bình nhựt, Uông rất kính sợ bà lão-thê mình là Trần Bích-Quân nữ-sĩ, bất cứ « mụ Trần » (báo Tàu kêu xược là *Trần-âu*) nói gì Uông cũng phải nghe.

Nhựt biết chỗ yếu đó, nên chỉ năm sáu tháng nay họ sai người bí mật tỏ bày lợi hại cho Bích-quân nữ-sĩ nghe, khiến bà xiêu lòng. Chính bà đêm khuya bên gối, nài nỉ mãi Uông, thành ra Uông phải phụng mạng mà đột nhiên chủ hòa và bỏ chức đi đó.

Họ vơ vét bông gòn làm gì?

MÙA nầy là mùa lạnh gắt ở nước Tàu, càng về miền bắc, càng lạnh buốt xương xé thịt. Người Tàu phải dở những áo bông mấy lớp ra mặc.

Hôm rồi, quân Nhựt trấn-thủ ở Cửu-giang yết thị và lục soát mỗi nhà, lấy hết những áo bông, mền bông, gối bông. Bất cứ những đồ gì có bông gòn là họ thâu đoạt hết. Họ đưa nỉ và lên ra đổi cho dân may áo lạnh mà bận, để họ lấy bông gòn về. Nhiều nhà có áo bông rách rưới cũ kỹ mấy mươi đời, cũng phải nạp mà đổi lên nỉ hay lên mới.

Người ta mất áo bông nhưng mà được đổi đồ nỉ, vừa mới vừa tốt, và bận ấm không thua gì bông.

Bởi vậy nhiều người chưng hửng, không biết Nhựt-bổn làm cách gì lạ lùng. Họ không hiểu rằng bông gòn là vật-liệu cần dùng chế-tạo đạn súng đại-bác, Nhựt lấy bông về đúc đạn để đem trở qua Tàu bắn chớ gì.

THỦ-TƯỚNG MỚI CỦA NHỰT

BÌNH-CHIỂU KỲ-NHƯ'T-LANG

Một ông già sắt đá làm lảnh-tụ phái Phát-xít Nhựt có gan táo bạo dám động-viên hết thảy lực-lượng của quốc-gia để một mặt đánh Tàu tới cùng, một mặt đối-phó thẳng tay với các cường-quốc Âu-Mỹ

HỒI Công-tước Cận-Vệ Văn-ma tổ-chức Nội-các mới để thay thế Nội-các Quảng-điền Hoằng-nghị, cả thế-giới phải chú ý, một phần là vì tư-cách cá-nhân của Cận-Vệ, một phần là vì tánh cách của Nội-các mới ấy đã cường-hóa thành một Nội-các quân-nhơn. Đến nay Thủ-tướng Cận-Vệ từ chức, Tử-tước Bình-Chiểu Kỳ-nhứt-lang bài-mạng lập Nội-các mới, cả thế-giới lại càng trọng thị một cách đặc-biệt hơn nữa, một phần cũng vì tư-cách cá-nhân của Bình-Chiểu, và một phần là vì tánh-cách của Nội-các mới nầy đả cường-hóa hoàn toàn thành một Nội-các quân phiệt độc-tài, một Nội-các phát-xít, mặc dầu nó hơi có tánh-cách hiệp nhứt, gồm nhiều yếu nhân đại-biểu đủ các đãng-phái lớn.

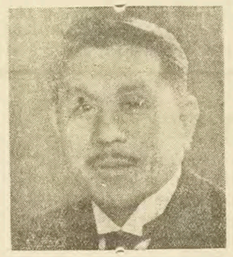

QUẢNG-ĐIỀN

Một vị Thủ-tướng mới tổ-chức cho Nhựt một Nội-các mới mà thiên-hạ phải chú-ý đặc-biệt như thế, thì phàm những người có lưu-tâm tới cuộc chiến-tranh Trung Nhựt ngày nay, tưởng ai ai cũng muốn biết rỏ, bởi vậy chúng tôi xin đem Bình-Chiểu mà giới-thiệu sơ với bạn đọc bằng những tài liệu về lịch-sử của người mà chúng tôi đả tìm kiếm được sau đây.

Bình-Chiểu Kỳ-nhứt-lang năm nay tuy đả 73 tuổi, nhưng vốn là một ông già quắc-thước, trong triều-đình thì hiện làm tới chức Tổng-Tài của Khu-mật-viện, ngoài xã-hội thì làm lảnh-tụ phái Quốc-túy và lãnh-đạo phong-trào phát-xít ở đảo-quốc Phò-tang. Trước kia đả nhiều lần ông sắp được đề-cử lên làm Thủ-tướng, nhưng vì thời thế ôn hòa chưa dùng tới người táo-bạo, mãi đến nay thời-cuộc đã nghiêm trọng mười phần, thì theo lời khuyên của các vị nguyên-lão và chịu theo ý muốn của phái quân-nhơn, Thiên-hoàng phải vời tới ông mà ủy cho ông cái trọng trách lập Nội-các mới.

Quán huyện Cương-sơn, sanh 1866, Bình-Chiểu Kỳ-nhứt-Lang là con trai thứ của Bình-Chiểu Tấn-Thứ. Lớn lên, Bình-Chiểu vào học ở trường Đế-quốc Đại-học ở Đông-kinh, đến năm 22 tuổi đả thi đậu tốt-nghiệp khoa pháp-luật. Bắt đầu bước vào quan-trường, nhằm lúc Nội-các Y-Đằng Bác-Văn, ông được bổ làm pháp-quan trong bộ Tư-pháp do Kim-Tử Kiều-thái-Lang làm Tổng-trưởng. Lúc bấy giờ trong giới tư-pháp có cuộc vận-động xin tăng lương, hết thảy quan lại lớn nhỏ đều đứng chung trong một lá đơn xin từ chức để buộc chánh-phủ phải làm cho họ được vừa lòng. Chỉ trừ ra một mình Bình-Chiểu quả quyết phản đối cách « dọa chánh-phủ » ấy, nhứt định không chịu làm theo, bởi vậy ông đã tỏ ra là khác người từ đó. Nhân việc nầy, có lẽ muốn trưởng thưởng ông, nên sau khi cái phong-trào từ chức để xin tăng lương đã êm lặng, nên chánh-phủ liền cho ông thăng-nhậm chức Dân-hình Cuộc-trưởng. Bình-chiểu đem hết tài lực và lương-tâm ra để làm tròn cái phận sự trọng yếu của mình, ông lại còn gia công nghiên cứu về hình-pháp rất quảng-bác tinh vi, rồi đem những cái sở-đắc

Coi qua trang 12

ANH-MỸ CHỈ GIÚP TÀU DỌA NHỰT BẰNG NƯỚC MIỆNG

CHẲNG cần phải nhắc đi nhắc lại mãi thì ai cũng dư hiểu rằng Nhựt-bổn xâm lược Trung-quốc, không phải riêng vì dân Tàu thiệt hại, mất cả giang-sơn chủ quyền, mà người Âu Mỹ cũng bị thiệt hại, mất cả quyền lợi kinh-tế.

Ta cứ xem những nơi đã vào tay Nhựt-bổn chiếm cứ, mối lợi công nghệ thương mải của Âu Mỹ đã bị xâm đoạt biết mấy ngàn triệu mà nói.

Thuở giờ, tàu buôn ngoại-quốc đi lại mua bán trên sông Dương-tử thâu lợi rất nhiều, nhưng mà Nhựt-bịnh lấy được Hớn-khẩu rồi, liền khóa giòng sông Dương-tử không cho thương thuyền Anh Mỹ lui tới nửa. Anh Mỹ yêu cầu mở ra không được. Một tờ báo Nhựt đã phê-bình sự kháng nghị ấy bằng một câu khôi hài như vầy :

— « Chúng tôi muốn cay ngàn « đắng, bộ dễ dọn mâm cỗ sẵn « cho các ông xơi đó chăng ? »

Câu nói khôi hài ấy chính là thâm-tâm chủ ý của Nhựt. Rồi đây lần hồi họ dành ráo địa vị kinh-tế của Anh Mỹ ở nước Tàu, chớ không phải khóa sông Dương-tử mà thôi đâu.

Gần kai năm nay Anh Mỹ xử cách mềm mỏng mãi, Nhựt-bổn được trớn làm tới.

Bây giờ Trung-quốc vẫn chưa tuyệt vọng về sự Anh Mỹ cứu viện mình. Theo ý kiến người Tàu, nếu Anh Mỹ muốn giữ vững thương nghiệp họ, muốn được hưởng những sự lợi ích « môn hộ khai phóng » như trước, thì không còn cách gì hơn là chế-tài Nhựt-bổn một cách cương ngạnh.

Thế nào là chế tài cương ngạnh ?

Gọi là chế tài cương ngạnh, chẳng phải người Tàu dám mơ tưởng Anh Mỹ đem binh qua phương đông nầy đánh Nhựt mà cứu Tàu ở đâu. Chỉ trông mong Anh Mỹ chế tài Nhựt-bổn bằng kinh-tế cho thật hẳn hòi gắt gao mà thôi.

Thương nghiệp nước Nhựt đều nhờ bổn-thổ Mỹ và thuộc-địa Anh mà được vững vàng phát đạt, giờ nếu Anh Mỹ tăng thuế hàng Nhựt nhập-cảng xứ mình lên thật cao, chẳng khác gì họ đem 100 vạn đại-binh qua Tàu trợ chiến vậy.

Không thế, thì họ lập tức cấm chỉ người nước họ chở những đồ quân dụng và dầu săng qua bán cho Nhựt, thì cũng như họ phái 10 vạn đại-quân sang Hoa tham-chiến.

Đến hai việc nhẹ nên làm ấy mà tới nay Anh Mỹ cũng không dám làm để đối phó với Nhựt. Động có việc gì, chỉ gởi một bức thơ kêu nài nọ kia, tưởng có thể khuất phục được Nhựt-bổn, thật là chuyện mơ màng sì-tưởng.

Có người Tàu ngó thấy Anh Mỹ thập thò mải như thế, phát ra hai câu thi tức cười nầy :

« Cận bằng bã khẩu năng chế Nhựt,
« Thế-gian thùy nhân học thiếu sương,

Nghĩa là : nếu chỉ ỷ y có miệng lưỡi mà đủ làm cho người Nhựt phải phục, thì trên đời có ai thèm học bắn súng làm gì ?

Càng tới gần đây, quyền lợi kinh-tế Anh Mỹ càng bị thiệt hại thêm, mà họ vẫn kêu nài bằng nước miếng mải, chớ cái chánh-sách kinh-tế chế tài chỉ nghe họ rục rịch làm bộ, chắc gì họ thi hành đâu.

Học nữ-công với trường thực-nghiệp TÂN-NỮ' HỌC-DƯ'Ỏ'NG

N° 1, 2, 3, rue du Grand Couronné (gần ga Nancy) Chợ-quán

Chị em đều công nhận rằng học rất đáng tiền vì trường dạy kỹ lưỡng, thành thật, mau khéo giỏi về các khoa nữ-công : thêu, may, cắt, thắt, ép, dệt, bánh, mức, nấu ăn v.v., nhứt là về các môn *Bắc trắng, Bắc màu, Mức bông, Mức trái cây, bông đường nắn, bông đường rẻ*, tất cả chị em cho là khéo hơn các nơi. Có dạy thêm khoa nữ-công thực-nghiệp : làm fromage, savon, chế dầu thơm, phấn, son, đồ trang điểm phụ-nữ v.v... do một viên kỹ sư chuyên môn châm nom.

Về khoa Pháp-văn có giáo-sư tốt nghiệp ở Đại-học-Đường Paris, tập nói và viết tiếng Lang-sa thông hạp theo thời thế, học một năm thì rành. Khoa nầy chỉ để riêng cho các nữ-sinh-viên có học lực cở bằng sơ-học sắp lên. Hỏi thêm điều chi xin đính cò trả lời.

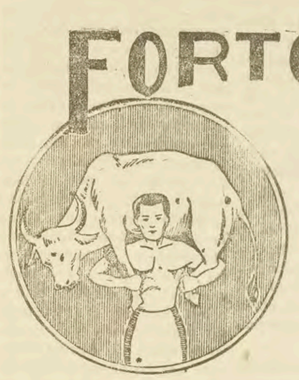

FORTONIC

RƯỢU BỔ MÁU BỔ CỦA BÁC-SĨ VÉCET — PARIS —

Trừ tuyệt các chứng bịnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đờn ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không đặng nở nang, trí hóa lù-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nghinh và công nhận rằng thuốc FORTONIC trừ tuyệt các chứng bịnh lao lực, đau máu rét, ban và bịnh lạo. Hay nhứt là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cỏi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON

Nguyên-van-Cao

Docteur en Pharmacie

12 194 Rd Bona d (noang nhà Thương-Thí) SAIGON

Bán máy xay lúa.gạo

Trử đủ đồ phụ-tùng, dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn gắng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đão, bù đài vân vân. Đại-lý nhiều hiệu máy chạy dầu cặng, máy chạm trấu và đả ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ-mãng.

ÉTABLISSEMENTS 21, BD GALLIÉNI (TÉL. N° 21.058) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BỔ

Bịnh mới đở, xanh xao, yếu đuối, ban rét, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bổ huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2$00

DỰ TRỮ TẠI :

Pharmacie Vương-hữu Lễ

144, rue d'Espagne -:- SAIGON (sau Chợ-mới)

Ở xa gởi theo cách lảnh hóa giao ngân

COI TIẾP Ở ĐÂY

Bình-Chiểu Ky-nhứt-Lang

xứng đáng của mình viết ra thành nhiều bộ sách về khoa nầy, kỳ trung có mấy bộ rất có giá-trị, như « Nhựt - bổn hình - pháp » « Hình - sự tố-tụng-pháp », vân vân... mà ngày nay giới tư-pháp của nước Nhựt vẫn coi làm bửu-điển.

Kế đó đến Nội-các Tây-viện-Tự, Tùng-Điểu Chánh-Cửu làm Tổng-trưởng bộ Tư-pháp, Bình-Chiểu lại được thăng-nhậm chức Thứ-trưởng (Vice Ministre) của bộ ấy, rồi cách đó không bao lâu lại được thăng - nhậm chức Kiểm-sự, lúc bấy giờ ông được 46 tuổi. Đến năm 1921, ông được cải bổ chức Viện - trưởng viện Đại - lý, nhưng ở cái địa - vị ấy không bao lâu. Vì cách 2 năm sau, Nội - các Sơn-bổn Quyền-binh-Vệ thành lập, Bình-chiểu được cử lên làm tổng-trưởng bộ Tư pháp. Nhưng ông ta mới giữ chức vị xứng-đáng nầy mới có một năm, chưa kịp thiết-hành cái kế hoạch chỉnh-đốn nền tư-pháp của mình, thì qua năm sau bỗng xảy ra việc Hồ - chí - Sa hành thích Hoàng-thái-tử, khiến cho Thủ - tướng Sơn - bổn phải « nhận lỗi từ chức ».

Lúc bấy giờ nội chánh của Nhựt rung-động, các chánh đảng trong nước đều suy yếu, thừa dịp ấy, những tư-tưởng về chủ-nghĩa xã-hội lọt vào và thạnh - hành ở đảo-quốc Phò-tang một cách sôi-nổi. Bình-chiểu là một nhân-vật thủ-cựu, sùng bái nền văn-hóa cổ và những cái kết tinh của chế độ phong-kiến, thấy tình-hình nước nhà như thế, ông rất tha thiết mưu bề cứu chửa, bèn mạnh-dạn đứng lên tổ-chức một đoàn thể gọi là « Quốc-bổn-xã », trương cao lá cờ cứu-quốc và bài xích những học thuyết của các nước ngoài mới du-nhập.

Có cái đoàn thể « Quốc-bổn-xã », nầy làm hậu-thuẫn, Bình-chiểu vác cây cờ « bổn cách hiện trạng » xông ra mặt trận, hoạt-động luôn mấy năm rất đắc lực, vì đó đến đổi chủ-nghĩa xả-hội quang - minh rực-rỡ kia phải suy-lạc lu lờ. Nhờ có cái thành tích ấy làm cho căn bổn bền chặc vững vàng, thế lực lớn lao mạnh mẽ, « Quốc-bổn-xả » lại hết sức phát triển về đủ mọi phương diện, nên không bao lâu nó đả trở nên cái cơ-quan chủ - động của phong trào phát-xít ở nước Nhựt.

Nói trắng ra, hiện nay « Quốc-bổn-xã » đả nghiễm nhiên trở nên một đảng phát-xít rất lớn lao trọng yếu, có gần 3.400 000 đảng-viên, phần nhiều là những nhân vật có danh vọng đại-biểu khắp cả các giới trong nước. Trong số những yếu nhân đảng-viên của « Quốc-bổn-xả » ấy, ta phải lấy làm kinh ngạc mà thấy có cả những người có địa-vị rất cao, thế lực rất lớn trong nước Nhựt ngày nay như là : Linh-Mộc, Hỉ-tam-lang, Tiểu-Tiểu-sơn Tùng-cát, Tiền-nguyên-Trực, Sơn-cương Vạn-chi-trơ, Nguyễn-gia-Thiết, Diêm-giả-Quí sãn, Giai-xuyên Trị-Quảng, Hoà-nhân-Trinh Cát... thuộc giới tư-pháp ; thượng-tướng Vũ - Viên Nhứt - thành, thượng - tướng Hoang-mộc Trinh-phu, đại-tướng Chơn-kỳ Thậm - tam - lang, đại tướng Tùng-tĩnh Thạch-căn, đại tướng Tiểu-cơ Quốc-Chiêu, đại tướng Cúc-trì-Vỏ-phu, đại tướng Tiểu-điểu-Mần Tam-lang, thuộc giới lục quân ; Đại-giác Sầm sanh, đại tướng Gia-đằng Khoan - trị, đại - tướng Giã - thôn Cát-tam-lang . . thuộc giới hải quân ; nguyên tổng-trưởng bộ tài chánh Trì-điền-Thành-sam, Kiết-thành Phong-thái-lang .. thuộc giới lý-tài ; Hậu-đằng Văn - Phu thuộc giới quan liêu, vân vân... Những người nầy toàn là những nhân vật trọng yếu phi thường trên vỏ đài chánh trị của nước Nhựt ngày nay, có người đã từng làm Thủ-tướng, bay lồng trường đến mấy lần, có người trong tay cầm mấy chục vạn quân hoặc chỉ huy trọn một hạm đội, có người làm giám-đốc những nhà băng, những công-ty thương mải kỷ nghệ lớn nhứt của Nhựt ngày nay, lại có người chiếm những địa-vị tối trọng, tối cao trong hàng công-khanh phụ-tất. Mà những nhân vật ấy, với trên 30 vạn người khác nữa, đều là đảng viên của « Quốc-bổn-xả » do Bình-Chiểu làm lãnh-tụ, thì ta thử tưởng tượng cái thế-lực của Bình-Chiểu lớn lao mạnh mẽ đến bực nào ! *(Còn một kỳ nữa)*

CHÁNH-KHANH

Phụ-nử bị bịnh hư huyết, đường kinh xấu, có huyết bạch, ốm o vàng vọ, nên mau mau uống

THUOC HOAN NGUYỆT-NGUYỆT-VIÊN

Thuốc nầy từ ba trăm năm xưa truyền lại, có muôn triệu phụ-nử nhờ đó mà lành bịnh mạnh khoẻ, tươi trẻ, sống lâu và có hậu tự

Tổng phát hành : **VĨNH-AN-HOA DƯỢC PHÒNG** *287 rue des Marins — CHOLON*

Mỗi hộp 0p.50. Gởi mandat về mua khỏi chịu tiền gởi. Có sách luận bình lý và dược vật biếu không cho ai hỏi. Có bán *Nguyệt-Nguyệt-Viên* tại các tiệm thuốc bắc và tiệm tạp-hóa ở khắp xứ Đông-pháp.

◆ PHU-LƯU ◆

PHẠM-VĂN-VIỆN (Propriétaire)

Hảng chế tạo guốc kiểu hiệu Phù-Lưu; đại-lý giày tân thời Hanoi và bốp đầm của các vị hoa-khôi — Bán đủ các thứ hàng tạp hóa Bắc-kỳ — Valises — Cartables — Thuốc Lào

Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lục-tỉnh

BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa quí ngài,

Vì lòng quí ngài đả quá yêu mà vùa giúp cho bổn tiệm đứng vững trên đường thương-mải trong bấy nhiêu lâu, bổn tiệm rất cám ơn, nay bổn tiệm xin bá cáo để quí thân chủ đặng rõ là bổn tiệm đả khai trương thêm một chi ngành ở tại Cần-thơ. Vậy quí ngài ở miệt hậu giang muốn mua chi xin thương lượng với người quản-lý của bổn tiệm ở tại Cần-thơ hay là viết thơ thẳng cho hảng chánh, chúng tôi ở Saigon củng vậy. Nay kính cáo.

26, rue Marché -:- CANTHO — 106-111, rue Lagrandière -:- SAIGON

Thuốc ĐIỀU KINH trị bịnh kém huyết của đàn bà hiệu Nhành - Mai

Uống thuốc nầy vào máu huyết điều hòa, hết xây xẩm, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đờn bà đau về chứng máu huyết dầu nặng thế nào, uống thuốc nầy được vui lòng lắm, quí bà sẻ khen tặng vô cùng. Giá mỗi ve 0p.50. Khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc Nhành Mai đều có bán. Mua sỉ lời nhiều do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boîte Postale n° 336 Saigon hoặc nơi tiệm cô Nguyễn-thị-Kinh Chợ-mới Saigon, hoặc các ga xe điện có bán. Mua lẻ do nơi các đại-lý.

Thuốc Ho BỔ PHỔI hiệu Trái Nho giá 0p.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp cả Đông-pháp, do nhà thuốc Nhành Mai phát hành.

ĐÁNH THỨC GIẬY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giậy thấy như mới "bơm sức khỏe" vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày đổ một lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra không đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra. Bụng phềnh hơi, ngài có bệnh táo. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn bã ủ rũ, ý tưởng về gì cũng đen mờ !

Cũng quả phải dùng thuốc tẩy. Nhưng bất đi đại tiện như thế không chưả tới nguồn cơn bệnh. Chỉ có VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU CARTERS để cho GAN làm cho mật sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như thước. Chất cây cỏ, ngon ngọt, rất mạnh để làm cho mật chảy ra. *Nên đòi thuốc viên nhỏ hiệu Carters để nuôi Gan. Các bào chế. $ 1,25.*

Thà mặc một cái Chemise danh tiếng hiệu « *SPECIALISTE* » hơn là mặc trăm ngàn Chemise hiệu khác.

CAO-TRI-LY
ancien coupeur
chez Mon Chemisier
Directeur de la maison
« LE SPECIALISTE »
N° 105, Bd Albert 1er Dakao - Saigon

Tam tạng dược tửu

Thời cuộc càng văn-minh thì buôn bán càng cạnh tranh mãi, nên nhà thuốc hằng ngày càng thêm nhiều. Quảng-cáo lạ lùng, nào tự xưng gia-truyền kỳ phương, nào mượn tên sâm-nhung cao giá, nhiều cách đánh lừa công chúng nhiều khi phải lầm, thật đáng tiếc vậy, Bổn-đường chỉ cố ý giúp ích cho đời và nhờ làm lâu năm kinh nghiệm, nên mới biết dùng thuốc Quân-thần tá-sứ, cân lượng có độ mà chế ra thứ Tam-Tạng Dược-Tửu nầy dùng toàn rượu nếp ngâm ra chuyên-trị Tim, Tỳ, Thận là ba tạng quan-hệ nhứt trong mình người, có thể bổ gân cốt, hết nhức mỏi, kiện tỳ vị, trừ trùng thực, thêm sức lực, ngừa bá bịnh. Đó là ba đều đặc sắc của rượu thuốc nầy. Còn nhiều đều hửa ích hơn nửa, uống qua rồi biết cái hay của nó, đàn ông và đàn bà đều dùng đặng. Xin uống thử một lần thì rỏ hơn, Chũ nhơn kính cáo

Giá tiền ve lớn . . . . 0p.80 ve nhỏ 0p.40

Nhà thuốc hiệu CHÌA KHÓA
QUỚI-NHƠN-ĐƯỜNG
Saigon Giadinh

Lương-y Huỳnh-quới-Nhơn chuyên khoa về bịnh đau phổi, đã có chế ra thứ thuốc Phế-Cứu-Tinh, trị đặng các chứng ho lao nặng nhẹ, và nhiều thứ thuốc hiệu Chìa Khóa. Ai có bịnh nên mua dùng thử, sẽ thấy công hiệu mau lẹ một cách bất ngờ.

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên-môn đã cứu được cả muôn người, bịnh ho lao, ho khạt ra đàm trắng, xanh, vàng, ho khúc khắc, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây-Nam không hết, mau viết thơ kèm mandat cho *M. TRINH-VĂN-TÚ Ancien Instituteur à Hiệp-đức MYTHO* sẻ có thuốc uống lành bịnh.

Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

NHÀ MÁY CHẾ TẠO
HAI - PHONG
(Tonkin)
Còn cần nhiều đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn
RÉSISTANCO
Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ ở hiệu
NGUYỄN-SƠN-HÀ
97 rue Charner -:- SAIGON
Téléphone : 21.786

« MIỆNG » CUỐI NĂM

Những-trò ngắn của MAI

TỪ hai mươi lăm hai mươi bảy tháng chạp trở đi, chợ mới Bến-thành náo nhiệt về cuộc mua tết bán tết. Sau ba ngày ba đêm bán buôn tấp nập rồi xung quanh chợ, trên các nẻo đường Place Ganiac, Bonnard, Viénot, Schroeder, d'Espagne, A. Garros, những rác rến nằm thành đống và vứt tung bừa bãi, trông thấy chán chê giống cảnh tiêu tụy dơ bẩn của nhà cô đầu sau một đêm... *tom chát*.

Hôm nay, gần đến chợ tết, khiến tôi trực nhớ lại một mẩu tuồng cũ, mà chắc năm nào đến ngày nầy nó lại diễn lại.

Đả chín giờ trưa ba mươi tết mà những người có chồng lãnh lương trễ, còn tay xách rổ tay dắt con hối hả ra chợ vội vã trả giá *giựt giản*. Mấy chị đàn bà ngồi trong mấy gian hàng đả tốc nóc lá xung quanh chợ, mắt lừ đừ, mặt mày dã dượi, vừa ngáp vừa uể oãi kèo nài khách mua từ xu.

Vừa uống cạn ly chocolat sửa trong tiệm cà - phê Hải - nàm đường Espagne, thình lình tôi nghe có người vỗ vai tôi và hỏi :

— Năm sửa soạn mới, thầy hai mạnh giỏi.

Tôi quen tánh khôi hài, quay lại :

— Năm sắp mới, tôi có hai cục kẹo này, xin biếu anh một cục.

Hắn vừa bỏ miếng kẹo vô miệng, tôi hỏi :

— Thế nào ? Anh có « tuyau » gì hay không ?

Hắn nhăn mặt :

— Hồi hôm này tôi thua ráo bách. Hiện bây giờ không còn lấy một xu.

— Buôn bán đả ế ẩm. Mà có bao nhiêu tiền anh củng đem nướng mẹ nó trong sòng bài hết như thế mải thì làm sao ?

— Bởi vậy tôi mới « rầu rả một » ra đây chớ !

— À này, bên nhà rồng Khánh-hội có tàu bè gì không ?

Vẫn một giọng buồn rầu :

— Không biết nó chìm mẹ nó đâu hết trơn nửa. Thường ngày tôi nhờ có cái ngón bán hình, rửa hình cho tây dưới mấy chiếc tàu đó mà no nê. Bữa nay đả thua sạch « hồ bao » mà tàu lại không đến một chiếc.

Rồi hắn ném mạnh chồng sách tiểu-thuyết, thơ, ca, tuồng, truyện ở trên tay hắn lên bàn, nói :

— Còn cái thứ mắc tội nầy, ba ngày nay thì bán cho mụ nội tôi chớ ai thèm mua. Ngày Tết, họ chỉ mua có nhựt trình đặc-biệt mùa xuân thôi hè.

Tôi giục :

— Nhưng ít ra anh phải xoay trở thế nào đặng có tiền ngày mai đi chơi đỗ đen với thiên hạ chớ.

Hắn mỉm cười, lườm tôi một cách rất... ba que :

— Cái đó thì khỏi lo. Tôi rầu là rầu bán buôn ế ẩm chớ cái « vụ » kiếm tiền mà xài thì tôi không hề lo nghĩ chi cho nhiều. Bây giờ thầy làm ơn cho tôi mượn một « con công » (1). Rồi thầy theo tôi lại đàng nầy chơi, tôi sẽ trả lại thầy trong mười phút. Mười phút thôi, thầy nhé !

Thật tình nói cho cô.. trời, tôi chỉ còn vỏn vẹn có một tấm giấy 5 đồng nằm trong bóp phơi. Nhưng tôi biết hắn, tin ở cái tài xoay xở của hắn nên không cần đợi hắn nói đến tiếng thứ hai, tôi móc bóp lôi con công ra đưa cho hắn liền.

Hắn cầm tấm giấy bạc nhét cẩn thận vào quyển tiểu-thuyết thứ nhất. Rồi một tay ôm chồng sách ra đi.

Đến bến xe đò Tây-ninh, hắn nói nhỏ :

— Thầy làm ơn đứng trước tiệm cà - phê nầy đợi tôi trong 5 phút. Nhưng ông nội đừng có đưa máy chụp hình ra chụp tôi nghe ông nội !

Thế rồi hắn cặp nách xấp truyện ra đi rà rà theo mấy chiếc xe đò chật nức những thầy nầy ông nọ được chũ cho nghỉ từ sáng ba mươi, nên hối hả về quê.

Bỗng hắn ứng thinh lên hát và mời :

« Mại vô ! Mại vô ! Phạm Công
« Cúc Hoa, Lâm Sanh Xuân
« Nương, Thạch Sanh Lý Thông,
« Thuyền tình bể ái, Tuồng tứ
« Linh... mỗi cuốn giá 8 cắc,
« ngày Tết hạ giá còn có 4 cắc
« thôi. Quí ông quí thầy mua
« một bộ về xem Tết chơi. Mại
« vô ! Mại vô nè !

Phạm công dắt mẹ đi ra.
Mẹ đụng cột nhà dắt mẹ trở vô.
Mẹ đụng ái bồ dắt mẹ trở ra.
Mẹ đạp cứt gà dẫn mẹ trở vô.
Mẹ lọt xuống hồ nắm tóc kéo lên !

« Bốn cắc một cuốn, Trọn bộ hai
« cuốn bán sụt giá còn 7 cắc rưởi
« nè ! Mại vô !

Tôi tán bà già..à
Bã la mả tà... à
Ớ tù thấy cha...a
Con bãy mười ba...

Bỗng có một bàn tay trong xe đò đưa ra vẫy hắn :

— Ê, thằng bán sách, lại bán một bộ « Thuyền tình bể ái » đây.

Bộ tiểu-thuyết « mất hạng » ấy in rất tệ, chỉ có cái tên nghe kêu thôi, nên hắn sắp lên đầu hết. Chính trong cuốn thứ nhứt hắn có nhét vào tấm giấy con công.

Thầy nọ cầm cuốn đầu vô xe lật trương coi sơ, rồi hỏi :

— Trọn bộ mấy cuốn, giá bao nhiêu hết thầy em, nói thiệt, tôi mua mở hàng cho.

— Dạ, ba cuốn đủ bộ. Thầy cho em 2 đồng.

— Hừ ! một đồng thôi hè.

Hắn cười, ngọt xớt :

— Dạ, em nói thiệt : giá một đồng rưởi đó. Thầy mua mở hàng giùm em đi. Chẳng dám nói dấu với thầy, bộ đó vốn đả hết một đồng bốn cắc chín rồi, xin thầy cho em lời một xu thôi.

Hắn còn xổ « tiểu thuyết » một hơi dài nửa. Tuế là thầy nọ cầm cả ba cuốn truyện, và xỉa tiền ra một đồng rưởi trả cho hắn !

Vừa bước đi một bước, hắn vội quày quả trở lại một cách hốt hoảng và ngọt ngào thưa :

— À quên. Thầy làm ơn cho em coi lại trong quyển thứ nhứt..

Cha kia lẹ miệng :

— Ý ! được đâu ! Đã bán cho người ta rồi còn coi đi coi lại gì nửa. Tai nó cũng như mấy cuốn khác chớ có gì.

— Dạ không, em còn bỏ quên tấm giấy bạc 5 đồng ở trong. Thầy làm phước cho lại em. Em nghèo lắm.

Hắn nói câu sau cùng thật to. Thầy kia đỏ mặt. Nhưng thấy mọi người đều ngó dồn về mình, nên thầy nổi dóa nói :

— Thôi nè, trả lại mầy hết cả ba đó.

Vẫn mỉm cười, hắn nhỏ nhẹ :

— Dạ, em xin lỗi thầy, thầy đừng giận. Đó là tại em vô ý. Nhưng thầy đã mua mở hàng giùm em rồi, thầy trả lại sao được.

Rút tấm giấy con công ra rồi, hắn te te lại nháy tôi một cái làm dấu hiệu cho tôi đi theo.

Vừa đi, hắn vừa sẻ liếc tôi nheo một con mắt coi... « sáu nhõ » đặc biệt khôi hài :

— Dạ, thưa thầy mỗi cuốn vốn có ba xu mà thầy mua giùm cho em đến những 1 đồng rưởi thì thiệt là... em lời vô số kể ! !

— Anh chơi « đâm họng » quá. Báo hại ba ngày nầy cha đó về nhà ăn Tết không yên.

Hắn cười, bình phẩm một câu điểm đàng hết chỗ nói !

— Tha hồ cho thầy tức ! Đó là tại thầy thấy tấm giấy 5 đồng em làm bộ bỏ quên rồi thầy đâm ra cái bụng dạ « chó ỉa ».. như em. Nếu không thế thì thầy có dại gì lại dám mua ba cuốn tiểu thuyết đồ bỏ đó mà thiên hạ thừa biết giá nó không quá 1 cắt với cái giá 1 đồng rưởi kìa ! Một đồng rưởi vẫn còn lời ba đồng rưỡi và ba xấp giấy gói đồ. Thầy tính toán cũng lợi hại lắm chớ phải. Nhưng mà...

Tằng hắng một cái, hắn kết luận :

— Tôi dám chắc về nhà chuyến nầy, thằng cha thầy đó ăn uống nghỉ ngơi *biệt cửa giao* yên đó. Và thế nào *chả* cũng tức giận ngửa mặt lên trời mà than :

— « *Trời đã sanh Du sao còn sanh Lượng !* »

TRẦN-VĂN-LAI

(1) Giấy bạc năm đồng

Muốn tìm lại những ngày TRẺ TRUNG hãy trị ngay bịnh DI-TINH

Thường nói rằng bịnh phong-tình tàn phá rất ghê gớm, bạn có ngờ đâu bịnh Di-tinh tàn phá nào lại kém gì.

Mới có bịnh, đêm nằm ngủ mơ màng thấy giao-hợp với đàn bà, tinh vừa ra thì giựt mình thức giấc. Như thế gọi là Mộng-tinh. Trường hợp nầy không lấy gì làm nặng, Đau lưng một ít thôi. Các khớp xương hơi rêm mỏi, nhứt là xương sống và hai chã vai. Bạn cho là thường và chưa chịu uống thuốc.

Một tháng qua. Bạn không còn thấy giao hợp nữa, mà sáng dậy tinh ra lúc nào không hay. Người bạn bạc nhược hơn lên, mất máu. Hai mí mắt có quần đen. Đau lưng nhức mỏi. Đêm không ngủ đặng, thao thức trằng trọc suốt canh. Vừa chợp mắt là giựt mình thức giấc. Ăn uống rất thất thường, trong bụng đầy hơi, lâu tiêu, người bón uất.

Làm việc rất uể oãi chần chờ. Không còn thấy lòng hăng hái và chí phấn đấu của tuổi trẻ tiêu tan. Ấy là bịnh mới ở thời kỳ Di-tinh.

Bịnh càng ngày càng thêm đến Huợt-tinh. Tinh ra lúc nào cũng được. Thường ra sau khi tiểu tiện. Tinh loảng gần như nước tiểu. Người bịnh Huợt-tinh tuyệt-tự, rất giảm thọ và không khéo trị có thể đi lần đến bịnh lao.

Những người có bịnh Mộng-tinh, Di-tinh, Huợt-tinh theo 3 thời-kỳ trên đây hảy trị ngay bằng thuốc Cố-Tinh Ich-thọ-hoàn của hiệu PHỤC-HƯNG Y-QUAN Cholon bào chế thì chắc chắn sẻ khỏi ngay.

Bịnh nhẹ 1, 2 năm, uống 2 hộp là thật mạnh. Nặng hơn đến 5, 7 năm uống nhiều lắm 5 hộp thì không còn bao giờ tái trở lại.

Bạn sẻ thấy trong người dễ chịu, thơ thới hơn lên, ngay 1 giờ sau khi dùng hoàn Cố-Tinh Ich-thọ đầu. Trong 2 ngày sau là thấy bớt đau lưng. Các khớp xương bớt mỏi, ngủ yên, không còn giựt mình thức giấc nửa. Tim đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người thấy khoẻ nhiều rồi, làm việc hăng hái trở lại. Ăn uống ngon, lần lần sức lực phục hồi. Một hộp 6 hoàn giá 1p.00.

Nên để ý.— Có nhiều thứ thuốc cũng trị bịnh Di-tinh, nhưng chỉ trị đở tạm thời, rồi bịnh củng trở lại như xưa. Cái đặc-biệt cũa thuốc Cố-Tinh Ich-Thọ hiệu PHỤC-HƯNG là ở chỗ bịnh không bao giờ tái trở lại.

TRỮ BÁN TẠI

Nhà thuốc VÕ-DÌNH-DẦN

323, rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON
4, rue Ohier PHNOMPENH — 8, rue des Cantonnais HANOI

(Gởi contre remboursement khỏi cước phí từ 2 hộp).

TRUNG SỐ LÀM GIÀU
KHÔNG MẤT TIỀN.

Có nhiều người có vận-mạng và thời-kỳ trúng số mà không tự biết, chịu thiệt thòi bỏ qua thực đáng tiếc. Vậy ghé qua đây giáo-sư đại-danh nổi tiếng ở ngoại-quốc, sẻ lấy khoa-học chỉ cách thức mua số cho các ngài, các cô chắc chắn trúng và sẽ cho biết luôn về *hôn nhơn, thân thế, sự nghiệp, sanh tử*. Chỉ cần cho biết tên, tuổi, chử ký hay dấu in bàn tay. Không phải mất tiền gì hết, chỉ gởi 0p.36 tiền bút giấy bằng cò để trả lời, nhưng phải cam đoan lúc trúng số tự tiện đền ơn cho giáo-sư 10% thôi. Bận việc, nên không nhận mandat, hay thơ bảo-đảm và không tiếp tại nhà. Thơ viết bằng quốc ngữ, chử tây, chử tàu, hồn -mao v. v. Có nhận lảnh dạy. Giá rất đặc biệt. Xin viết thơ thương lượng.

JOHN GOLSMIT Professor ni astrology
n° 5 ruelle Heurteaux (derrière FACI) Saigon

Savon TRÁI-THƠM HIỆU THAI-PHONG
72% dầu — *186 Quai de Belgique* -:- *Saigon*

KHÔNG SỚM THÌ MUỘN...

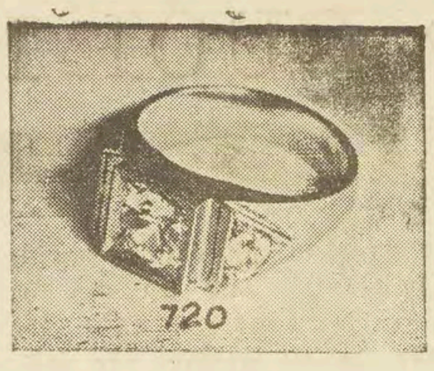

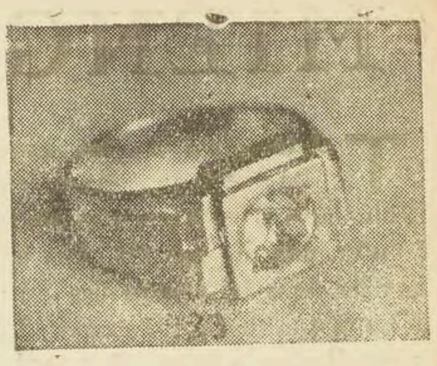

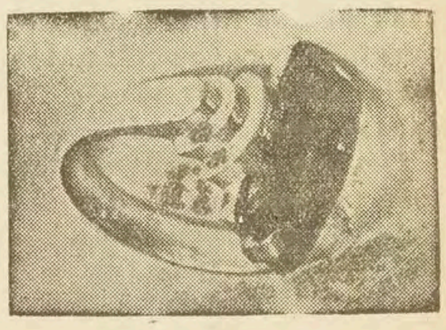

Quí ngài mua một món nử-trang nhận hột xoàn mới hiệu Quận-Chúa.

Nhơn dịp Tết, quí ngài mua liền một cái đồng hồ đeo tay giá *8p.80* hay là 9p.50 và một chiếc cà-rá nhận hột xoàn giá 10p.00 tính chung hai món *14p.30*. Đồng hồ đeo tay máy Suisse, chạy Ancre, vỏ métal chromé, số lumineux, giây đeo tay da thiệt mịn, màu gris, marron, hiệu *Ergane* có hai kiểu : tròn sport và kiểu rectangle, giá : 8p.80 tùy ý chọn lựa. *Cosmes* plaqué or bảo kiết, máy như trên, kiểu thiệt đẹp giá : 9p.50 kiểu rectangle. Đồng hồ « Mode 1939 » bỏ túi áo trên có hai giây tròn để trên revers, hay là bỏ túi quần trên chồ dây nịch rất đẹp, phía sau khắc chữ, (họ, tên, monograme) vỏ métal chromé bảo kiết giá: 8p.80 gởi lãnh hóa giao ngân.

Qui ngài chớ bỏ qua 2 món đồ giá 14p.30 (một đồng hồ và một chiếc cà-rá) nhận hột xoàn mới có giấy bảo kiết.

Cà-rá đàn-ông chế trên 100 kiểu khác nhau do nhóm thợ bạc Annam, của nhà Quận-Chúa. Saigon chưa có đâu chế đặng dầu làm nghề thợ bạc 20 năm. Nếu làm được một vài kiểu đó là họ bắt chước kiểu của nhà Quận-Chúa đang hình trên báo hoặc mua về nhái làm theo. Qui ngài xem các báo tây nam hay đến nhà Quận-Chúa đều công nhận nhà Quận-Chúa có nhiều sáng kiến nghĩ ra trước như cách chưng dọn cửa hàng, rao hàng trên báo, cách thử hột xoàn mới (năm 1937 do quan trưỡng-tòa E. Sicot chứng kiến vậy mới bảo kiết hột xoàn mới, tặng nhiều phần thưởng cho các nhà thể-tháo.

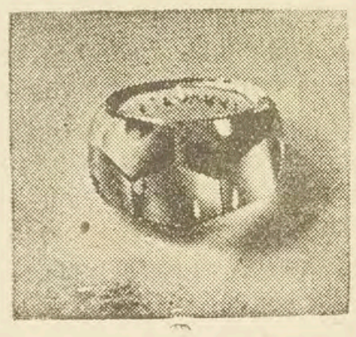

Nếu gởi, mandat **14p.30**
khỏi chịu cước phí chi hết

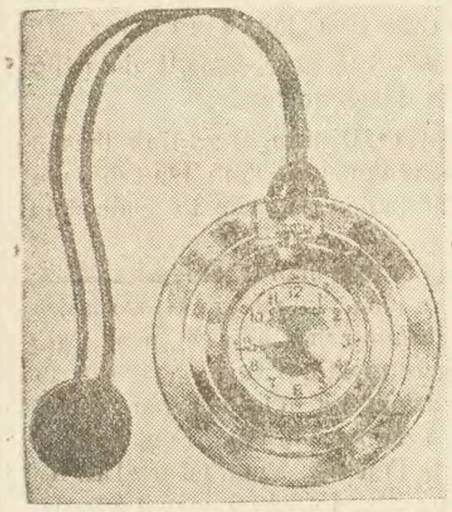

Mode 1939, giá 8p.80 giây tròn màu đỏ, bleu marine, vàng, đen thật đẹp

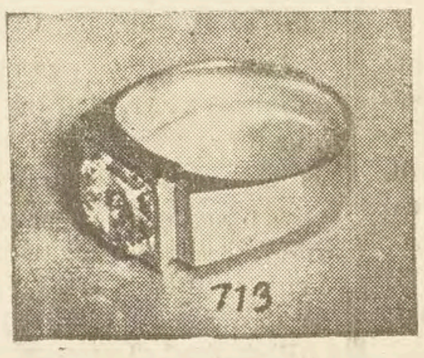

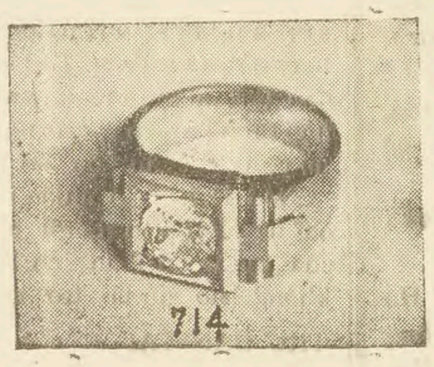

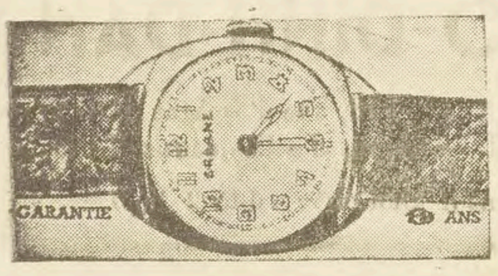

Ergane Sport 8 p. 80
Ergane rectangle 8 p. 80

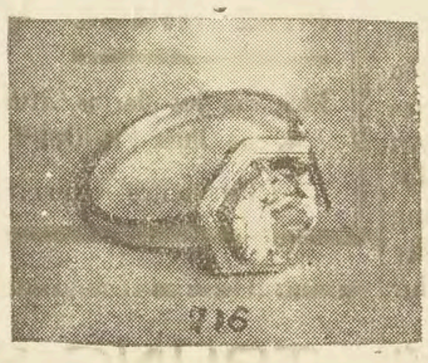

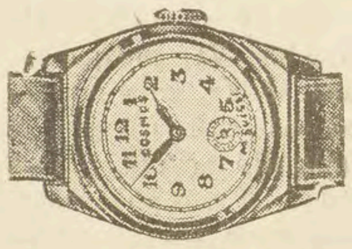

Cosmos plaqué or 9p.50

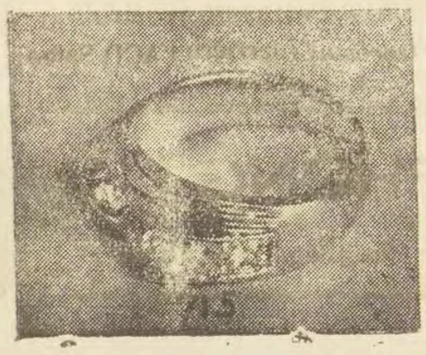

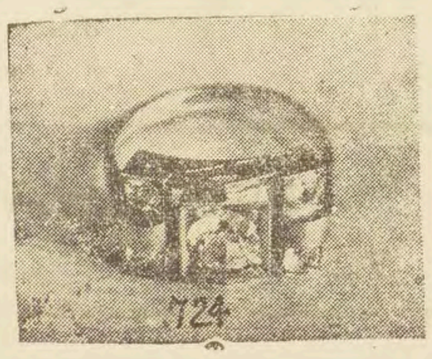

Hiện giờ, nhửng nhà thợ bạc và nghề mài đá lâu mau nhờ nhà Quận-Chúa đánh thức sửa đổi từ trong ra ngoài, từ bằng hiệu tiệm đến cách rao hàng.

Cá-rá đàn-ông Chevalière forgé, (sans soudure) nhận từ một đến ba hột xoàn mới vỏ bạc « Argor » sáng như bạch kim giá : 10p.00 có giấy quan Trưởng-tòa chứng nhận, bảo kiết hột xoàn mới, dầu tắm nước biển, rửa tay với savon mặn, vỏ bạc không đen, hột xoàn chiếu lóng lánh luôn luôn.

Vòng, chuỗi, bông Pendentif, cà-rá bằng ngọc-thạch, thứ thiệt xanh đậm. (Ngoài giấy gói (Made china) tại Hongkong).

Vòng ngọc thạch giá từ 12p.00 đến 1.100p. một đôi đũ cỡ ni cườm tay, chột lớn và nhỏ, để chọn lựa.

Chuỗi ngọc thạch một xâu 110 hột tròn giá 70p. — 80p. — 90p. ; một xâu 70 hột giá 25p. — 35p. — 45p.

Bông tai khóa dặn vỏ vàng tây nhận ngọc thạch thứ thiệt xanh.

N° 459	hột tròn	6 ly	rưởi	mặt bèo lật	một đôi	giá	30p.
414	«	«	8 ly	mặt bèo tròn trơn	«	«	35p.
415	«	«	8 ly	kiểu trái tim	«	«	40p.
481	«	«	12 ly	bốn chấu đôi	«	«	45p.
481	«	«	14 ly	bốn chấu đôi	«	«	50p.
482	«	«	8 ly	rưởi thiệt xanh đều	«	«	60p.

Pendentif nguyên miếng ngọc thạch, nhiều kiểu nhận hột tròn, kiểu hột dua và hột xoàn mới, kiểu thiệt đẹp giá từ 20p. đến 85p..

Bông tai khóa dặn nhận hột xoàn mới nước lài sương, nước dầu hôi, kiểu trái tim, kiểu chữ S, kiểu chử O, kiểu chử X, kiểu bèo mới, kiểu cành lá, kiểu bèo rè, bèo lật, trúng cá, kiểu mặt tròn trơn, kiểu lục giác và nhiều bèo lạ khác.

MỘT ĐÔI GIÁ :

Hột	5	xoàn	ly	giá	10p.
«	«	«	«	rưởi	11p.
«	6	«	«		12p.
«	«	«		«rưởi	13p.
«	7	«	«		14p.
«	«	«	«	rưởi	15p.
«	8	«	«		16p.
«	«	«	«	rưởi	18p.
«	9	«	«		19p.
«	«	«	«	rưởi	22p.

Quận-Chúa

21, Amiral Courbet -:- Saigon

NHẮN CÙNG MUSSOLINI

của HOÀI-NAM

Mây che khìn-khịt,
Gió thổi ồ ồ.
Mưa tuôn tầm tã ;
Sóng dậy lô - nhô.
Quang-cảnh trời Âu thấy tối mò.
Ông Mút xô !
Ông Mút xô !
Giấc mộng bá-đồ tỉnh chưa, chưa tỉnh ?
Để cho chúng tôi nhắn mấy chuyện trò.

Nầy, nầy !
Đời đương cần cơm áo ;
Người đương thiết tự do.
Hòa-bình là phước lạ ;
Chiến đấu là họa to.
Sao ông cứ hầm hầm hực hực ;
Muốn cho thế-giới nát thành tro ?
Ông tự phụ anh hùng La-mã,
Một tay gây dựng lại cơ-đồ.
Nào sửa sang pháp luật ;
Nào sắp đặt qui mô.
Nào chấn hưng dân-chính ;
Nào chỉnh-bị quân-nhu.
Làm cho đế - quốc Ý-đại-lợi ;
Phạm-vi thế lực ngày càng to.
Thế cũng đã bình sinh túc nguyện ;
Sao còn toan tính chuyện mơ hồ.

Kia nước A làm chi nên tội ;
Mà khiến cho :
Non sông tan tác ;
Xả tắc cỏn gò.
Dân kêu thất sở ;
Vua chạy thẳng ro
Tưởng là vớ được miếng thịt béo ;
Ngờ đâu mắc phải cục xương gồ.

Muốn gặm, gặm không được,
Muốn nuốt, nuốt không vô.
Chỉ tổ nhọc, mòn răng rát cổ ;
Với mồ hôi giọt máu bọn dân ngu.
Ông Mút-xô !
Ông Mút-xô !
Tóc ông chừng muốn bạc ;
Mắt ông cũng muốn mờ.
Xuân thu đả tới tuần già cả ;
Sao không sớm liệu lấy đường tu.
Mà còn xui nguyên giục bị ;
Gây nên nội-loạn Y-pha-nho.
Ghét chi bọn Binh - dân Chánh phủ ;
Thương chi Đại-tướng Phờ-răng-cô.

Mà khiến cho :
Nồi da xáo thịt ;
Miệng chén kiến bò.
Hai năm lẻ máu sông thây núi ;
Biết bao nhiêu ngàn oán muôn thù.

Thế lại còn :
Phùng mang trợn mắt ;
Chân đấm tay go.
Theo Pháp mà đe-dọa,
Mời Anh đến dặn dò.
Cùng Đức, Nhựt là tam hùng kết nghĩa.
Để người ta nghe mà sợ, thấy mà lo.

Ở mới biết :
Nước chảy theo chiều gió ;
Sắt mềm bởi lửa lò.
Ai mạnh thì nấy được ;
Khi nên trời củng cho.
Thủ đoạn độc tài là thế thế ;
Cũng một ma, chớ nỏ mấy mồ
Thôi đừng đập mạnh bàn tay sắt
Khéo nữa bày ra cái mặt mo !

Cáo phó

ĐÀO-TRINH-NHẬT chủ-nhiệm báo « MAI » và gia quyến.

ĐÀO-TRINH-CỰ, đốc-học và gia-quyến

Buồn rầu đau đớn, kính đạt ai-tín để chư vị thân bằng quyến thức được hay rằng :

Bà cụ Hoàng giáp
ĐÀO-NGUYÊN-PHỔ

là thân-mẫu, tổ-mẫu chúng tôi đã lâm-chung ở biệt-xá tại Hanôi ngày 27 Janvier 1939, hưởng thọ 70 tuổi. Lễ an-táng đã cử-hành ở Hanôi ngày 30 Janvier.

Thâm tạ

Tôi bất hiếu, chẳng may Gia-từ quyên-khí, mong ơn chư-vị xa gần đoái tưởng, đã ân cần hỏi thăm và tới chia buồn, khiến tôi cảm động khôn xiết.

Đôi hàng tràn trọng, muôn tạ thạnh-tình.

ĐÀO-TRINH-NHẬT

COI TIẾP Ở ĐÂY

NHÀ BÁO ĂN «BỒNG»

Nếu mà anh phát lớn mà anh sẽ ngồi ở cái ghế ngoại-giao, thì không khéo sẽ có một cuộc tổng-động-viên của hai nước !

Đây là một tấn bi-kịch một hồi một cảnh. Cảnh là cảnh tòa báo nói trên và thêm ông chủ với hai nhơn-vật rồi. Nhưng câu chuyện xảy ra vào lúc chập chựng hoàng hôn. Nhà dàn cảnh là sự « Tình cờ » nên dầu là Von Sternberg e củng đến phải phục lăn, phục lóc.

Sáu tiếng khàn rè của chiếc đồng hồ trên vách đánh mạnh vào thần-kinh-hệ của T P., người bỉnh bút có cái nét mặt vàng úa và rầu rầu nó bắt người ta nghĩ đến sự anh đương làm di-chúc. Anh cần tiền vì con anh ở nhà « nhác chơi » và hồi trưa hai vợ chồng anh chỉ ăn cháo trắng với muối nột.

Anh hy vọng, vì ông chủ còn ngồi trong phòng giấy và ông quản lý vừa mới bước lên lầu.

Nhưng kia ! ông chủ bỗng xách cặp đi ra, liệng cho anh một tờ thông cáo bảo dịch liền. Những chữ đánh máy trong miếng giấy nhẩy nhót trước cặp mắt anh và trước khi anh toan đứng dậy để chạy ra tỏ tình cảnh gia đạo thì chủ ông đã bước lên xe kéo.

Anh ngồi thừ người ra ở đó, không nghĩ đến chuyện ra về nữa, vì a h đả như người mất trí. Giữa lúc ấy thì tiếng giày đế sắt nện mạnh trên thang lầu xuống, rồi ông quản lý ăn mặc đúng mốt bước ra. Mùi nước hoa mắc tiền như ướp giấc mơ của gian phòng. Chàng thanh-niên mang giày nhẩy claquette vì sắp đi dự một cuộc dạ-hội có khiêu vũ.

Không hề ngờ đến cơn gió giông đương phũ phàng trong lòng người văn-sĩ, ông quản-lý cười nói thản nhiên, vô tư lự. Rồi ông còn nhẩy thử mấy bước cho T. P. xem. Nhưng người khổ sở nhứt thế giới kia nhìn mà chẳng hề thấy, nghe mà chẳng hề hiểu một chút gì ! Bao nhiêu hình ảnh dồn dập quay cuồng trước mắt anh, và tiếng đế giày lóc cóc nhịp trên sàn như ấn mạnh vào quả tim anh vậy.

Vì đói bụng, nên mùi nước hoa làm cho P. ngây ngất. Anh ta bàng hoàng đứng dậy và lão đảo đi mấy bước, nhưng thấy như mình chóng mặt đành phải tựa tay vào ghế một hồi.

Tự nhiên sau đó, anh bỗng thấy mình đứng ở trước một tiệm cơm tây. Cho nên không khí bên ngoài đã làm cho anh hơi khoẻ. Nảy giờ, anh ra khỏi tòa báo, rồi lạnh lùng đi mà không biết, anh củng không bắt tay người quản lý vì cái cảnh trái ngược của số phận hồi nảy đã làm cho anh oán hận tất cả mọi người. Sao mà anh cực khổ thế nầy ?

Một mai kia nếu tôi được tin anh ra làm cách mạng hay anh đi giết người, thì tôi sẽ làm người không ngạc nhiên gì lắm. Mà bạn đọc chớ nên hỏi vì sao.

LÃNG-TỬ

TIỆM HÌNH

Artista Photo

74, Boulevard Bonnard -:- Saigon
TÉLÉPHONE : 21.859
Là tiệm hình có danh tiếng lâu nay

Ai muôn đi Lèo hạ Paksé và Paksong

Ngày đi 6 mars 1939 — 1er Avril 5 giờ sáng đi chiều nghỉ tại Strung-Treng
7 — 2 — 6 — sáng đi viếng Vô-môn rồi đi Paksé
8 — 3 — 7 — sáng đi Paksong về nghỉ Strung-Treng
9 — 4 — 6 — sáng về Kratié rồi về Saigon

Đi xe autocar, ở Bungalow ăn cơm Annam có rượu 35p.

Ai muốn đi xem Lèo hạ Paksé Paksong Savanakhet và Thakhet

Ngày đi 7 Mars 1939 2 Avril 5 giờ sáng đi chiều nghỉ tại Strung-Treng
8 — 3 — 6 — sáng ghé viếng Vô-môn rồi đi Paksong về nghỉ tại Paksé
9 — 4 — 6 giờ sáng đi Savanakhet và Thakhet
10 — 5 — 6 — sáng về Savanakhet và Paksé
11 — 6 — 6 — sáng về ghé Tam-cấp về nghỉ tại Strung-Treng
12 — 7 — 6 — sáng về Kratié và Saigon.

Đi xe Limousine ở Bungalow ăn cơm Annam có rượu 60p.00.

Xứ Lèo là xứ đáng cho quí ông quí bà đến xem, nhứt là Vô-môn Tam-cấp và Paksong là nơi thắng cảnh, xem rồi muốn trở lại. Xưa nay ai cũng tưởng xứ Lèo là một xứ xa xuôi ngàn dặm, ngày nay rỏ lại là xứ lên xuống rất dễ dàng, đất đai phì nhiêu, dân tình hiền hậu, phong thổ mát mẽ, chớ chẳng phải là nơi nguồn cao nước độc như trí tưởng của phần đông, ai muốn lập nghiệp nên lên xứ Lèo khẩn đất trồng cà-phe thì nguồn lợi chẳng nhỏ. Xin ghi tên trước 5 ngày và gởi theo 10p.

Xin đem theo đồ lạnh và giấy căn cước.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG
98, rue Lagrandière -:- Saigon

AUX CISEAUX D'ART
38, RUE SABOURAIN -:- SAIGON

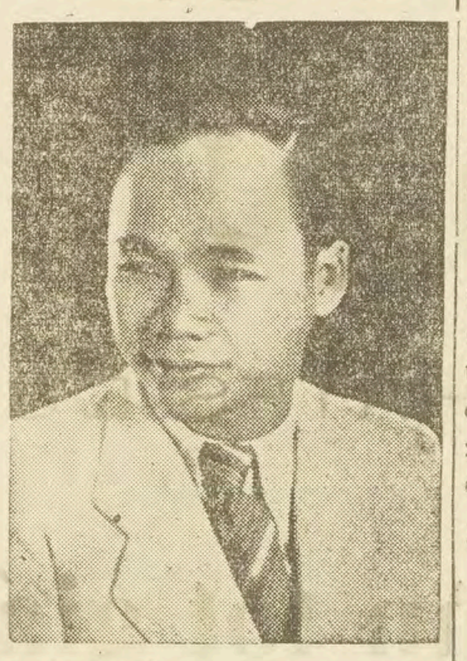

Nghề may cắt có đủ kinh-nghiệm
NGUYỄN-ĐÌNH-LƯƠNG

A Monsieur
H. H. A. AMIL
PROFESSEUR
Kính ông,
N° 164 rue Mac-Mahon -:- Saigon

Tôi xin công nhận rằng :

Monsieur professeur H. H. A. Amil 164 rue Mac-Mahon Saigon, là ông thầy coi tay mầu nhiệm giỏi hạng nhứt, nói đâu có đó chẳng sai.

Và là người thầy biết giúp giùm cho ai là kẻ khổ tâm trong đường tình ái.

Chính tôi là kẻ đã mang ơn ông dắc đường chỉ nẻo, đều gặp mọi đều hạnh phúc.

Nên đưng ra bố cáo cho hết thảy chị em được hay, ai có tâm sự chi, mau mau đến nhờ ông thì được như ý nguyện,

Melle JEANNETTE TÂM
MYTHO

Hai cuốn sách có giá trị mới xuất bản

1.— Tắt đèn *của NGÔ-TẤT-TỐ giá 0p.30*

Nếu ở cái xã-hội Việt-nam nầy mà ai cũng, khi một mình một bóng, trông hoa đèn còn biết thẹn mình thì cuốn Tắt Đèn chưa đến nỗi phải ra đời. Ngay lúc thanh thiên bạch nhựt mà còn có kẽ công nhiên làm những sự dâm ô, nửa là khi tối đèn tắt lửa !

Cuốn Tắt Đèn nầy có thể nói là một cuốn phim tã-chân xả-hội, mà ở cái xả-hội Việt-nam, do tác- giả đã mắt thấy tai nghe viết ra. Mà viết cho câu văn chua cay ý nhị, thì chỉ có ngòi bút của Ngô-tất-Tố mới xứng !

2.— Làm đĩ *của VŨ-TRỌNG-PHỤNG giá 0.60*

Tại sao con nhà tử tế cũng đi làm đĩ ? Một câu hỏi không ai trả lời được, mà chỉ có cuốn Làm đĩ, mà Làm đĩ do Vũ-trọng-Phụng viết sẽ trả lời được.

Cuốn Làm đĩ nầy có thể nói là một cuốn giáo- dục tiểu-thuyết, nếu người đọc nó muốn thật lòng nhận rỏ.

Ở xa muốn mua cả 2 cuốn xin gởi 1p.00 cả cước, bằng có thơ cũng được, và để cho : Nhà in MAI-LINH Hanoi

Năm điều tiện lợi cho những người dùng viết máy : 1° ĐẶNG mua giá theo các xưởng chế tạo bên Pháp. 2° ĐẶNG lựa chọn tự-do. 3° ĐẶNG khắc tên họ vào viết khỏi phải trả tiền công. 4° ĐẶNG bon garantie 3 năm. 5° ĐẶNG lấy viết liền, khi viết máy có hư hao chút đỉnh, có thợ chuyên môn sửa và có đủ đồ thay phụ tùng

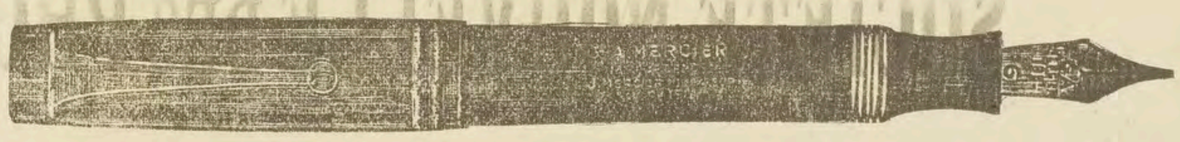

XIN LẠI NHÀ NGHỀ: **TRAN-NGUYÊN-CAT** 31, Boulevard Charner - Saigon
Tél. 21.289

TET GAN DEN

Năm nay chúng tôi có nhiều thợ làm đồ mau lẹ. Có chế kiểu áo dài thêu lót lưới, và chemises thêu lót lưới rất — đẹp, giặt không co —

LIÊN - HOA
110, RUE LAGRANDIÈRE — SAIGON

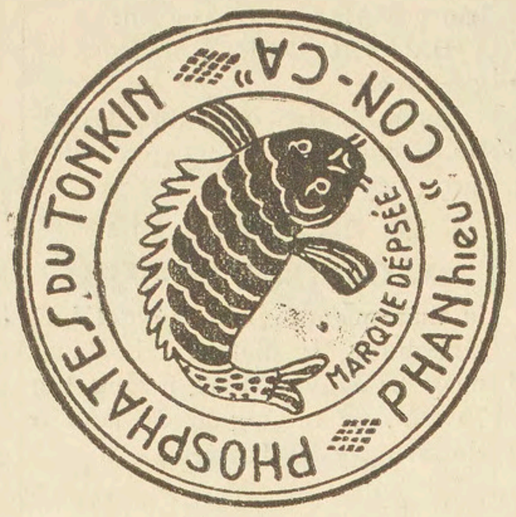

HỎI QUÝ NÔNG-GIA
HỎI QUÝ ÔNG ĐIỀN-CHỦ

Quý ngài nên dùng phân tro tãy hiệu

" CON CÁ "

(PHOSPHATES DU TONKIN)

Phân tốt giá rẻ

Phân rất hạp đất bổn xứ

Quý ngài nên hỏi tại Đại-lý của hảng

NGÔ-TẤN-BỬU

Agent exclusif de la

SOCIÉTÉ NOUVELLE DES PHOSPHATES DU TONKIN

N° 18, Quai de la Marne

SAIGON

Thuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 71)

Trong bốn người chỉ có một mình Kim Huê vui vẻ nhứt và nói nhiều hơn, còn ba người kia ai cũng có vẻ nghiêm chỉnh, trừ ra Lang thỉnh thoảng gặt đầu cười tỉnh trả lại.

Thấy Kim-Huê không để ý đến cử chỉ của khách, Lang nói :

— Có một chuyện quan-hệ !

Cái tiếng quan-hệ làm cho cô chủ nhà dựt mình và tái cả mặt vì cô cũng đã có lần đóng vai chánh trong bốn tuồng ấy. Ngồi phịch xuống ghế lặng thinh, cô không còn cái vẻ vui lúc nãy. Cái lặng thinh ấy là câu hỏi. Lang ngó ông hội đồng Tiên mặt buồn dàu dàu, liếc qua Mảng, anh đương lỏ cặp mắt dòm cậu rồi liếc qua cô Kim-Huê cậu nói :

— Hồi hôm cô Thúy đi dự tiệc làm rơi mất một sợi dây chuyền giá đáng 3.000 đồng !

Cô Kim-Huê thở dài và ôm ngực nói :

— Thế là một chuyện quan-hệ lắm hay sao? Anh làm tôi hết hồn !

Lang lại nói :

— Tủ sắt của bác hội-đồng bị mở và mất hết 5000 đồng.

— Ăn-trộm bây giờ thiệt là gan dạ ! Kim-Huê nói.

Nảy giờ Mảng làm thinh nghe. Đến chừng nghe chuyện quan-hệ của ông đốc-tơ đọc lại anh mới hỏi ông hội đồng :

— Bác hay mất tiền hồi nào ?

— Hồi gần mãng tiệc. Nhưng lúc ấy tôi muốn để cho bà con khách khứa được trọn vui nên tôi không có tri hô.

— Lúc đó bác cũng cho cô bót hay chớ !

Đốc-tơ Lang trề môi trả lời hớt :

— Cô bót đến làm huyên-náo thêm chớ ích gì !

Cô Kim-Huê xía vô nói :

— Sao lại vô ích ! Chuyện gì kia họ còn truy ra huống chi là chuyện trộm cắp nhỏ mọn.

Lang cười hì hì. Mảng càng nghe càng thêm chán ghét, nhưng cô Kim-Huê dường như sợ lời của mình làm mích lòng Lang nên cô xoay qua chuyện khác, hỏi ông hội đồng.

— Tiền của mất rồi thì thôi, không phải là một chuyện quan hệ nhưng sao bác có ý buồn lo quá !

Ông hội đồng tỏ vẻ mệt nhọc ông nói :

— Thì bác cũng nghĩ như con, nhưng trong nhà mình có một chuyện như vậy thì sao khỏi để lòng lo nghĩ.

— Rồi từ mơi giờ bác có lên trên bót bác cớ chưa ?

— Bác cũng có tính như vậy nhưng cậu đốc-tơ bảo là vô ích và thất công. Nhưng bác nghĩ, bác đi cớ đi thưa không cố ý gì mong số bạc mất trở về, mà bác muốn cho nhà chuyên-trách họ để ý lo trừ bớt cái nạn trộm cướp và nếu sau nầy có ai lượm được sợi dây chuyền cô Thúy nhìn rất dễ.

Mãng hội ý nên gặt đầu nói :

— Bác nói rất phải ! Đi cớ trước là tốt hơn.

Từ nảy giờ mắc lo nói chuyện Kim-Huê quên nhắc việc gởi Mảng đi làm trong nhà máy ; chừng ông hội-đồng đứng dậy cô mới nói :

— Bác tính chừng nào giao việc trong nhà máy cho anh Mãng !

Ông hội đồng khe khẽ gặt đầu và nói :

— Phải con không nhắc, bác cũng quên lửng. Hồi hôm bác có hứa với thầy hai sáng nầy bác sẽ giao việc cho thầy làm. Nhưng giờ nầy bác mắc đi lên bót khi về cũng trễ. Thôi để mai... ừ mai, con thay thế cho bác dắt thầy đi cũng được vì bác sợ ngày mai cũng chưa rảnh được.

Ông hội đồng nói rồi kiếu từ mọi người, ông chống gậy ra khỏi cửa. Thấy Lang không đi với ông. Kim-Huê hỏi :

— Anh Lang không đi với bác sao ?

Lang trả lời :

— Bửa nay anh bận việc lắm !

— Anh mà bận việc gì ?

Lang không trả lời liền, đợi ông hội đồng lên xe rồi cậu mới nói nho nhỏ :

— Anh mắc bận lo việc đám cưới.

Kim-Huê lặng thinh. Lang tiếp.

— Anh đã đặt rồi 200 thiệp.

Mảng hiểu có mặt anh làm cho cặp nhân tình ngượng nghịu, anh trở vô phòng riêng lấy một cuốn tiểu-thuyết đọc. Mãng đọc cũng được vài trương nhưng không thấy chút gì gọi là thú vị anh cho rằng tác-giả viết rời rạc ý tứ nói những gì anh không hiểu được, rồi lòng muốn tìm hiểu, anh phải đọc trở lại từ trương đầu, nhưng cũng không hiểu được trương nào, vì tai cứ tìm nghe những tiếng động ở ngoài, trí cứ lẩn quẩn mộng tưởng cái ngày chúa nhựt sắp tới. Mơ mộng tư tưởng những chuyện không bờ bến thét rồi trí khôn cùng mệt, Mãng lấy tay thoa trán để cho khối óc bớt nóng rồi dập quyển tiểu-thuyết vào mặt, miệng lẩm bẩm nói :

— Quên ! Ta phải quên đi !

MỘT PHƯƠNG LẬP BỔN

có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng có hy-vọng trúng một số vốn lớn đây là vé mới cách thức P mà

HOI VAN QUOC TIET KIEM

Hội tư-bổn chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916
vốn đả đóng tất : 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp
Hội quán : 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI
Hảng chánh ở Đông-dương : 26 đường Chaigneau -:- SAIGON
Chi-ngánh Hanoi, phố Tràng-thi, có đại-lý khắp cỏi Đông-Pháp
Sổ thương-mải Saigon 29
Giúp cho qui ngài đặng gây ra số vốn

500p.	mỗi tháng đóng	1 p.25	5.p.000	mỗi tháng đóng	12p.50
1.000	—	2, 50	6.000	—	15, 00
1.500	—	3, 75	7.000	—	17, 50
2.000	—	5, 00	8.000	—	20, 00
3.000	—	7, 50	9.000	—	22, 50
4.000	—	10, 00	10,000	—	25, 00

Vé nầy đặng lảnh vốn mục đích (từ 400 p. tới 1.000 p.) bởi cuộc xổ số hằng tháng, hay là khi mãng hạn (25 năm) nếu vé không đặng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé Tiết-Kiệm cách thức P đặng dự xổ số hằng tháng từ tháng đầu mới mua. Như vậy nên người mua vé, chẳng những chắc chắn sẻ đặng lập nên một số vốn. mà lại có hy-vọng đặng lạp tức một số lời to (400 lần số tiền tháng đả góp nếu vé trúng ra trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM

của HOI VAN QUOC TIET KIEM

ĐỔI CHỦ DỄ DÀNG, khỏi tốn hao rắc rối chi hết.— CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm.— ĐẶNG VAY 90 % số giá chuộc vé.— ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp trễ và tiền lời hay là gia kỳ hạn.— ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỜI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bảo kiết. — ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỄ MỘT THÁNG.

SỐ VỐN hườn lại bởi cuộc xổ số tới ngày 31 Déc. 1937 gần..... 455.000 $
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937, gần . . . . . 72.000$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỆM

của HOI VAN QUOC TIET KIEM

Số vốn đã đóng tất cả : 2.000.000 $ || Động-sản và bất-động-sản ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937 . . . . 2.403.548 $ 30

DAU THIEN-HOA

VE LỚN 0$26 — VE NHỎ 0$10

TRỊ BÁ CHỨNG HAY HƠN HẾT

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON

MỘT CUỐN SÁCH CÓ ÍCH CHO HẾT THẦY CÁC HỌC-SINH BẬC TIỂU-HỌC (PRIMAIRE)

LE PARTICIPE

à l'aide d'exemples

do ông Nguyễn-v-Cảnh trưởng giáo trường kiêm-bị Tiên-yên soạn.

Ai đả học tiếng Pháp cũng đã rỏ những chử Participe thật khó viết. Nay ông giáo Cảnh soạn lại thành sách có mẹo luật lại thêm thí dụ cho dễ hiểu, thật là từ xưa tới nay chưa có một cuốn sách nào tốt bằng. Mỗi cuốn 0p.12, ở xa gởi 15 xu timbre cho nhà in Mai-linh Hanoi.

Ở Saigon hỏi tiệm Mai-linh 120 G. Guynemer (trước cửa tòa Tân-đáo).

Giãm bớt cho nông-gia, điền-chủ một nỗi phiền lo, Trâu, Bò, Heo, Ngựa của qui ngài sẻ được bảo đảm...

Lục-súc hồi-sanh-hoàn số 13

khỏi phải mắc bịnh trước khi chưa bịnh, sẻ khỏi ngay trong khi mắc bịnh. Đã cứu cấp vô số trâu, bò heo, ngựa. Đả được nhiều thơ chứng nhận khen lao. Quả quyết như vậy !!!

Chuyên-môn bào chế thuốc trừ tuyệt nọc bịnh Phong-tình đã nổi danh là VUA THUỐC LẬU.

Đinh-Thành-Song

112 rue d'Espagne -:- Saigon

Chi-cuộc tại Nam-vang Trương-long-Bào dit Xiêu-Bao 47 Okmhaoum Phnompenh, Kim-Seng 120 Armand Rousseau, Mytho : Nam-Cường thư-xã, Tanan : Ng-hữu-Dư, Bentre : maison Tân-Thanh, Caimon : Nguyễn-văn-Ba, Travinh : Liên-Hiệp et Tô-vĩnh-Tường, Cholach : Nguyễn-văn-Ba, Vinhlong : Nguyễn-thành-Liêu, Cantho : Bazar Tân-Văn, Tiểu-cần : Phan-tấn-Triệu, Soctrang : Maison Hồng-Diều, Longxuyên : Maison Bạch-Loan (nha dùm), Rachgia : Nguyễn-văn-Chín dit Trân, Cầukè : Maison Bình dân (Hòa-an), Thôt nôt : Trần-vĩnh-Tường, Lấp vò : Trần-kim-Tuyến Mocay : maison Minh-Thuận, Gocong : Huỳnh-văn-Mên, Chaudoc : Thanh-Huê, Phanthiet : Lê-nam-Hưng, Bình-định : Văn Luân (Dập-đa'), Qui-nhơn : Tu Hoàn, Gò boi, (hội thương), Huế : Nguyễn-hữu-Song (Hiền sĩ gare).

P.S.— Cần dùng đại-lý khắp Nam, Trung, Bắc. Xin viết thơ về thương lượng gấp.

ĐOẠN THỨ 24

Thất vọng

THƯỜNG thường cái chuyện gì mà mình muốn nhớ thì nó cứ bắt mình quên, mà hễ mình có một chuyện gì muốn quên thì nó cứ bắt mình nhớ mải. Sự trái ngược ấy thường xảy ra cho những người vương mang bịnh trái tim thì phải.

Không phải một lần hai lần gì, Mảng đả nhiều phen tự lên án lấy mình rằng cái thương của anh sẽ dắt anh đi trên con đường tuyệt vọng, cái khổ tâm của anh đương mang là tự nơi anh sanh ra ! Bởi vậy, muốn cho xác thịt được chút yên ổn trên cỏi tạm nầy, anh phải cần quên mất cả những điều đương làm cho anh cực lòng mệt trí. Nhưng quả tim của anh lâu nay cứ tương tư một thứ huyết si-tình rồi đến ngày nay thứ huyết ấy choán mất hết một phần quan trọng, thì dẫu muốn rửa nó, muốn đổi thứ huyết khác thế vào cũng không phải dễ làm xong tức khắc theo như ý muốn. Vã lại cái cốt cách, dáng điệu đẹp đẽ của Kim-Huê, lời êm ấm tiếng dịu dàng của cô chẳng khác nào những con vi-trùng làm cho quả tim của Mãng bị đục khoét. Mà sống gần gũi mãi với những con vi-trùng ấy thì bảo sao căn bịnh mau lành ! Làm sao « quên » được !

Muốn thực-hành cái « quên » cho có hiệu nghiệm, Mãng cần phải xa lánh Kim-Huê. Tính vậy nên Mãng âm thầm tìm kế.

Sáng ra...

Ngày ấy chính là bữa Kim-Huê sẻ đem Mảng vô Cholon để chỉ công việc trong nhà máy cho anh làm.

Vừa ngồi lại bàn dùng điểm tâm, ngoài cửa Lang xâm xâm bước vô. Kim-Huê thấy Lang, cô nhíu mày dường như không vừa ý, cô đứng dậy bước lại gần cậu rồi nói nho nhỏ vừa đủ Lang nghe :

— Em đả nói rằng ngày thành hôn đả cận rồi, anh cứ qua lại mải không khỏi có tiếng không tốt !

Lang khẻ cười rồi nói :

— Em trách rất phải ! Nhưng hôm nay anh có việc cần đi Chợ-lớn, xe của anh hảng sửa chưa xong, anh lại nhớ bửa nay em có việc đi vô trong nhà máy nên anh ghé lại đây đi với em cho tiện.

(Còn tiếp)

Công nhận thuốc thật hay là :

Phong ngứa Shanghai (số 2)

Chuyên trị các chứng bịnh ngoài da và lọc máu ra tốt. Các ngài thường sanh ra ngứa, gải nổi mụt có dề, sần sượng có mụt trong bóng, mọc ở mặt, lưng, ngực, cổ, tay chơn, bàn tạ, hoặc có mụn bọc, mụn cám, lác, long ben, mài đay, ghẻngứa, lở phỏng, mụt nhọt, hay bỗng sưng tê nhứt vì phong-độc sanh ra mau dùng thử thấy hiệu nghiệm chắc chắn, thật vậy.

Một hộp giá 0p.60

Bán C. Rembt 2 hộp trở lên

Tổng phát hành :

Maison MINH-HOÀNG

314 Rue Paul Blanchy Prolongée

SAIGON —:— PHUNHUAN

N.B. — Saigon bán đủ thuốc tại Xuân-Nga, Ng-thị-Kỉnh, Hanoi : Vĩnh-Tiến rue Neyret. Soctrang : Trường-Xuân, Longxuyên : nhà thuốc Hội, Baclieu : Nguyễn-bá-Năng, Cholon : Đỗ-phương-Quế, Dakao: An-Thắng, Giadinh Trương văn-Thái, Tandinh : Vũ-Lai, Go-vap : Vĩnh-thành, Thị-nghè : Tô-Ngạn và các nơi.

KHÔN SỐNG DỞ CHẾT

nhưng muốn cho khôn thì phải có đọc qua những sách luật vô cùng cần kíp nầy :

DÂN LUẬT NAM-KỲ (chỉ vẽ rỏ luật hộ cần biết cho một gia-đình annam, in kỳ nhì rất đúng và đủ) 1.20

ÁN TÒA HỘ (40 vụ kiện về việc hộ annam cắt nghĩa rất rỏ ràng dễ hiểu) 1.20

VIỆC LÀNG TỔNG (mỗi vị làng, tổng phải co') 0.70

LUẬT LAO DỘNG (mỗi người làm chủ phải co') 0.70

Mua cả 4 quyển thì được bớt hoa hồng 20 %. Sách ấy đều của ông *Phan-van-Thiết*, Cố-vấn Luật sư, n° 43 rue Aviateur Garros Saigon. Ai muốn cố-vấn về pháp-luật, làm đơn hay lý-đoán chỉ thì do địa-chỉ trên đây. Mỗi lần hỏi về một khoản tốn 5 đồng. Ngoài ra, co' làm việc gì khác thì tính giá riêng tùy việc.

Nên mua mau kẻo hết vì mới in lại lần thứ hai!

HỌC TIẾNG PHÁP

theo lối thực hành

(*Ecole pratique de Français*)

Có những mục cần dùng cho hết thảy mọi người muốn luyện thêm tiếng Pháp. Những chữ khó đều giảng ra quốc ngữ để cho người biết ít tiếng Pháp học cũng được. Sách dày hơn 400 TRANG mà bán có 0p.80. Ở xa gởi 1p.00 (cả cước Recomd.) đề cho : Nhà in MAI-LINH Hanoi.

Ở Saigon hỏi : MAI-LINH 120 Georges Guynemer (trước cửa tòa Tân đáo).

Một món thuốc tiên

AI HO?

mà uống thứ thuốc nào cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA-BỬU-ĐƯỜNG

N° 90 Tổng-đốc-Phương

CHOLON

Có thuốc ho rất thần-hiệu. Bất cứ đàn bà, con nít, ho gió, ho đàm, hoặc lâu hoặc mau, uống thuốc nước nầy hết bịnh liền.

Người đang mạnh uống thuốc nầy cũng bổ tinh thần khỏe khoắn

NÚI ĐẺ RA CHUỘT

Từ nay nhà nước có lập sở riêng để xét đơn từ của dân kêu nài

CHỈ có vậy đây, mà ông già Darles — ấy chết! phải kêu là quan lớn cựu công-sứ Thái-nguyên — la rùm lên, cho là quan tổng-trưởng Mandel làm quá. Ông già ấy hốt hoảng hình như nước Pháp sửa soạn cho xứ Đông-dương độc lập vậy

Như kỳ rồi chúng đã nói, ông Mandel định đặt ra ở mỗi thuộc-địa một cơ-quan riêng để xem xét những đơn trạng của dân bổn-xứ kêu nài. Thế theo ý đó, quan toàn-quyền đã ký nghị-định lập ra cơ-quan xét đơn từ của dân.

Chỉ có thế thôi.

Ai lạ gì ở xứ nầy từ cái danh đến sự thiệt vẫn thường xa lắc, hay là trái nhau. Từ nay có sở xét đơn của dân, nhưng chắc gì mỗi lá đơn kêu nài đều được xem xét một cách công bằng vô tư không? Hay là gặp lá đơn kêu nài về sự lạm quyền của một vị quan nọ sự tham nhũng của một ông lớn kia, thì người ta dìm đi, vì sợ khui ra động chạm đến thinh thế nhà nước? Bởi vậy ta chớ vội mừng, để xem sở nầy làm việc ra sao đã. M.

Vừa rồi quan Tổng-trưởng thuộc-địa đã quyết định lập tại mỗi thuộc-địa một sở chuyên coi về việc nghiên-cứu các điều than phiền, các nguyện vọng của dân gởi đến nhà cầm quyền.

Thế theo ý đó của quan tổng-trưởng, quan toàn quyền Đông dương vừa ký nghị định lập ra một sở lấy tên là « Sở xét các đơn từ của dân ».

Sở này giữ việc nghiên-cứu những nguyện vọng và những lời khiếu nại gởi đến chính-phủ, điều-tra kỹ càng rồi đệ trình quan thủ-hiến các điều cải cách xét ra là cần yếu, với lại nhắc các nhà cầm quyền biết mọi sự gì lầm lộn.

Sở này đặt tại phủ toàn quyền

Vì sao lại đặt ra sở này?

Từ trước đến nay mỗi khi tư nhân hay là một đoàn thể nào ở Đông-dương muốn kêu ca, yêu-cầu điều gì thường gởi đơn lên các quan thủ-hiến các xứ hay gởi lên quan Toàn-quyền và có nhiều người gởi sang cả bộ Thuộc-địa.

Cả 3 nơi cùng nhận được đơn kêu ca như vậy thành ra có khi một việc mà cả 3 nơi cùng can thiệp, làm mất nhiều thì giờ của nhà cầm quyền.

Bởi muốn tránh các sự phiền phức ấy và muốn cho công việc kêu ca của các tư nhân hay đoàn-thể mau có kết-quả, và việc xem xét được duy nhứt, bộ Thuộc-địa mới quyết định lập ra sở « xét các đơn từ của dân-chúng » nầy.

Chánh-phủ sẽ bổ một vị quan cai trị cao-cấp giữ chức trách về sở nầy. Hiện nay chánh phủ Đông-dương đang trù tính món tiền chi tiêu cho cơ-quan ấy.

Dôi tây nhà binh

Ông Jollier Didiot sergent au R.T.A. à Saigon, đo án chuyện đã qua của ông một cách hết sức trúng. Nên ông có cho certificat để làm tin cho những người muốn coi tay.

Saigon, le 6-12-38

Signé : JOLLIOT DIDIER

Sergent au R.T.A. Saigon

Ai muốn biết việc đã qua, và việc sẽ đến. Chừng nào giàu, lúc nào suy, xin mời đến PHAN-KHẢ 32 rue Hamelin Saigon. Giá coi tay 1p.00.

◆ Saigon có một ◆

Từ xưa đến nay chưa từng có người coupeur nào trọn quyền cắt và cai quản một tiệm may lớn như tiệm may SAIGON MODE ở đường Bonnard, số vốn có trên mười ngàn đồng (10.000p.) tiền phố 150p. mỗi tháng mà ở trong thời khủng hoảng từ năm 1930 đến 1937 vẫn được thạnh hành và danh tiếng khắp Đông-dương đều biết. Bằng cớ, chứng tỏ người coupeur có tài mới làm được, chính là M. Nguyên-van-Mât, nay mở tiệm riêng, chắc quí ngài không ngần ngại mà giao bộ đồ của quí ngài cho M. Nguyên-van-Mât may.

NGUYỄN-VĂN-MẬT

Ancien coupeur Saigon Mode

13 Colonel Grimaud -:- SAIGON

Những điều nên biết

CỬU-LONG-HOÀN *bán tại*

VÕ-ĐÌNH-DẦN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

(*Sáng lập năm 1921*)

323, rue des Marins CHOLON — *118*, rue d'Espagne SAIGON

4 rue Ohier PNOMPENH — *8*, rue des Cantonnais HANOI

Nhà tiên tri Hanoi

ông Khanh-Son 36 Jambert Hanoi-Tonkin

Khỏi coi chỉ tay, cần coi tên tuổi, tuồng chữ mà thôi

Năm củ sắp qua, bước sang năm mới!

Biết ngày xấu có qua, ngày vui có tới cùng ta chăng???

Đời ta ra sao? Ái-tình thế nào, công danh và con cái, mồ mã và đất cát.

Mọi sự ấy nên hỏi ngay ông thầy Khánh-Son ngoài Hanoi là một ông thầy đã từng coi cho vua cho chúa, cho các quan lớn, cho dũ hạng người.

Professeur KHÁNH SƠN

Cách xem bói nầy

Nếu biết chữ thì ký tên, biên họ và tên tuổi, không cần ngày sanh. Nếu chẳng biết chữ thì nhờ ai biên tên họ rỏ ràng và nhớ cho trúng tuổi mới được. Gởi 1p.00 làm tiền nhuận bút, và nếu 10 người coi liền thì có 8p.00. Nếu trả tiền bằng cò thì cũng được, nhưng phải gởi thơ đảm bảo cho khỏi mất.

Tái bút. — Hửu xạ tự thiên hương, bây giờ nhiều thầy, nhưng tôi chẳng cần nói quảng cáo khéo để tùy bà con chọn lựa thầy nào tùy ý.

Mới lại

DĨA BÉKA 1939

J. KELLER

72, rue Mac-Mahon

SAIGON

Giáo-sư **Albert Bachha**

CHIROMANCIEN & MAGNÉTISEUR

115, rue Bourdais — Saigon

1°) Dùng nhơn-điện (Magnétisme) trị tuyệt mọi chứng bịnh (suyễn, rét, điên, bại, ho, ho lao, nhức đầu, đau bụng, lậu, đau tử cung . . . . .) rất mau lành, dám cam đoan.

2°) Tiên-đoán quá khứ, hiện tại và hậu lai của đời người một cách quã quyết chắc chắn. Bà con nên đến xem vận-mạng của mình sang năm thế nào, sẽ rỏ tài.

NOTA.= Xin in 2 bàn tay, cho biết tuổi, kèm thêm mandat 1p.00 và một miếng vãi của đồ mình đương dùng, nội trong một tuần lễ có qui-kỳ gởi đến.

◆ Hãng làm gạch bông của người Annam ◆

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiệt tốt lại giá rất rẽ,

Cũng có lãnh làm mả và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites.

Chúng tôi đả được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bão-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhứt của các hội-chợ Hué, Hanoi và Hai-phong. Quí ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gởi thơ thương lượng với chúng tôi rất cám ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES

« CARREAUX IMPERIAL »

BÃO-TRÁC et NGUYỄN-VĂN HUỢT

68, Quai de Belgique -:- SAIGON - Téléphone 21.068

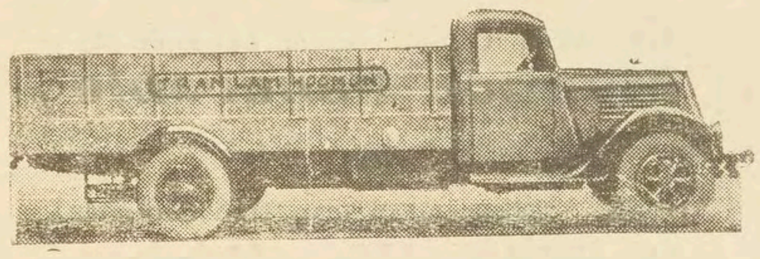

TRAN LAM HOC-MON

TÉLÉPHONE : 4

Chuyên môn cho mướn xe vận tải hàng hóa

Nhơn dịp gần Tết, quí ngài nên đến viếng nhà làm đồ nử-trang chuyên môn và mài hột xoàn mới rất cổ cựu, được tin cậy hơn hết ở xứ nầy :

BA-QUAN

58, RUE VANNIER *(ngang hông Kho-bạc)*

CHỢ-CỦ SAIGON

Téléphone : 21.476

Sau khi dùng đũ các thứ hột xoàn mới rồi, chắc quí ngài phải công nhận hột xoàn mới Ba Quan là tốt hơn hết, từ kiểu vở và sự mài khéo léo cho đến nước long lanh dầu cho tay chuyên môn nào cũng không thể phân biệt xoàn thiệt với xoàn Ba-Quan cho được. Mà với giá lại rẽ, quí ngài còn ngần ngại gì mà chẳng dùng xoàn Ba-Quan.

Hột xoàn mới Ba-Quan là một thứ xoàn có đũ tánh chất bền bĩ và đũ sự tốt đẹp như xoàn tây : giũa không mòn, cắt đặng kiến, nấu đốt không sao, nhứt là dùng lâu mấy cũng vẫn tốt tự nhiên.

Nếu quí ngài chưa được tin hoặc muốn xem cho rỏ ràng chắc chắn, hãy đến tiệm Ba-Quan thì biết, nơi tủ chúng tôi có chưng để làm bằng cớ.

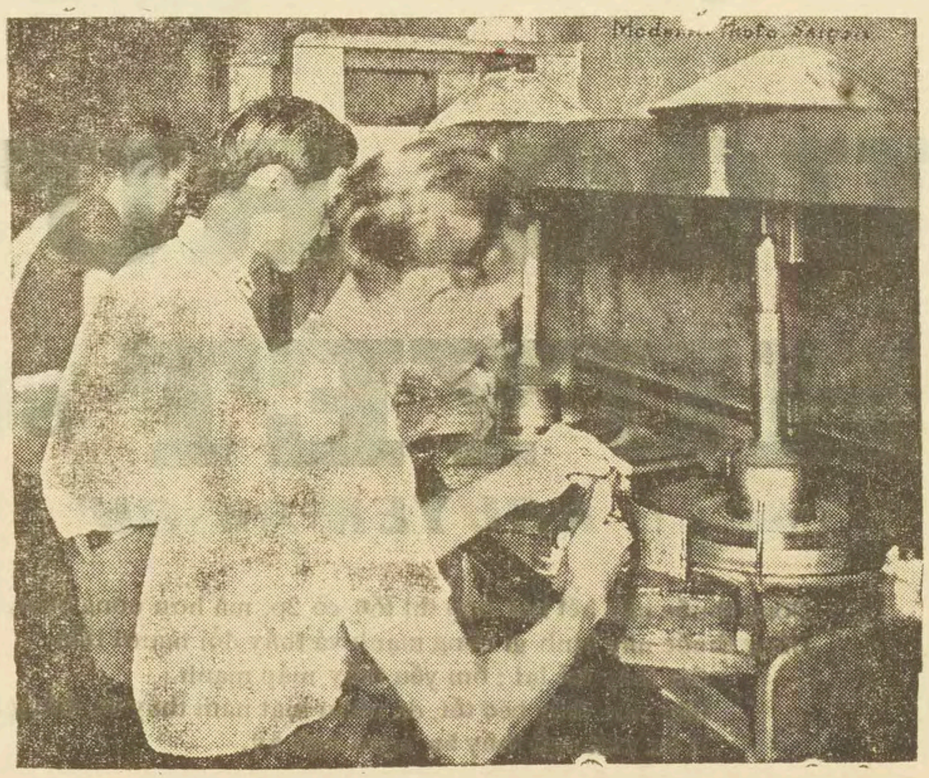

Xưởng mài xoàn Ba-Quan 23 rue Fonck Khánh-hội Saigon

Thế thì quí ngài muốn có đồ trang sức vừa đẹp đẻ, vừa tối tân, vừa rẽ tiền mà không thua thứ thiệt chỉ đến tiệm chuyên môn thôi. Tiệm ấy tức là hiệu xoàn Ba-Quan, là chỗ đáng tin cậy.

Tiệm Ba-Quan là một tiệm chuyên môn làm đồ nữ-trang theo catalogue rất kỷ lưởng chẳng đâu bằng và sẽ giúp quí bà quí cô trong khi lựa chọn.

Hộp đựng phấn (poudriers).

Các bà sang trọng xài thứ phấn qui giá, nên lại tiệm Ba-Quan chọn lựa một hộp (poudrier) mà đựng phấn chắc rất vừa lòng. Bên Tây mới gởi qua nhiều kiểu, nhiều màu rất đẹp, dễ chọn lựa, giá rẽ.

NÊN ĐỂ Ý.— Hột xoàn mới Ba-Quan chỉ bán tại tiệm Ba-Quan mà thôi, chớ chưa cho ai làm đại-lý hoặc đi bán dạo, xin bà con hảy đề phòng những kẻ bán hột xoàn mới khác mà mạo nhận là hột xoàn Ba-Quan đặng gạt người. Hột xoàn mới Ba-Quan lúc nào qui ngài mua cũng có đủ giấy đảm bảo chắc chắn và không khi nào chết nước đổi màu. Đều ấy ai ai cũng biết.

DOCTEUR Hồ-tá-Khanh

Ancien Interne des Hôpitaux
Ancien Chef de Clinique de médecine infantile de Marseille

(Góc đường Colombert số 8 và Pellerin số 105

Chữa các bịnh nội-khoa và chuyên-môn về nhi-khoa

GIỜ KHÁN BỊNH : Từ 3 giờ đến 6 giờ chiều, trừ ngày chúa-nhựt và ngày lễ.

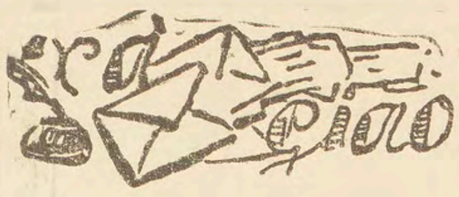

TIN BUỒN

Chúng tôi mới được tin rằng bá-phụ của ông ban Thúc-tề, một bực hưu-quan có danh vọng đả từ trần ở Huế.

Bổn-báo trân trọng chia buồn với bạn Thúc-tề. M.

TIN MỪNG

M. Nguyễn-hữu-Thọ chủ khách sạn « Nguyễn-Hữu » cho hay rằng : đến ngày 29 Janvier 1939 ông sẽ thành hôn cho con trai thứ là Mr Nguyễn trung-Thu thơ ký nhà thuốc Pharmacie de France Saigon, sánh duyên cùng cô Ngô-thị Duon ái nữ của ông bà Ngô-văn-Dầy điền chủ Châu-đốc. Tôi trân trọng cầu chúc cho hai họ Nguyễn-Ngô cầm sắc bảo hiệp. THÁI-BÌNH-TÂM

M. Phạm-thành-Thới em ông Phạm-trung-Thu cựu Nghị-viên địa-hạt Bình-Mỹ Châu-đốc cho hay : đến ngày 1er Février 1939 làm lễ thành hôn cùng cô Ng-thị-Ngọc-Loan ái nử của ông bà Nguyễn-hửu-Thới quản-lý hảng sá-bông Nguyễn-Hửu ở Cầu-Nhiếm, làng Trường-thành Cần-thơ.

Vì tình cố giao, xin cầu chúc bạn Thới đặng : tình đẹp duyên ưa, trăm năm hạnh-phúc.

THÁI-BÌNH-TÂM
Phái viên MAI Châudốc

PHÒNG KHÁN BỊNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) — SAIGON

Docteur TRAN-VAN-CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỊNH :
Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước đái đường, Nhức mỏi v.v.
DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)
Rọi và chụp hình bao tử, ruột vân vân
GIỜ KHÁN BỊNH :
Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ Chiều từ 3 tới 7 giờ.

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN

CỘ CẤP BẰNG VỆ-SANH VÀ VI-TRÙNG-HỌC
Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat
hiện giờ dời tại số 163 đường Larégnère
Téléphone n° 21.163
(Sau vườn Bờ rô, gần góc đường Chasseloup Laubat và Larégnère chừng 20 thước) — SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH :

Chuyên môn BỊNH NGOÀI DA : lát, ghẻ, lở, lói, phong, đơn, ung độc, theo, mụng, bớt, mục cóc v..v... BỊNH MÁU : PHONG TÌNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lương, bạch, rét, kiết v.v.. BỊNH VỀ ĐƯỜNG TIỂU của đàn ông : CÁC THỨ LẬU, ống đái teo, bộng đái, thận, tinh khí yếu, di tinh v..v.. của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chùm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đớn v..v.. Ngày thường có coi mạch và trị bịnh. Ngày chúa nhựt và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bịnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng để cho bịnh nhơn nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bịnh ở xa dùng rất tiện

Một cái thành công rực rỡ của nhà Quận-Chúa năm 1938 về nghề thợ bạc chế nũ-trang mới lạ và nghề mài đá quí hột xoàn mới chiếu lóng lánh như xoàn tây.

Năm 1938 Hội chợ bài lao Saigon
« Hors concours »
quan Thống-đốc Pagès Nam-kỳ thưởng 200p.
về cách kiến trúc khéo đẹp

Đấu xảo tại Giadinh và các hạt miền tây
« Mention honorable »

Đấu xảo Nam-vang và toàn tỉnh Cao-miên
« Médaille d'or »

Vậy quí ông quí bà muốn mua đồ nử-trang lạ xin viếng nhà Quận-Chúa trước khỏi lầm giá tiền, vàng tây pha đúng tuổi, hột xoàn có giấy bảo kiết.

QUAN-CHUA *21, rue Amiral Courbet -:- Saigon*

Chúng tôi tiếp được tin mừng rằng đến 8 Février 1938, bạn Nguyễn-văn-Tây, cựu-sanh viên trường trung học Pétrus Ký, sẽ làm lễ thành hôn cùng cô Marie La tại Bình-thủy.

Chúng tôi thành thật chia vui cùng bạn.

VỎ-VĂN-DÂN
KIỀU-THANH-QUẾ

Một trăm người ...
Một ngàn người ...
Một muôn người ...
Già trẻ
Bé lớn
Trăm miệng như một đều đều ca tụng :

MỘT PHƯƠNG THUỐC THẦN
THUỐC RƯỢU 39
NGUYỄN-AN-CƯ HÓC-MÔN

THUỐC RƯỢU BỔ HUYẾT SỐ 39

của Cụ NGUYEN-AN-CU

Uống thuốc nầy hết hai hộp thì tốn có 2p. mà hơn uống Sâm, uống Nhung tốn bạc trăm.
Uống thuốc nầy bịnh gì cũng mạnh và thấy đổi người liền.
Già thấy trẻ lại ; ốm yếu thấy mập mạnh :
Gầy xấu thấy béo tốt, da nhăn mặt nám thấy da thẳng mặt tươi.
It ăn mất ngũ thấy ăn ngon ngũ kỹ.

Còn nói gì : Nếu uống để trị bịnh phong-tê, bại xụi, nhức xương, mỏi gân, thì thuốc số *39* nầy là thuốc thánh, còn nói gì nữa !

Mỗi hộp ngâm uống *15* ngày giá *1p.00*

Bán tại số 32 đường Catinat và các đại-lý mỗi tỉnh

NGAN-CU

Moderne J. TESTELIN N° 146 rue Pellerin

Le Gérant : NGUYEN-THANH-NHAN